

ЗАКОН ЗА ЕЛЕКТРОННИТЕ СЪОБЩЕНИЯ

Обн. ДВ. бр.41 от 22 Май 2007г., изм. ДВ. бр.109 от 20 Декември 2007г., изм. ДВ. бр.36 от 4 Април 2008г., изм. ДВ. бр.43 от 29 Април 2008г., изм. ДВ. бр.69 от 5 Август 2008г., изм. ДВ. бр.17 от 6 Март 2009г.

Глава първа ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Чл. 1. (1) Този закон урежда обществените отношения, свързани с осъществяване на електронни съобщения.

(2) Електронните съобщения се осъществяват чрез пренасяне, излъчване, предаване или приемане на знаци, сигнали, писмен текст, изображения, звук или съобщения от всякакъв вид чрез проводник, радиовълни, оптична или друга електромагнитна среда.

Чл. 2. Този закон не се прилага по отношение на съдържанието на пренасяните електронни съобщения.

Чл. 3. Този закон не се прилага при осъществяване на електронни съобщения:

1. (доп. - ДВ, бр. 109 от 2007 г., в сила от 01.01.2008 г.) от Министерството на отбраната, от Министерството на вътрешните работи, от Държавна агенция "Национална сигурност", от Националната служба за охрана и от Националната разузнавателна служба за собствени нужди, както и по отношение на вътрешното разпределение на честотите и определянето на повиквателните знаци за техните служебни радиовръзки;

2. осигурявани от Държавната агенция за информационни технологии и съобщения във връзка с националната сигурност.

Глава втора ЦЕЛИ И ПРИНЦИПИ

Чл. 4. (1) Целите на този закон са:

1. да се създават необходимите условия за развитие на конкуренцията при осъществяване на електронни съобщения, като се:

а) осигуряват възможности на потребителите, включително и хората с

увреждания, да извличат максимална полза що се отнася до избора, цената и качеството на електронните съобщения;

б) предотвратява изкривяването или ограничаването на конкуренцията в сектора на електронните съобщения;

в) насърчават инвестициите в инфраструктурата и стимулират иновациите;

г) насърчават ефективното ползване и управление на ограничените ресурси;

2. да се подпомага развитието на вътрешния пазар на електронни съобщения, като се:

а) отстраняват евентуални пречки при осъществяването на електронни съобщения;

б) насърчават изграждането и развитието на общоевропейски мрежи, оперативната съвместимост на общоевропейски услуги и реализирането на свързаност от край до край;

в) третират равнопоставено предприятията, осъществяващи електронни съобщения при наличието на еднакви условия;

г) сътрудничи на регулаторните органи на държавите - членки на Европейския съюз, и на Европейската комисия по прозрачен начин за развитието на последователна регулаторна практика и за последователното прилагане на регулаторната рамка на Европейския съюз за електронните съобщения;

3. да се подкрепят интересите на гражданите, като се:

а) осигурява достъп на всички граждани до универсална услуга;

б) осигурява високо ниво на защита на потребителите при техните отношения с доставчиците и по-конкретно наличието на прости и финансово достъпни процедури за разрешаване на спорове;

в) съдейства за осигуряване на високо ниво на защита на личните данни и неприкосновеността в областта на електронните съобщения;

г) създават условия за предоставянето на ясна информация, включително чрез поставяне на изисквания за прозрачност на тарифите и на условията за ползване на обществените електронни съобщителни услуги;

д) подкрепят интересите на специфични социални групи и по-конкретно на хората с увреждания;

е) създават условия за осигуряване поддържането на целостта и сигурността на обществените електронни съобщителни мрежи.

(2) Органите по управление и регулиране на електронните съобщения:

1. предприемат всички обосновани мерки за постигане на целите по ал. 1 в обем и срокове, пропорционални на съответната цел;

2. отчитат в максималната възможна степен необходимостта от технологична неутралност.

Чл. 5. При прилагане на този закон държавните органи спазват принципите на законоустановеност, предвидимост, прозрачност, публичност, консултативност, равнопоставеност, пропорционалност, технологична неутралност по отношение на мрежите при предоставянето от предприятията на електронни съобщителни услуги и свеждане на регулаторната намеса до минимално необходимото.

Глава трета **ДЪРЖАВНО УПРАВЛЕНИЕ НА ЕЛЕКТРОННИТЕ СЪОБЩЕНИЯ**

Раздел I **Общи разпоредби**

Чл. 6. Държавното управление на електронните съобщения се осъществява от Министерския съвет, от Съвета по националния радиочестотен спектър и от председателя на Държавната агенция за информационни технологии и съобщения.

Чл. 7. (1) Министерският съвет по предложение на председателя на Държавната агенция за информационни технологии и съобщения приема политика в областта на електронните съобщения и политика в областта на информационното общество и ги обнародва в "Държавен вестник".

(2) Проектите на актовете по ал. 1 се предоставят за обществено обсъждане по чл. 18.

(3) Политиката в областта на електронните съобщения и политиката в областта на информационното общество се актуализират най-малко веднъж на две години.

Чл. 8. (1) Министерският съвет по предложение на Съвета по националния радиочестотен спектър приема политика по планиране и разпределение на радиочестотния спектър и я обнародва в "Държавен вестник".

(2) Министерският съвет по предложение на Съвета по националния радиочестотен спектър приема Национален план за разпределение на радиочестотния спектър и го обнародва в "Държавен вестник".

(3) Националният план за разпределение на радиочестотния спектър се актуализира най-малко веднъж на две години.

Раздел II

Съвет по националния радиочестотен спектър

Чл. 9. (1) Съветът по националния радиочестотен спектър към Министерския съвет, наричан по-нататък "съвета", изготвя и предлага за приемане от Министерския съвет държавна политика по планиране и разпределение на радиочестотния спектър и осъществява провеждането ѝ.

(2) Проектът на държавна политика по ал. 1 се предоставя за обществено обсъждане по чл. 18.

Чл. 10. (1) (Доп. - ДВ, бр. 109 от 2007 г., в сила от 01.01.2008 г., доп. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) В съвета участват като членове представители на Министерството на финансите, Министерството на икономиката и енергетиката, Министерството на транспорта, Министерството на отбраната, Министерството на вътрешните работи, Министерството на извънредните ситуации, Държавна агенция "Национална сигурност", Държавната агенция за информационни технологии и съобщения, Комисията за регулиране на съобщенията, Националната служба за охрана и Националната разузнавателна служба.

(2) Председател на съвета е председателят на Държавната агенция за информационни технологии и съобщения или оправомощено от него лице. Държавните органи и служби по ал. 1 определят своите представители и осигуряват участието им в работата на съвета. Председателят на съвета определя един от представителите на Държавната агенция за информационни технологии и съобщения за организационен секретар на съвета.

(3) Министерският съвет приема правилник за дейността на съвета по предложение на неговия председател.

(4) Административното обслужване на съвета се извършва от администрацията на Държавната агенция за информационни технологии и съобщения.

Чл. 11. (1) Съветът изготвя проект на Национален план за разпределение на радиочестотния спектър.

(2) Планът по ал. 1 се изготвя в съответствие с документите на международните организации и/или техните компетентни органи, както и по предложения на заинтересованите ведомства и служби с цел хармонизирано и ефективно използване на радиочестотния спектър.

(3) С плана по ал. 1 радиочестотният спектър се разпределя на радиочестоти, радиочестотни ленти и радиослужби за граждански нужди, за нуждите на държавните органи и служби по чл. 3, свързани с националната сигурност, и за съвместно ползване между тях.

(4) Разпределението на радиочестотния спектър на радиочестоти, радиочестотни ленти и радиослужби се извършва в съответствие с принципите на разпределението и ползването на радиочестотния спектър в Европейския съюз и от Международния съюз по далекосъобщения.

(5) Конкретното разпределение на радиочестотите и радиочестотните ленти, предвидени за граждански нужди или за съвместно ползване за граждански нужди и за нуждите на държавните органи и служби по чл. 3, свързани с националната сигурност, се извършва след провеждане на обществено обсъждане по чл. 18, в частта за граждански нужди.

(6) В 7-дневен срок от изтичане на срока за обществено обсъждане председателят на Държавната агенция за информационни технологии и съобщения изпраща обсъждания проект и подадените становища на Съвета по националния радиочестотен спектър. Съветът проучва становищата и публикува на страницата в интернет на Държавната агенция за информационни технологии и съобщения постъпилите становища, както и мотивите за неприетите и приетите предложения. След проучване на становищата съветът предлага на Министерския съвет да приеме решение.

(7) (Нова - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) Съветът разглежда и решава въпроси, свързани с електромагнитната съвместимост, и при несъгласие между членовете му въпросите се отнасят до Министерския съвет, който взема решение.

Чл. 12. Държавните органи и служби по чл. 10, ал. 1 взаимодействат помежду си за осъществяване дейността на съвета в съответствие с правилника по чл. 10, ал. 3.

Чл. 13. (1) Съветът след съгласуване със заинтересованите държавни органи и служби приема решение за ползване на конкретни радиочестоти и радиочестотни ленти от радиосъоръжения с техните технически параметри, срок и място за ползването им на територията на Република България от чужди държави на основата на взаимност, както и от международни организации, когато това произтича от поетите от Република България международни задължения.

(2) Исканията за ползване на радиочестоти и радиочестотни ленти от посолствата на чужди държави и/или от представителствата на международни организации се подават до съвета, който се произнася по исканията в срок до един месец от получаването им.

(3) Когато е предвидено издаване на разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър за осъществяване на електронни съобщения по реда на този закон, съветът уведомява Комисията за регулиране на съобщенията, която:

1. издава съответното разрешение;
2. събира определените такси, освен ако в международен акт е предвидено друго.

Чл. 14. Министърът на отбраната разрешава ползването на радиочестоти и радиочестотни ленти от държавите - членки на НАТО, при провеждане на съвместни учения и операции на територията на Република България в съответствие с разпределението на радиочестотите и радиочестотните ленти за нуждите на Министерството на отбраната в Националния план за разпределение на радиочестотния спектър.

Раздел III

Държавна агенция за информационни технологии и съобщения

Чл. 15. (1) Държавната агенция за информационни технологии и съобщения е юридическо лице на бюджетна издръжка със седалище София.

(2) Държавната агенция за информационни технологии и съобщения е първостепенен разпоредител с бюджетни кредити.

(3) Председателят на Държавната агенция за информационни технологии и съобщения е специализиран орган на изпълнителната власт, който провежда държавната политика в областта на електронните съобщения и в областта на информационното общество.

(4) Председателят на Държавната агенция за информационни технологии и съобщения се определя с решение на Министерския съвет и се назначава от министър-председателя.

(5) При осъществяване на своите правомощия председателят на Държавната агенция за информационни технологии и съобщения се подпомага от четирима заместник-председатели, назначавани от министър-председателя.

(6) Дейността, структурата и организацията на работа на Държавната агенция за информационни технологии и съобщения и нейната численост се определят с устройствен правилник, приет от Министерския съвет по предложение на председателя на агенцията.

Чл. 16. Председателят на Държавната агенция за информационни технологии и съобщения:

1. изготвя и внася за приемане от Министерския съвет политика и стратегии в областта на електронните съобщения, както и политика, стратегии и програми в областта на информационното общество;

2. изготвя и издава или внася за приемане от Министерския съвет подзаконовни нормативни актове, свързани с осъществяването на своите правомощия, предвидени в този закон;

3. създава условия за осигуряване на свобода и конфиденциалност на съобщенията;

4. представлява Република България в международните организации в областта на електронните съобщения и информационното общество;

5. подпомага разработването и въвеждането на стандарти, технически изисквания и спецификации, свързани с електронните съобщения и информационното общество;

6. осигурява изпълнението на ангажиментите на Република България в областта на управлението на електронните съобщения и информационното общество, свързани с членството ѝ в Европейския съюз и в международни организации;

7. участва в работата на международните организации по стандартизация и в техническите комитети по стандартизация в Република България, имащи отношение към електронните съобщения и информационното общество;

8. осъществява международна регистрация на радиочестоти и радиочестотни ленти, както и на радиосъоръженията, които ги използват;

9. осъществява международно координиране за всички радиослужби на радиочестоти и радиочестотни ленти, както и на техническите характеристики на радиосъоръженията, които ги използват, за нуждите на националната сигурност;

10. съгласува и/или утвърждава инвестиционни програми и проекти в съответствие с приоритетите в областта на информационното общество и съобщенията;

11. осъществява междуведомствена координация при подготовката и внасянето на проектите на нормативни актове на Министерския съвет в областта на електронните съобщения и информационното общество.

Чл. 17. (1) Председателят на Държавната агенция за информационни технологии и съобщения:

1. създава, експлоатира, поддържа и развива електронна съобщителна мрежа и пунктове за управление във връзка с националната сигурност, които се обслужват от персонал, заемаш специфични длъжности;

2. осигурява електронни съобщения за управление при кризи по смисъла на Закона за управление при кризи и при въвеждане на режим "военно положение", режим "положение на война" или режим "извънредно положение" по смисъла на Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България.

(2) Председателят на Държавната агенция за информационни технологии и съобщения осигурява надеждно функциониране, сигурност, независимост и защита на електронните съобщителни мрежи за пренос на класифицирана информация за нуждите на държавното управление във връзка с националната сигурност при спазване изискванията на Закона за защита на класифицираната информация.

Чл. 18. (1) Председателят на Държавната агенция за информационни технологии и съобщения преди издаване или внасяне в Министерския съвет на подзаконовите актове, предвидени в този закон, публикува съобщение за изготвените проекти в национален ежедневник, както и съобщение заедно с текста на проекта на страницата на Държавната агенция за информационни технологии и съобщения в интернет.

(2) В съобщението по ал. 1 се посочва мястото, откъдето заинтересованите лица могат да получат проектите, и срок, не по-кратък от 30 дни, в който могат да представят писмени становища по тях.

(3) Председателят на Държавната агенция за информационни технологии и съобщения проучва становищата и отразява приетите предложения.

(4) Процедурата за обществено обсъждане приключва с публикуване на страницата на Държавната агенция за информационни технологии и съобщения в интернет на постъпилите становища, приетите предложения, местата и текстовете, чрез които са отразени приетите предложения, и мотивите за неприетите.

Чл. 19. Средствата за подпомагане дейностите на Държавната агенция за информационни технологии и съобщения постъпват в бюджета ѝ и се набират от:

1. двадесет и пет на сто от окончателната тръжна цена след провеждане на търг за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс;

2. двадесет и пет на сто от еднократната такса за ползване на допълнително предоставен радиочестотен спектър;

3. тридесет и пет на сто от годишните такси за ползване и за временно ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър;

4. двадесет и пет на сто от годишните такси за ползване позициите на геостационарната орбита, определени за Република България съгласно международни споразумения;

5. средства за съфинансиране на проекти за развитие на съобщенията и информационното общество;

6. други постъпления.

Чл. 20. (1) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) Средствата по чл. 19 се разходват за:

1. проекти за подпомагане развитието на информационното общество, електронните съобщения и пощенските услуги;

2. изграждане на единно национално и европейско информационно пространство - разнообразни, сигурни и съвместими широколентови услуги;

3. подпомагане на изследователската и развойната дейност в областта на информационното общество, електронните съобщения и пощенските услуги;

4. подпомагане внедряването на информационните технологии в малките и средните предприятия;

5. подпомагане развитието на образованието и професионалното обучение в областта на информационните технологии;

6. проекти, осигуряващи достъпни електронни съобщителни услуги;

7. проучвания и маркетингови дейности в областта на информационното общество, на информационните технологии, на електронните съобщения и на пощенските услуги;

8. участие в европейски проекти, програми и други инициативи;

9. проекти, свързани с изграждане и модернизиране на електронни съобщителни мрежи и на пощенската инфраструктура;

10. освобождаване на радиочестотен спектър за граждански нужди;

11. проекти по подпомагане на държавното управление, свързани с информационните технологии, електронните съобщения и пощенските услуги;

12. (изм. - ДВ, бр. 109 от 2007 г., в сила от 01.01.2008 г.) проекти, свързани с националната сигурност, след съгласуване с Министерството на вътрешните работи, Министерството на отбраната и с Държавна агенция "Национална сигурност";

13. дейности и участие в проекти, свързани с НАТО и други организации за колективна сигурност;

14. (изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) проекти, свързани с управлението на страната при кризи, бедствия и аварии, след съгласуване с Министерството на извънредните ситуации.

(2) Разходването на средствата за дейностите по ал. 1, с изключение на т. 10, 12 и 13, се извършва при прилагане принципите на състезателност, прозрачност и равнопоставеност.

(3) При реализиране на проектите, свързани с националната сигурност, НАТО и други организации за колективна сигурност, се прилагат приложимите към тях процедури.

(4) Държавната агенция за информационни технологии и съобщения изготвя годишен отчет за разходване на средствата по ал. 1, който се публикува до 31 март следващата година на страницата ѝ в интернет.

Глава четвърта **РЕГУЛИРАНЕ НА ЕЛЕКТРОННИТЕ СЪОБЩЕНИЯ**

Раздел I **Комисия за регулиране на съобщенията**

Чл. 21. (1) Функциите по регулиране и контрол при осъществяването на електронните съобщения се извършват от Комисията за регулиране на съобщенията, наричана по-нататък "комисията".

(2) Комисията е специализиран независим държавен орган. Комисията е юридическо лице със седалище София.

(3) Комисията изпълнява законовите, подзаконовите нормативни актове и общите административни актове в областта на електронните съобщения, политиката в електронните съобщения, политиката по планиране и разпределение на радиочестотния спектър и политиката по пощенските услуги.

(4) Комисията регулира и контролира осъществяването на електронните съобщения в съответствие с този закон.

(5) Комисията регистрира и контролира дейността по предоставяне на удостоверителни услуги, свързани с електронния подпис, по реда, определен в Закона за електронния документ и електронния подпис.

Чл. 22. (1) Комисията е колегиален орган, който се състои от петима членове, включително председател и заместник-председател.

(2) Членове на комисията са български граждани:

1. с образователно-квалификационна степен "магистър";
2. с постоянен адрес на територията на страната;

3. неосъждани на лишаване от свобода за престъпления от общ характер.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) Председателят на комисията се определя и се освобождава по решение на Министерския съвет и се назначава със заповед на министър-председателя за срок 6 години.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009г.) Заместник-председателят и двама от членовете на комисията се избират и се освобождават с решение на Народното събрание за срок 6 години.

(5) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) Един от членовете на комисията се назначава и освобождава с указ на президента на републиката за срок 6 години.

(6) Броят на последователните мандати по ал. 3, 4 и 5 е не повече от два за всеки от членовете на комисията.

(7) Членовете на комисията имат всички права по трудово правоотношение, освен тези, които противоречат или са несъвместими с правното им положение

Чл. 23. (1) Членовете на комисията не могат да бъдат еднолични търговци, собственици, съдружници, акционери, управители, прокуристи, консултанти или членове на управителни или контролни органи на търговски дружества, държавни предприятия и юридически лица с нестопанска цел в областта на съобщенията и удостоверителните услуги по смисъла на Закона за електронния документ и електронния подпис.

(2) Членовете на комисията не могат да заемат друга платена длъжност, както и да получават възнаграждение по граждански договор, освен в случаите, когато упражняват научна или преподавателска дейност.

Чл. 24. (1) Мандатът на член на комисията се прекратява при смърт или от съответните органи преди изтичането на мандата в следните случаи:

1. по негово писмено искане в едномесечен срок от получаване на искането;
2. при установяване на несъвместимост с изискванията на този закон;
3. когато е осъден на лишаване от свобода за умишлено престъпление от общ характер;
4. при невъзможност да изпълнява задълженията си повече от три последователни месеца.

(2) В едномесечен срок от датата на предсрочно прекратяване на мандата на член на комисията компетентният орган съответно определя или избира и назначава нов член до приключване на съответния мандат.

(3) При изтичане на мандата на член на комисията той продължава да изпълнява своите правомощия до влизане в сила на акта за определяне или избор и назначаване на нов член.

Чл. 25. Възнагражденията на членовете на комисията се определят, както следва:

1. на председателя - 90 на сто от основното възнаграждение на председателя на Народното събрание;

2. на заместник-председателя - 95 на сто от основното възнаграждение на председателя на комисията;

3. на останалите членове - 90 на сто от основното възнаграждение на председателя на комисията.

Чл. 26. (1) Всеки член на комисията е длъжен да разкрие писмено пред комисията всеки съществен търговски, финансов или друг делови интерес, който той има при приемане на конкретно решение, и да не участва в обсъждането и гласуването му.

(2) Съществен търговски, финансов или друг делови интерес е налице винаги за лицата по ал. 1, когато членовете на техните семейства, роднини по права линия без ограничения, роднини по съребрена линия до четвърта степен включително и роднини по сватовство до втора степен включително, както и икономически свързани с тях лица предоставят електронни съобщителни мрежи и/или услуги.

(3) При встъпване в длъжност членовете на комисията подават декларации, с които декларират наличието или липсата на съществен търговски, финансов или друг делови интерес. В декларациите се вписват и имената, и адресите на икономически свързани с тях или с членове на семействата им лица, икономически свързаните с роднини по права линия без ограничения, с роднини по съребрена линия до четвърта степен включително и с роднини по сватовство до втора степен включително лица, както и деловите интереси, които са възникнали. Декларациите се съхраняват в специален публичен регистър при комисията.

(4) Членовете на комисията подават най-малко веднъж на 6 месеца декларации съгласно изискванията на ал. 3.

(5) Една година след прекратяването или изтичането на мандата членовете на комисията не могат да бъдат собственици, акционери, съдружници, управители, прокуристи или членове на органи на управление или контрол, служители или консултанти на търговски дружества, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, да подават уведомление по чл. 6 § както и да получават разрешения по този закон и/или разрешения и/или лицензии по Закона за електронния документ и електронния подпис и по Закона за пощенските услуги.

(6) Всяко заинтересовано лице може да поиска от съда да отмени решения, приети в нарушение на ал. 1.

Чл. 27. (1) Председателят на комисията:

1. представлява комисията или оправомощава лица, които да я представляват;
2. организира и ръководи дейността на комисията;
3. насрочва, предлага проект за дневен ред и ръководи заседанията на комисията;
4. сключва, изменя и прекратява трудовите договори със служителите от администрацията на комисията, като представлява комисията в качеството ѝ на работодател при взаимоотношенията със служителите от администрацията;
5. организира и отговаря за изпълнението на бюджета на комисията.

(2) (Отм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.)

Чл. 28. (1) Комисията в своята дейност се подпомага от администрация.

(2) Комисията по предложение на председателя и/или на неин член обсъжда и приема правилник, определящ устройството, дейността, организацията на работа на комисията и структурата на нейната администрация, който се обнародва в "Държавен вестник".

(3) Комисията по предложение на председателя и/или на неин член с решение утвърждава вътрешните правила за определяне на работната заплата на служителите от администрацията и разполагаемите средства по бюджета на комисията.

(4) Основните месечни възнаграждения на служителите от администрацията се определят в съответствие с вътрешните правила, приети с решение на комисията по ал. 3 по предложение на председателя ѝ и/или на неин член.

(5) С решение на комисията нейните членове и служителите от администрацията получават допълнително възнаграждение към основното си възнаграждение за изпълнение на специфични функции при условия и по ред, определени с вътрешните правила за работната заплата.

(6) Средствата по ал. 5 се определят в размер до 35 на сто от brutния годишен размер на средствата за работна заплата и се включват в бюджета на комисията.

Раздел II

Правомощия

Чл. 29. Комисията изпълнява своите правомощия, функции и задачи за постигане на целите по чл. 4 и в съответствие с принципите по чл. 5.

Чл. 30. Комисията има следните правомощия:

1. определя съответните пазари на електронни съобщителни мрежи и/или услуги, подлежащи на регулиране по този закон;

2. проучва, анализира и изготвя оценка относно нивото на конкуренция на съответните пазари на електронни съобщителни мрежи и/или услуги;

3. определя предприятия, които имат значително въздействие върху съответния пазар;

4. налага, продължава, променя или отменя специфични задължения на предприятията, определени като предприятия със значително въздействие върху пазара, за постигане на целите на този закон;

5. по изключение налага обосновани и пропорционални временни специфични задължения в случаите, предвидени в този закон;

6. възлага предоставянето на универсална услуга;

7. изготвя, приема и актуализира регулаторна политика за ползването на номера, адреси и имена за осъществяване на електронни съобщения;

8. изготвя и приема общи и нормативни административни актове, свързани с правомощията ѝ, в случаите, предвидени в този закон;

9. (изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) изготвя, приема или предоставя за приемане от

компетентните държавни органи подзаконовите нормативни актове в случаите, предвидени в този закон;

10. издава, изменя, допълва, прехвърля, спира, прекратява или отнема разрешения за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс;

11. издава и преустановява действието на временни разрешения за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс;

12. издава, изменя, допълва, прехвърля, спира, прекратява или отнема разрешенията за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс за осъществяване на електронни съобщения чрез налични и/или нови електронни съобщителни мрежи за наземно аналогово радиоразпръскване след решение на Съвета за електронни медии;

13. извършва проучване и предоставя информация на Съвета за електронни медии за техническите параметри, необходими за наземно аналогово радиоразпръскване на радио- и телевизионни програми, за посочени от Съвета за електронни медии населено място, регион или за цялата територия на Република България, включително свободни радиочестоти, допустими мощности на излъчване, възможни точки на излъчване, както и друга необходима техническа информация;

14. изготвя, приема и актуализира Националния номерационен план;

15. предоставя за ползване, резервира и отнема номера, адреси и имена;

16. (нова - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) контролира ефективното използване на номерата от Националния номерационен план;

17. (предишна т. 16 - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) съдейства за предоставянето от международни организации на номера, адреси и имена за електронните съобщения в Република България;

18. (предишна т. 17 - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) представлява Република България в международните организации на регулаторните органи в областта на електронните съобщения;

19. (предишна т. 18 - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) изпълнява функциите на национална организация по стандартизация пред Европейския институт за стандарти в далекосъобщенията (ETSI) и участва в работата на техническите комитети по стандартизация в Република България, имащи отношение към електронните съобщения;

20. (предишна т. 19 - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) води предвидените в този закон регистри;

21. (предишна т. 20 - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) извършва обществени обсъждания, консултации и допитвания в случаите и по процедурите, предвидени в този закон;

22. (предишна т. 21 - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) разрешава спорове между предприятия;

23. (предишна т. 22 - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) разглежда жалби на крайни потребители в случаите, предвидени в този закон.

Чл. 31. Комисията насърчава развитието на конкуренцията при предоставяне на електронни съобщителни мрежи и услуги, като:

1. прилага регулаторни мерки, ограничаващи възможностите за възпрепятстване на конкуренцията;

2. отстранява пречки и бариери за конкуренцията в рамките на своята компетентност;

3. третира равнопоставено всички предприятия, предоставящи електронни съобщителни мрежи и/или услуги, при едни и същи обстоятелства;

4. поддържа взаимно сътрудничество с другите регулаторни органи и Европейската комисия за развитие на последователна регулаторна практика и прилагане на европейското право.

Чл. 32. Комисията има следните правомощия, свързани с управлението на радиочестотния спектър за граждански нужди:

1. управлява радиочестотния спектър, като:

а) изготвя и обнародва в "Държавен вестник" регулаторната политика за управлението му;

б) предоставя за ползване радиочестоти и радиочестотни ленти за осъществяване на електронни съобщения;

2. определя конкретните технически изисквания за работа на електронните съобщителни мрежи и съоръженията, свързани с тях;

3. осъществява международното координиране на радиочестоти и радиочестотни ленти, както и на радиосъоръженията, които ги използват, за всички радиослужби с изключение на въздушна подвижна, въздушна подвижна-спътникова, въздушна радионавигация, въздушна радионавигация-спътникова, морска подвижна, морска подвижна-спътникова, морска радионавигация и морска радионавигация-спътникова;

4. осъществява национално координиране на радиочестоти и радиочестотни ленти с всички заинтересувани държавни органи, ведомства и служби с цел осигуряване безопасността на въздухоплаването и корабоплаването и защита на националната сигурност и отбраната;

5. подготвя документи за регистриране в международни организации по електронни съобщения на координираните радиочестоти и радиочестотни ленти и радиосъоръженията, които ги използват; подготовката на документите се отнася за всички радиослужби с изключение на въздушна подвижна, въздушна подвижна-спътникова, въздушна радионавигация, въздушна радионавигация-спътникова, морска подвижна, морска подвижна-спътникова, морска радионавигация и морска радионавигация-спътникова; документите за регистрация се предоставят на Държавната агенция за информационни технологии и съобщения за извършване на международна регистрация;

6. провежда изпити и издава разрешителни за правоспособност на радиолюбители;

7. контролира ефективното използване на радиочестотния спектър и/или източниците на радиосмущения в радиочестотния спектър за граждански нужди;

8. контролира спазването на международно определените процедурни правила за радиослужбите;

9. предоставя за ползване разпределените опознавателни знаци на предавателните радиосъоръжения на любителската радиослужба и слушателските опознавателни знаци;

10. осигурява условия за осъществяване на електронни съобщения за целите на морското и въздушното търсене и спасяване, както и за разпространяване на текуща информация за осигуряване безопасност на корабоплаването и въздухоплаването и на сухопътния транспорт;

11. участва съвместно с председателя на Държавната агенция за информационни технологии и съобщения в работата на международните организации, свързани с управлението на радиочестотния спектър;

12. с оглед на обществения интерес по собствена инициатива или по инициатива на заинтересовано предприятие, осъществяващо електронни съобщения, може да разпределя свободния ограничен ресурс - радиочестотен спектър и позициите на геостационарната орбита, определени за Република България съгласно международни споразумения, който ще се ползва за предоставяне на електронни съобщителни мрежи и/или услуги за обществени или собствени нужди.

Чл. 33. (1) Комисията създава и поддържа публични регистри на предприятията:

1. уведомили комисията за намеренията си да осъществяват обществени електронни съобщения;

2. които имат разрешения за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс.

(2) Регистрите по ал. 1 съдържат следната информация:

1. идентификационни данни на лицето, което осъществява обществени електронни съобщения след подаване на уведомление:

а) за физически лица - трите имена и постоянен адрес;

адрес на управление;

2. начин на осъществяване на електронните съобщения;

3. предоставяни обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги;

4. териториален обхват, където това е приложимо;

5. телефон (факс, електронен адрес), адрес и данни на лице за контакти.

(3) Комисията публикува регистрите по ал. 1 на страницата си в интернет.

Чл. 34. Комисията контролира прилагането на:

1. нормативните актове в областта на електронните съобщения;

2. принципите и правилата на ценообразуване, предвидени в този закон;

3. параметрите и изискванията за качеството на услугите;
4. конкретните условия и параметри за ползване на ограничен ресурс, предвидени в разрешенията;
5. приложимите изисквания по чл. 73 и специалните задължения за осъществяване на електронни съобщения;
6. изискванията за предоставяне на универсалната услуга.

Чл. 35. (1) При осъществяване на своите правомощия комисията се произнася с мотивирани решения.

(2) Решенията по ал. 1 са индивидуални или общи административни актове и подлежат на обжалване по реда на Административнопроцесуалния кодекс пред Върховния административен съд.

(3) С решения комисията може да приема и нормативни административни актове съгласно правомощията си.

(4) Общите и нормативните административни актове се обнародват в официалния раздел на "Държавен вестник".

(5) Решенията се приемат с обикновено мнозинство от членовете на комисията.

(6) Обжалването на следните индивидуални административни актове не спира тяхното изпълнение, освен когато съдът постанови друго:

1. решения, с които се изисква информация от предприятията, необходима за анализ на съответни пазари;

2. решения за определяне и анализ на съответни пазари, за определяне на предприятия със значително въздействие на съответен пазар, за налагане на специфични задължения на предприятия със значително въздействие на съответен пазар;

3. решения, отнасящи се до изпълнението на наложени специфични задължения на предприятия със значително въздействие на съответен пазар;

4. решения по спорове между предприятия;

5. (нова - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) решения, с които комисията издава разрешение на кандидата, спечелил конкурса за ползване на индивидуално определен ограничен

ресурс - радиочестотен спектър, за осъществяване на електронни съобщения чрез електронни съобщителни мрежи за наземно цифрово радиоразпръскване.

Чл. 36. (1) При изготвяне на проекти на общи и нормативни административни актове, предвидени в този закон, комисията провежда процедура за обществено обсъждане, като публикува съобщение за изготвения проект и мотивите за изготвянето му в национален ежедневник и на страницата си в интернет.

(2) В съобщението по ал. 1 се посочва мястото, откъдето заинтересованите лица могат да получат проекта, и срок не по-кратък от 30 дни, в който могат да представят писмени становища по него.

(3) Комисията проучва становищата и отразява приетите предложения.

(4) Процедурата за обществено обсъждане приключва с публикуване на страницата на комисията в интернет на постъпилите становища, приетите предложения, местата и текстовете, в които са отразени приетите предложения, и мотивите за неприетите.

Чл. 37. (1) Преди приемане на решение по важни въпроси от обществена значимост за развитие на електронните съобщения комисията провежда обществени консултации.

(2) Процедурата по ал. 1 започва с публикуване на съобщение за предстоящите обществени консултации в национален ежедневник, както и на страницата на комисията в интернет.

(3) В съобщението по ал. 2 задължително се посочва въпросът, който е поставен за обсъждане, мястото, откъдето заинтересованите лица могат да получат позицията на комисията по поставения за обсъждане въпрос, причините, които мотивират позицията на комисията, както и срок, не по-кратък от 14 дни, в който могат да се представят писмени становища.

(4) Комисията проучва всички становища и публикува на страницата си в интернет мотивите, които обосновават приетото решение.

Чл. 38. (1) Комисията изготвя годишен доклад, който предоставя на Народното събрание, президента на републиката и Министерския съвет до края на второто тримесечие на следващата година. Докладът съдържа:

1. анализ на предоставянето на универсалната услуга, включително степен на задоволеност и качество;

2. разпределение на предоставения за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс и приложените механизми за ефективното му използване;

3. разпределение на номерата от Националния номерационен план;

4. оценка за развитието на конкуренцията на пазарите на електронни съобщителни мрежи и/или услуги, прилагане принципите на ценообразуване и перспективи за развитие;

5. финансово състояние и институционално развитие на комисията и на нейната администрация;

6. отчет на изпълнението на дейностите от предходната година.

(2) При изготвяне на оценката по ал. 1, т. 4 Комисията за защита на конкуренцията изразява становище в едномесечен срок.

(3) Комисията издава доклада по ал. 1 и го публикува на страницата си в интернет.

Чл. 39. (1) Комисията може да създава консултативни структури във връзка с осъществяването на правомощията си.

(2) В решението за създаване на структури по ал. 1 се определят техният ръководител и състав, редът за осъществяване на дейността им и техните функции и задачи.

Раздел III

Предоставяне на информация

Чл. 40. (1) Комисията може да отправя до предприятията, които осъществяват електронни съобщения, обосновани писмени искания за предоставяне на информация, включително финансова, в съответен обем, срок и подробности, необходима за изпълнението на регулаторните ѝ функции. Комисията в мотивите към искането за информация посочва причините и целите, за които се иска информацията. Исканията за информация трябва да бъдат пропорционални на целите, за които са направени.

(2) (Изм. и доп. - ДВ, бр. 109 от 2007 г., в сила от 01.01.2008 г.) Комисията след мотивирано писмено искане от Държавната агенция за информационни технологии и съобщения, Министерството на отбраната, Министерството на вътрешните работи и/или Държавна агенция "Национална сигурност" предоставя информацията по ал. 1 за

нуждите на държавната политика, планирането, защитата на националната сигурност, отбраната и управлението при кризи.

(3) При поискване на информацията по ал. 1 комисията изисква от предприятията, които я предоставят, изрично и писмено да определят за всеки отделен случай коя част от предоставяната информация представлява търговска тайна.

(4) Членовете на комисията и служителите от нейната администрация са длъжни да не разпространяват информацията, получена по ал. 1, в случай че тя е определена за търговска тайна.

(5) При обосновано искане от страна на Европейската комисия или на регулаторен орган на държава - членка на Европейския съюз, комисията предоставя информацията, която е необходима за изпълнение на правомощията им.

(6) Ако информацията по ал. 1 се предоставя на Държавната агенция за информационни технологии и съобщения, Европейската комисия или на регулаторни органи на държави - членки на Европейския съюз, комисията изисква от получателите да спазват търговската тайна съобразно ал. 3.

(7) Предприятията по ал. 1 могат с мотивирано писмено искане да заявят, че предоставената от тях информация до комисията не трябва да се предоставя от Европейската комисия на регулаторни органи на държави - членки на Европейския съюз.

(8) Комисията при предоставяне на информацията по ал. 1 на Европейската комисия или на регулаторни органи на държави - членки на Европейския съюз, уведомява за това предприятията, които са я предоставили.

Чл. 41. (1) В съответствие с разпоредбите на Закона за достъп до обществена информация комисията предоставя при поискване информация, получена от предприятията, осъществяващи електронни съобщения.

(2) Условието и редът за достъп до информацията по ал. 1 се определят от комисията с нормативен административен акт.

Раздел IV

Взаимодействие и консултации с Европейската комисия и националните регулаторни органи на държавите - членки на Европейския съюз

Чл. 42. (1) Комисията изпраща на Европейската комисия и на регулаторните органи

на държавите - членки на Европейския съюз, проект на решение, който включва определянето на съответен пазар и анализ относно неговата ефективност и конкурентност.

(2) В случаите, когато комисията установи липса на ефективна конкуренция на съответния пазар, в проекта на решение по ал. 1 се предлага определяне на предприятие със значително въздействие на съответния пазар, както и налагане на нови или изменение на действащи специфични задължения.

(3) В случай че в анализа е установено наличие на ефективна конкуренция, в проекта на решението по ал. 1 се включва и мотивирано предложение за неналагане или отмяна на действащи специфични задължения.

(4) С проекта на решение по ал. 1 комисията може да определи:

1. пазари, различни от установените съгласно решението по чл. 152, ал. 4, при съобразяване с практиката на държавите - членки на Европейския съюз;

2. предприятие или предприятия със самостоятелно или съвместно значително въздействие върху съответния пазар.

(5) Ако в срок до 30 дни от датата на изпращане на проект на решение по ал. 1 от Европейската комисия и регулаторните органи на държавите - членки на Европейския съюз, не постъпят предложения, комисията приема проекта на решение по ал. 1.

(6) В случаите по ал. 4 Европейската комисия може да удължи срока по ал. 5 с два месеца, като изиска от комисията да отложи приемането на решение в случаите по ал. 4. Европейската комисия взема решение за удължаване на срока, когато прецени, че с предложените специфични задължения ще се окаже пряко или непряко въздействие върху търговията между държавите членки, като това ще създаде бариери на вътрешния пазар, или когато прецени, че предложените мерки ще доведат до съществени несъответствия с правото на Европейския съюз или с целите по чл. 4.

(7) Европейската комисия може да наложи вето на проекта на решение на комисията. В този случай комисията оттегля проекта на решение, като може да подготви нов проект или да предприеме други действия съобразно указанията на Европейската комисия, ако са дадени такива.

(8) Извън случаите по ал. 7 комисията се съобразява с предложенията на Европейската комисия и на регулаторните органи на държавите членки и ги отразява в проекта на решение преди окончателното му одобряване, като уведомява Европейската комисия за това.

(9) В изключителни случаи, когато за въвеждане на определените в проекта на решението по ал. 2 специфични задължения се изисква продължителен период от време и комисията смята, че съществува спешна нужда за защита на конкуренцията и интересите на потребителите, комисията може да не предприеме действията по ал. 1 и 4, а да наложи обосновани, пропорционални и временни специфични задължения, предвидени в този закон. Комисията уведомява за наложените временни специфични задължения Европейската комисия и регулаторните органи на държавите членки, като посочва мотивите за тяхното налагане, както и идентифицираните конкурентни проблеми.

(10) Комисията може да удължи срока на действие на временните специфични задължения или да ги направи постоянни, като предварително предприеме действията по ал. 1 - 4.

(11) Комисията може да оттегли проекта на решение по ал. 1, 2 и 3 по всяко време в хода на процедурата по обсъждането му с Европейската комисия и регулаторните органи на държавите - членки на Европейския съюз.

Чл. 43. Комисията спазва изискванията за конфиденциалност на информацията, получена от Европейската комисия и регулаторните органи на други държави - членки на Европейския съюз.

Раздел V

Взаимодействие с Комисията за защита на конкуренцията

Чл. 44. (1) Комисията за регулиране на съобщенията и Комисията за защита на конкуренцията осъществяват взаимодействие и координация за постигане на целите по чл. 4 в съответствие с този закон и въз основа на правила, приети с решения на двете комисии.

(2) Правилата по ал. 1 се публикуват на страницата на всяка от комисиите в интернет.

Чл. 45. Взаимодействието между комисията и Комисията за защита на конкуренцията се осъществява във форми като:

1. консултации;
2. обмен на информация;
3. предоставяне на становища;

4. съвместни работни групи.

Раздел VI

Взаимодействие със Съвета за електронни медии в областта на цифровото радиоразпръскване

Чл. 46. Комисията взаимодейства със Съвета за електронни медии при условията и по реда на този закон и на Закона за радиото и телевизията.

Чл. 47. (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) (1) Съветът за електронни медии издава по реда на Закона за радиото и телевизията лицензии, въз основа на които се разпространяват радио- или телевизионни програми чрез електронни съобщителни мрежи за наземно цифрово радиоразпръскване.

(2) Лицензиите по ал. 1 дават право програмите да се разпространяват от предприятие, на което е издадено разрешение от комисията за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър, за осъществяване на електронни съобщения чрез електронни съобщителни мрежи за наземно цифрово радиоразпръскване на териториалния обхват, посочен в разрешението.

(3) Радио- или телевизионните програми се разпространяват от предприятието по ал. 2 въз основа на писмен договор между предприятието и радио- или телевизионния оператор, освен ако в закон е предвидено друго.

(4) Предприятието, осъществяващо електронни съобщения чрез електронни съобщителни мрежи за наземно цифрово радиоразпръскване, разпространява лицензирани телевизионни програми, които са с вид и профил, определен, съответно съгласуван от Съвета за електронни медии по реда на Закона за радиото и телевизията.

Чл. 47а. (Нов - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) (1) Радио- и телевизионен оператор не може да получи разрешение от комисията за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър, за осъществяване на електронни съобщения чрез електронни съобщителни мрежи за наземно цифрово радиоразпръскване.

(2) Ограничението по ал. 1 се прилага и по отношение на лица, свързани с оператора по ал. 1 по смисъла на Търговския закон.

Чл. 48. (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) (1) Комисията при спазване изискванията на процедурата, предвидена в глава пета, открива процедура на конкурс за избор на

предприятие, което може да получи разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър, за осъществяване на електронни съобщения чрез електронни съобщителни мрежи за наземно цифрово радиоразпръскване.

(2) В експертната комисия за провеждане на конкурса се включват и двама представители на Съвета за електронни медии, определени с решение на съвета.

(3) Предприятие или свързани с него лица по смисъла на Търговския закон, на което е издадено разрешението за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър, за осъществяване на електронни съобщения чрез електронни съобщителни мрежи за наземно цифрово радиоразпръскване, не могат да бъдат радио- или телевизионни оператори и нямат право да създават радио- или телевизионни програми.

(4) Предприятието, получило разрешение по ал. 1, разпространява радио- или телевизионни програми съгласно изискванията на Закона за радиото и телевизията.

(5) Предприятие или свързано с него лице по смисъла на Търговския закон, на което е издадено разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър, за осъществяване на електронни съобщения чрез електронни съобщителни мрежи за наземно цифрово радиоразпръскване, няма право да изгражда електронна съобщителна мрежа за пренос на радио- и телевизионни програми.

Чл. 48а. (Нов - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) (1) Комисията издава разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър, за осъществяване на електронни съобщения чрез електронна съобщителна мрежа за наземно цифрово радиоразпръскване, предназначена за разпространение на обществени телевизионни програми, изготвени от Българската национална телевизия и Българското национално радио.

(2) Редът за издаване на разрешението по ал. 1 се определя в специален закон.

Чл. 49. (1) Комисията приема нормативни административни актове, с които определя реда за осигуряване на достъп до електронни съобщителни услуги чрез мрежите за наземно цифрово радиоразпръскване и за осигуряване на електронни съобщителни услуги, предназначени за лица със слухови и зрителни увреждания.

(2) Преди приемане на актовете по ал. 1 комисията провежда обществено обсъждане по реда на чл. 36 и взема становище от Съвета за електронни медии.

(3) Съветът за електронни медии приема становищата по ал. 2 в 30-дневен срок от получаване на проектите на актове от комисията.

Раздел VII **Финансиране**

Чл. 50. Комисията е първостепенен разпоредител с бюджетни кредити.

Чл. 51. (1) Комисията администрира следните приходи по бюджета си:

1. административни такси;
2. четиридесет на сто от годишните такси за ползване и за временно ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър;
3. (изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) такси за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - номера;
4. лицензионни и регистрационни такси по Закона за пощенските услуги и Закона за електронния документ и електронния подпис;
5. пет на сто от окончателната тръжна цена след провеждане на търг за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс;
6. пет на сто от годишните такси за ползване на позициите на геостационарната орбита, определени за Република България съгласно международни споразумения;
7. пет на сто от еднократната такса за ползване на допълнително предоставен радиочестотен спектър;
8. двадесет на сто от глобите и имуществените санкции, предвидени в този закон;
9. лихви по просрочени вземания;
10. (отм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.)

(2) Средствата по бюджета на комисията се разходват за финансиране на дейността ѝ, включително за проекти, свързани с регулирането и либерализирането на пазара, за капиталови разходи, за осигуряване на ефективен и действителен контрол, за подобряване на материалната база, за квалификация и обучение.

Чл. 52. Комисията съставя и ежегодно до 30 май публикува на страницата си в интернет проект за очакваните приходи по чл. 51, с изключение на приходите от административната такса за контрол и за съответните разходи за осигуряване на дейността си за следващата година, който представя за съгласуване на министъра на финансите.

Чл. 53. (1) В случай че очакваните приходи за съответната година не покриват разходите на комисията, разликата се осигурява чрез промени в размера на административната такса за контрол.

(2) Комисията ежегодно до 30 септември на текущата година предлага на Министерския съвет да приеме тарифа за таксите, които се събират от комисията. Таксите се събират от 1 януари следващата година.

Раздел VIII

Решаване на спорове между предприятия

Чл. 54. (1) В случай че предприятие, предоставящо обществени електронни мрежи и/или услуги, не изпълни задължение по този закон в срок до два месеца, всяка от засегнатите страни може да отправи писмено искане пред комисията за съдействие за постигане на съгласие или за даване на задължителни указания.

(2) Искането по ал. 1 задължително съдържа обстоятелствата, на които то се основава, и към него се прилагат заверени копия на документи, доказващи изложените обстоятелства, и документ за платена такса за административни услуги в случаите, когато се искат задължителни указания от комисията.

Чл. 55. (1) Когато засегнатата страна е отправила искане за съдействие за постигане на съгласие, комисията в 7-дневен срок от постъпване на искането с решение определя специализирана комисия.

(2) Специализираната комисия изслушва становищата на страните, изяснява причините, поради които е направено искането, и разяснява неблагоприятните последици от непостигането на съгласие.

(3) При непостигане на съгласие между страните в 30-дневен срок от постъпване на искането всяка от засегнатите страни по ал. 1 може да поиска даване на задължителни указания от комисията в 14-дневен срок.

(4) Процедурата по оказване на съдействие за постигане на съгласие е безплатна

Чл. 56. (1) Когато засегнатата страна е отправила искане за даване на задължителни указания, комисията в 7-дневен срок от постъпване на искането с решение определя специализирана комисия, в която се включва поне един правоспособен юрист. Към работата на специализираната комисия могат да бъдат привлечени като членове или консултанти и външни експерти.

(2) Специализираната комисия разглежда искането и приложените към него документи в 7-дневен срок от определянето ѝ.

(3) При установяване на непълноти или нередовности на документите председателят на специализираната комисия писмено уведомява лицето, като му дава 7-дневен срок от получаване на уведомлението да отстрани непълнотите или нередовностите.

(4) В случай че непълнотите или нередовностите не бъдат отстранени в срока по ал. 3, комисията оставя искането без разглеждане.

Чл. 57. (1) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) Специализираната комисия по чл. 56, ал. 1 в тридневен срок от изтичането на срока по чл. 56, ал. 2 или 3 изпраща копие от искането на заинтересованите страни, като дава възможност в 7-дневен срок от получаването да представят становищата си и да приложат доказателства във връзка с тях.

(2) В тридневен срок от получаване на становищата по ал. 1 специализираната комисия изпраща копие от тях на страната, подала искането, като дава възможност в 7-дневен срок от получаването да представи становище и да приложи други доказателства във връзка с него.

Чл. 58. (1) Специализираната комисия проучва направеното искане и становищата на заинтересованите страни, всички приложения към тях доказателства и при необходимост изисква допълнителни доказателства, в т. ч. извършването на проверки от оправомощени по този закон служители.

(2) Проверките по ал. 1 се извършват в срок и обем, определени от специализираната комисия. При необходимост срокът може да бъде удължен. При всички случаи срокът за извършване на проверка по ал. 1 не може да е по-дълъг от 14 дни.

(3) След събиране на всички доказателства специализираната комисия обсъжда искането и събраните доказателства по случая в присъствието на страните или на техни упълномощени представители.

(4) Заинтересованите страни писмено се уведомяват за датата, часа и мястото на провеждане на срещата най-малко 7 дни преди провеждането ѝ, като в уведомлението се уточнява, че при неявяване на техни представители специализираната комисия ще разгледа искането в тяхно отсъствие.

(5) Специализираната комисия съставя протокол за проведената среща, който съдържа:

1. състав на специализираната комисия и списък на присъстващите лица;
2. изложение на становищата на страните;
3. констатации на специализираната комисия от проведената среща;
4. дата на съставяне на протокола.

Чл. 59. В срок до два месеца от постъпване на искането по чл. 54 специализираната комисия изготвя и внася в комисията доклад, към който прилага събраната в хода на процедурата документация и проект на решение на комисията относно искането.

Чл. 60. Комисията разглежда доклада по чл. 59 на първото си заседание след внасянето му, като може да:

1. приеме резултатите от работата на специализираната комисия и да вземе мотивирано решение по постъпилото искане по чл. 54;
2. разпреди извършването на допълнителни действия по проверка на фактическата обстановка, анализирането ѝ от специализираната комисия и изготвяне нов проект на решение, като определя срок за това.

Чл. 61. (1) Комисията в срок до 4 месеца от постъпване на искането по чл. 54 с мотивирано решение дава задължителни указания по направеното искане или го отхвърля.

(2) Решението по ал. 1 се изпраща на заинтересованите лица в тридневен срок от приемането му и се публикува на страницата на комисията в интернет, с изключение на информацията, определена от страните за търговска тайна.

Чл. 62. (1) Когато е отправено искане за решаване на спор от компетентния и на регулаторен орган на друга държава - членка на Европейския съюз, специализираната комисия по чл. 55 разглежда искането и приложените към него документи.

(2) Комисията изпраща копие от искането до компетентните регулаторни органи за становище.

(3) Комисията и регулаторните органи по ал. 1 могат съвместно да откажат разрешаването на спора, когато решат, че съществуват други механизми, които биха спомогнали за своевременното му разрешаване, като в 14-дневен срок уведомят за това страните.

(4) В случай че в срок до 4 месеца спорът не бъде разрешен, ако той не бъде отнесен в съда от страната, търсеца разрешение, и ако всяка от страните заяви, че желае спорът да се разреши от комисията, комисията полага усилия за разрешаване на спора.

(5) Преди решаване на спора специализираната комисия чрез комисията може да изисква допълнителни доказателства от засегнато предприятие и от съответните регулаторни органи.

(6) След събирането на всички доказателства специализираната комисия изготвя и внася в комисията доклад, към който прилага събраната документация.

(7) Комисията с решение приема становище по направеното искане, което изпраща на съответния регулаторен орган.

(8) При получаване на потвърждение от съответния регулаторен орган по становището комисията с решение дава указания в съответствие със становището, като ги изпраща на засегнатите страни.

Раздел IX

Разделно счетоводство

Чл. 63. Предприятия, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, които имат специални или изключителни права за предоставяне на услуги в други сектори, включително в други държави - членки на Европейския съюз, водят разделно счетоводство по отношение на сектора, свързан с осъществяването на електронни съобщения.

Глава пета
ОСЪЩЕСТВЯВАНЕ НА ЕЛЕКТРОННИ СЪОБЩЕНИЯ

Раздел I
Общи разпоредби

Чл. 64. (Доп. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) Електронните съобщения се осъществяват свободно, след уведомяване и/или след издаване на разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс при спазване изискванията на този закон и актовете по прилагането му.

Чл. 65. (1) Електронните съобщения за собствени нужди се осъществяват свободно в случаите, когато се осъществяват чрез:

1. електронни съобщителни мрежи без ползване на индивидуално определен ограничен ресурс;

2. радиосъоръжения, които ползват радиочестотен спектър, който не е необходимо да бъде индивидуално определен.

(2) Правилата за осъществяване на електронни съобщения по ал. 1, т. 2 се приемат с нормативен административен акт от комисията след провеждане на процедура за обществено обсъждане по чл. 36. Актът се обнародва в "Държавен вестник".

(3) Правилата по ал. 2 съдържат изисквания, свързани с опазване на живота и здравето на хората и несъздаване на смущения при ползване на радиочестотния спектър.

Чл. 66. Обществени електронни съобщения се осъществяват след подаване на уведомление до комисията.

Чл. 67. Електронни съобщения се осъществяват след издаване на разрешение в случаите, когато е необходим индивидуално определен ограничен ресурс.

Чл. 68. Електронните съобщения могат да се осъществяват от неограничен брой лица, освен в случаите на използване на индивидуално определен ограничен ресурс.

Чл. 69. Обществените електронни съобщения се осъществяват от еднолични търговци и от юридически лица.

Чл. 70. Електронни съобщения се осъществяват на територията на цялата страна, освен ако в разрешението за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс или в общите изисквания за извършване на конкретната дейност е определен ограничен териториален обхват.

Чл. 71. Разрешението за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс има първоначален срок до 20 години, с възможност за продължаване до 10 години.

Чл. 72. (1) Мрежите и/или услугите, чрез които се осъществяват обществени електронни съобщения при спазване на общи изисквания, се посочват в списък, приет от комисията след обществено обсъждане по чл. 36. Решението на комисията заедно със списъка се обнародват в "Държавен вестник".

(2) Промени в списъка по ал. 1 се извършват по инициатива на комисията или по предложение на заинтересовано лице след обществено обсъждане по чл. 36.

Раздел II

Осъществяване на електронни съобщения при спазване на общи изисквания

Чл. 73. (1) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) Предприятие, което е подало уведомление за осъществяване на обществени електронни съобщения по чл. 66, трябва да спазва общи изисквания, определени в зависимост от вида на електронната съобщителна мрежа и/или услуга. Общите изисквания се приемат с решение на комисията при спазване на принципите за прозрачност, равнопоставеност и пропорционалност.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) Решението по ал. 1 се приема след провеждане на обществено обсъждане по чл. 36 и се обнародва в "Държавен вестник".

(3) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) В зависимост от вида на електронната съобщителна мрежа и/или услуга приложимите общи изисквания, одобрени с решението по ал. 1, могат да съдържат всички или някои от следните изисквания:

1. да договаря и предоставя достъп до и взаимно свързване на мрежата си с тези на други предприятия, осъществяващи електронни съобщения, включително:

а) да осигурява оперативна съвместимост на услугите си с тези на другите предприятия;

б) да поддържа целостта и гарантира сигурността на мрежата си;

в) при наличие на възможност да предоставя съвместно ползване на помещения и съоръжения от мрежата си на другите предприятия, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги;

2. изисквания и условия, свързани с предоставяне на право на преминаване;

3. да предоставя на комисията информацията по чл. 40 и по чл. 75, ал. 2;

4. да предоставя за ползване номера от Националния номерационен план на крайните потребители, когато предоставянето на обществени електронни съобщения е свързано с ползване на номера;

5. да гарантира защитата на конфиденциалността на съобщенията и на данните на потребителите;

6. да осигурява:

а) спазване на условията за недопускане на вредни електромагнитни полета и излъчвания;

б) спазване на изискванията за електромагнитна съвместимост;

в) използване в мрежата само на технически изправни съоръжения с оценено съответствие по реда на Закона за техническите изисквания към продуктите;

г) спазване на условия, свързани с ефективното използване на радиочестотния спектър и недопускане на вредни смущения, когато това ползване не е предмет на издаване на разрешение;

д) прилагане на действащите стандарти в областта на електронните съобщителни мрежи и/или услуги;

7. да съдейства за защита на обществения интерес, за защита на националната сигурност и за осигуряване на електронни съобщения за нуждите на отбраната и при кризи, като:

а) осигурява условия за ограничаване и прекратяване на преноса на информация със съдържание, противоречащо на действащото законодателство;

б) не осъществява електронни съобщения, които съдържат заблуждаващи знаци и/или сигнали за помощ, бедствие, авария, злополука или тревога;

в) предоставя възможност за законосъобразно проследяване на трафик по мрежата си от страна на компетентните държавни органи;

г) създава за своя сметка условия за прихващане на електронни съобщения, като осигурява интерфейси за нуждите на националната сигурност и обществения ред;

д) осигурява възможност за използване на мрежата си и на съоръженията от нея при кризи по смисъла на Закона за управление при кризи, при въвеждане на режим "военно положение", режим "положение на война" или режим "извънредно положение" по смисъла на Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България;

8. да плаща административните такси съгласно глава осма;

9. да внася парични вноски във Фонда за компенсиране на универсалната услуга;

10. да осъществява пренос на радио- и/или телевизионни програми от обществено значение;

11. (нова - ДВ, бр. 17 от 2009г.) условия за защита на интересите на крайните потребители.

(4) (Отм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.)

Чл. 73а. (Нов - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) На предприятието, предоставящо обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, комисията може да определя специфични задължения при условията и по реда на глава девета, както и други задължения, предвидени в този закон.

Чл. 74. Предприятието, което уведоми комисията за намерения да осъществява обществени електронни съобщения, има следните права, без да се ограничава до:

1. да предоставя електронни съобщителни мрежи и/или услуги, считано от датата на подаване на уведомление по образец до комисията, освен когато е необходимо издаване на разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс;

2. да изгражда, използва и се разпорежда с електронни съобщителни мрежи и съоръжения;

3. да договаря и получава достъп до и взаимно свързване с мрежи на други предприятия, които предоставят обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, като спазва изискванията на действащото законодателство;

4. да предлага някоя или всички услуги от обхвата на универсалната услуга, когато е определено за предоставящо някоя или всички услуги от обхвата на универсална услуга на цялата територия на страната или на част от нея по реда на глава единадесета.

Чл. 75. (1) Правата по чл. 74 възникват от датата на надлежно подадено уведомление по образец до комисията, освен в случаите, когато е необходимо издаване на разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс.

(2) Уведомлението съдържа:

1. идентификационни данни на лицето, което осъществява електронни съобщения - наименование (фирма), седалище, адрес на управление и съответния единен идентификационен код;

2. кратко описание и основни параметри на обществената електронна съобщителна мрежа и/или услуга;

3. териториален обхват;

4. лице и данни за контакти;

5. предполагаема дата за започване предоставянето на обществени електронни съобщения.

(3) Уведомлението се подава на български език.

(4) В случай на непълнота на уведомлението в 7-дневен срок от получаването му комисията писмено уведомява лицето да отстрани непълнотите.

(5) В случай че от подаденото уведомление се установи, че за осъществяване на обществени електронни съобщения е необходимо ползване на индивидуално определен ограничен ресурс, комисията писмено уведомява лицето за необходимостта от подаване на заявление за издаване на разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс.

(6) Комисията вписва лицето в регистъра по чл. 33, ал. 1, т. 1 в 14-дневен срок от датата на получаване на уведомлението или от отстраняване на непълнотите.

(7) Предприятието, осъществяващо обществени електронни съобщения, уведомява комисията за всяка промяна на данните от уведомлението по ал. 1 в 14-дневен срок от настъпването на промяната.

Чл. 76. Предприятието може да прекрати предоставянето на електронни съобщителни мрежи и/или услуги, за което уведомява комисията.

Чл. 77. (1) Предприятието, осъществяващо електронни съобщения при общи изисквания, може да поиска писмено от комисията издаване на удостоверение за вписване в регистъра по чл. 33, ал. 1, т. 1.

(2) Комисията издава удостоверението по ал. 1 в 7-дневен срок от постъпване на искането. В удостоверението се посочват правата по чл. 74, свързани с предоставяне на електронни съобщителни мрежи и/или услуги, изграждане на електронна съобщителна инфраструктура, включително право на преминаване, договаряне на достъп до и взаимно свързване на мрежи.

(3) За издаване на удостоверение по ал. 1 се заплаща административна такса в размер, определен в тарифата за таксите, които се събират от комисията по този закон. Към искането се прилага документ за платена такса.

(4) Удостоверение по ал. 1 не се издава, ако не е приложен документ за платена административна такса.

Чл. 78. (1) В случай че комисията установи неизпълнение на приложимите общи изисквания и/или на наложени специфични задължения, тя уведомява предприятието, осъществяващо електронни съобщения, за установеното неизпълнение в 7-дневен срок след установяването, като определя срок не по-кратък от 1 месец, считано от уведомяването за изразяване на становище и отстраняване на неизпълнението.

(2) В случай че предприятието, осъществяващо електронни съобщения, не преустанови неизпълнението в срока, посочен от комисията, комисията налага глоба или имуществена санкция съгласно този закон.

(3) Комисията може да вземе решение за преустановяване осъществяването на обществени електронни съобщения от предприятието по чл. 75, в случай че е налице някое от следните обстоятелства:

1. установено системно неизпълнение на приложими изисквания по чл. 73 и/или на специфични задължения;

2. установено съществено нарушение на този закон;

3. отнето разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс.

(4) Предприятието по ал. 3 може да подаде уведомление за предоставяне на същите електронни съобщителни услуги не по-рано от 6 месеца от датата на влизане в сила на решението за преустановяване.

Раздел III

Издаване на разрешение - общи положения

Чл. 79. За ползване на индивидуално определен ограничен ресурс за осъществяване на електронни съобщения се изисква разрешение.

Чл. 80. (1) Изискванията за издаване на разрешение са еднакви за всички лица, желаещи да осъществяват един и същи вид електронни съобщения чрез ползване на индивидуално определен ограничен ресурс.

(2) Издаването на разрешение се извършва при спазване принципите на обективност, пропорционалност, равнопоставеност и прозрачност.

Чл. 81. (1) (Доп. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) Комисията издава разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър, след провеждане на конкурс или търг в случаите, когато броят на кандидатите е по-голям от броя на лицата, които могат да получат разрешение за съответния свободен ограничен ресурс.

(2) (Доп. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) Комисията издава разрешение без провеждане на конкурс или търг за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър, в следните случаи:

1. за собствени нужди на държавните органи, свързани с техните функции, и на дипломатически представителства или други организации със статут на дипломатически мисии;

2. за осъществяване на електронни съобщения за собствени нужди;

3. когато броят на кандидатите е по-малък или равен на броя на лицата, които могат да получат разрешение за съответния свободен ограничен ресурс;

4. за осъществяване на електронни съобщения чрез използване на налични и/или нови аналогови електронни съобщителни мрежи за наземно аналогово радиоразпръскване, след решение на Съвета за електронни медии;

5. когато се издава временно разрешение по чл. 109.

(3) Предметът, обхватът и срокът на разрешението по ал. 2, т. 4 не могат да се различават от предмета, обхвата и срока на лицензията за радио- или телевизионна дейност.

(4) (Нова - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) Комисията издава разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - номера, без провеждане на конкурс или търг.

Чл. 82. (1) Заявленията за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър, за осъществяване на електронни съобщения за собствени нужди се удовлетворяват без провеждане на конкурс или търг, като ресурсът се предоставя за ползване на първия по време заявител.

(2) Разпоредбата на ал. 1 се прилага и в случаите, когато ограниченият ресурс е необходим за осигуряване на преносна среда в мрежите на предприятия, осъществяващи обществени електронни съобщения.

Чл. 83. (1) Процедурата по издаване на разрешение започва след подаване на заявление за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс по образец, утвърден от комисията. Заявлението съдържа:

1. идентификационни данни на лицето, което иска издаване на разрешение:
 - а) за физическите лица - трите имена, единен граждански номер и постоянен адрес, а за чужденците - личен номер;
 - б) за юридическите лица и едноличните търговци - наименование (фирма), седалище, адрес на управление и съответния идентификационен код;
2. посочване на необходимия индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър и/или номера, и/или позицията на геостационарната орбита;
3. кратко описание на вида електронни съобщения, за които е необходимо ползването на индивидуално определен ограничен ресурс;
4. описание на технически характеристики на електронната съобщителна мрежа и съоръжения;
5. описание на услугата или услугите, които лицето ще предлага чрез индивидуално определения ограничен ресурс, в случай че той е предназначен за

осъществяване на обществени електронни съобщения;

6. срок за ползване на индивидуално определения ограничен ресурс;

7. (отм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.)

8. първоначален териториален обхват;

9. лице и данни за контакти.

(2) Към заявлението се прилагат:

1. актуално удостоверение за вписване в Търговския регистър, издадено не по-рано от един месец преди датата на подаване на заявлението, а за чуждестранни лица - съответен документ, когато е приложимо;

2. документ за внесена такса за административни услуги;

3. документ, удостоверяващ, че предприятието не е обявено в несъстоятелност или не е в производство за обявяване в несъстоятелност;

4. декларация, че едноличният търговец не е в процедура по заличаване;

5. документ, издаден от компетентен орган, с който се удостоверява, че физическото или юридическото лице няма парични задължения към държавата по смисъла на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, установени с влязъл в сила акт на компетентен орган, освен ако е допуснато разсрочване или отсрочване на задълженията;

6. (нова - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) декларация от управителя и членовете на управителните органи на лицето, че не са лишени от правото да упражняват търговска дейност.

(3) Заявлението и документите към него се подават на български език.

(4) При липсващи и/или нередовни документи по ал. 1 и 2 комисията уведомява писмено заявителя да отстрани непълнотите или нередовностите в 7-дневен срок от получаване на уведомлението. В случай че непълнотите или нередовностите не бъдат отстранени в посочения срок, заявлението не се разглежда.

Чл. 84. (1) Комисията с мотивирано решение отказва издаването на разрешение, когато:

1. не е налице свободен ограничен ресурс;

2. използването на ограничени ресурс би застрашило националната сигурност или е в противоречие с международни задължения, произтичащи от влязъл в сила международен договор, по който Република България е страна;

3. лицето, което кандидатства за разрешение:

а) е обявено в несъстоятелност или е в производство за обявяване в несъстоятелност или се намира в ликвидация;

б) е лишено от правото да упражнява търговска дейност;

към комисията и осигурителни фондове, установени с влязъл в сила акт на компетентен орган, освен ако е допуснато разсрочване или отсрочване на задълженията;

г) е с отнето разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс за същия вид електронни съобщения за срока, определен от комисията.

(2) Обстоятелствата по ал. 1, т. 3, букви "а" и "в" се удостоверяват с документ от съответния компетентен орган, а по буква "б" - с декларация от физическото лице.

(3) Разпоредбата на ал. 1, т. 3, буква "б" се прилага и за управители или членове на управителни органи на предприятието.

Чл. 85. Предприятията, осъществяващи обществени електронни съобщения, са длъжни да уведомяват комисията за настъпили промени в обстоятелствата, подлежащи на вписване в Търговския регистър, в 14-дневен срок от настъпването им.

Раздел IV

Издаване на разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс

Чл. 86. (1) Комисията приема решение за издаване на разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър, в срок до 6 седмици от датата на получаване на заявлението или отстраняване на непълнотите в случай, че не се изисква международно координиране на радиочестотите и радиочестотните ленти, както и на техническите характеристики на радиосъоръженията, които ще ги ползват.

(2) Когато е подадено заявление за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс, което изисква международно координиране на радиочестотите и радиочестотните ленти, както и на техническите характеристики на радиосъоръженията, които ще ги ползват, комисията извършва това координиране в срок до 8 месеца от датата на подаване на заявлението, като уведомява заявителя за необходимостта от координиране, в 7-дневен срок от подаване на заявлението.

(3) В случай че в международен акт, по който Република България е страна, е определен срок за координиране по ал. 2 и този срок е по-дълъг от 8 месеца, процедурата по координиране се провежда в срока, определен в международния акт.

(4) След приключване на процедурата по координиране по ал. 2 комисията в тридневен срок уведомява заявителя за резултата.

(5) В 14-дневен срок от получаване на уведомлението заявителят трябва да потвърди писмено желанието си за получаване на разрешението за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс.

(6) В случай че заявителят потвърди желанието си в срока по ал. 5, комисията приема решение за издаване на разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър.

Чл. 87. (1) Комисията уведомява писмено заявителя в тридневен срок от приемане на решението за издаване на разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър.

(2) В 14-дневен срок от получаване на уведомлението по ал. 1 заявителят внася по сметка на комисията дължимите такси.

Чл. 88. (1) Комисията приема решение за издаване на разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - номера, в срок до три седмици от датата на получаване на заявлението или отстраняване на непълнотите.

(2) Комисията уведомява писмено заявителя в тридневен срок от приемане на решението по ал. 1.

(3) В 14-дневен срок от получаване на уведомлението по ал. 2 заявителят внася по сметка на комисията дължимите такси.

Раздел V

Издаване на разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър, след провеждане на конкурс или търг (Загл. изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.)

Чл. 89. Комисията може по своя инициатива да обяви намерение да проведе конкурс или търг в случай на необходимост от ограничаване на броя на издаваните разрешения за ползване на конкретен свободен ограничен ресурс.

Чл. 90. (1) Броят на издаваните разрешения за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър, се ограничава от съображения за ефективно използване на спектъра, увеличаване в максимална степен на ползата за потребителите и насърчаване на конкуренцията.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) Комисията провежда обществени консултации относно обявеното намерение, като публикува съобщение най-малко в един национален ежедневник и на страницата си в интернет за причините, които налагат ограничението. Съобщението съдържа:

1. радиочестотният спектър, за който се налагат ограниченията;
2. очакваният брой на разрешенията, които ще бъдат издадени;
3. условията, които комисията има намерение да наложи по отношение на разрешението за ползване на спектър;
4. (нова - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) покана за подаване на намерение за ползване на индивидуално определения ограничен ресурс - радиочестотен спектър, в определен от комисията срок, който не може да бъде по-кратък от срока за провеждане на обществените консултации.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) Комисията обявява резултатите от проведените обществени консултации на страницата си в интернет. В зависимост от обявените резултати комисията:

1. обявява конкурс или търг по реда на чл. 93, в случай че броят на подадените по ал. 2 намерения е по-голям от броя на разрешенията, които могат да бъдат издадени от комисията;
2. предприема действия за издаване на разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър, след подаване на заявление по чл. 83 в определен от комисията срок, в случай че броят на подадените

по ал. 2 намерения е по-малък или равен на броя на разрешенията, които могат да бъдат издадени от комисията.

(4) Комисията трябва, на разумни интервали или въз основа на постъпили искания от засегнати лица, да преразглежда актуалността на причините, наложили ограничението на броя на разрешенията за ползване на радиочестотен спектър.

(5) Комисията провежда обществени консултации със заинтересовани лица относно преразглеждането.

(6) В случай че в резултат на обществените консултации се установи, че причините за наложеното ограничение са престанали да съществуват или в интерес на потребителите и насърчаване на конкуренцията е необходимо да се отмени наложеното ограничение за ползване на радиочестотния спектър, комисията отменя ограничението за броя на разрешенията.

Чл. 91. (1) След подаване на заявление по чл. 83 за предоставяне на индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър или позиция на геостационарната орбита, за осъществяване на обществени електронни съобщения и след приключване на международното координиране, когато такова е необходимо, комисията в 5-дневен срок публикува съобщение в страницата си в интернет и поне в един национален ежедневник. Когато заявеният ограничен ресурс е с национален обхват, комисията в 10-дневен срок публикува съобщението и в "Държавен вестник". Съобщението съдържа:

1. информация за заявения ограничен ресурс;

2. покана за подаване на други заявления в срок до 21 дни от датата на публикуване на съобщението в национален ежедневник за ползване на същия ограничен ресурс.

(2) Ако в срока по ал. 1, т. 2 в комисията не постъпи друго заявление за ползване на същия индивидуално определен ограничен ресурс, комисията в 10-дневен срок приема решение за издаване на разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс.

(3) Комисията уведомява писмено заявителя в тридневен срок от приемане на решението по ал. 2.

(4) В 14-дневен срок от получаване на уведомлението по ал. 3 заявителят внася по сметка на комисията дължимите такси.

(5) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) Предприятието получава разрешението след заплащане на дължимите такси.

Чл. 92. (Отм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.)

Чл. 93. (1) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) В случай че наличният свободен ограничен ресурс - радиочестотен спектър, не е достатъчен за ползване от всички лица, подали намерение по чл. 90, ал. 2, т. 4 или заявление в срока по чл. 91, ал. 1, т. 2, комисията уведомява всички заявители за постъпилите намерения или заявления и за техния брой и с решение обявява конкурс или търг.

(2) Решението по ал. 1 съдържа:

1. предмет и вид на конкурса или търга;
2. специфични изисквания към лицата, които могат да участват, отнасящи се до технически или финансови условия или до условия за спазване на конкуренцията;
3. място, срок и ред за закупуване на конкурсните или тръжните книжа;
4. срок и място за подаване на заявление за участие;
5. размер и начин на плащане на депозит за участие;
6. начална тръжна цена и стъпка за наддаване при обявяване на търг;
7. дата, място и час на провеждане на конкурса или търга;
8. други конкретни изисквания, свързани с процедурата на конкурса или търга.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) Решението по ал. 1 се публикува на страницата на комисията в интернет и се обнародва в "Държавен вестник" не по-късно от 21 дни след изтичане на срока за подаване на намерения или заявления за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър или позиции на геостационарната орбита.

(4) (Отм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.)

Чл. 94. (1) Конкурс се провежда, когато има необходимост от комплексна оценка за издаване на разрешение.

(2) Търг се провежда в случаите, когато с оглед характера на осъществяването на обществени електронни съобщения от съществено значение е размерът на предложената тръжна цена.

Чл. 95. (1) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) Началната тръжна цена при провеждане на търг се определя от комисията с решението по чл. 93, ал. 2.

(2) Стъпката за наддаване при провеждане на търг се определя от комисията в тръжните книжа.

(3) Достигнатата чрез наддаването сума се изплаща от спечелилия кандидат в срок, определен с решението по ал. 1.

Чл. 96. (1) Конкурсните книжа се приемат с решение на комисията и съдържат:

1. информация за ограничения ресурс - предмет на конкурса;
2. списък с необходимите приложения към заявлението за участие в конкурса;
3. изисквания за осъществяване на обществени електронни съобщения - предмет на конкурса, като: темпове на развитие и/или на обслужване, качество на услугите, вид на използваната технология, задължения, свързани с националната сигурност;
4. критерии за оценка, относителната им тежест и механизъм за оценяване;
5. правила за провеждане на конкурса;
6. правила за работата на експертната комисия за провеждане на конкурса;
7. размер на депозита за участие в конкурса.

(2) Конкурсните книжа съдържат и условия за участие в конкурса и проект на разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс, и приложения, съдържащи съответните технически параметри за разрешенията.

Чл. 97. Тръжните книжа се приемат с решение на комисията и съдържат:

1. информация за ограничения ресурс - предмет на търга;
2. списък с необходимите приложения към заявлението за участие в търга;
3. правила за провеждане на търга;

4. правила за работа на експертната комисия за провеждане на търга;
5. критерии за недопускане и отстраняване от участие в търга;
6. проект на разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс и приложения, съдържащи съответните технически параметри за разрешенията;
7. размер на депозита за участие в търга, който не може да бъде по-голям от 5 на сто от определената начална тръжна цена, както и условия, свързани с депозита за участие в търга;
8. място, дата и час за провеждане на търга.

Чл. 98. (1) Конкурсът или търгът за предоставяне на индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър или позиции на геостационарната орбита, се провежда не по-рано от 30 дни от обнародване на решението по чл. 93, ал. 3 в "Държавен вестник". В случай че се обявяват няколко конкурса или търга съобразно наличния свободен ограничен ресурс, комисията определя последователността на провеждането им. Комисията може да проведе и един търг или конкурс, с който да предостави повече от едно разрешение съобразно наличния свободен ограничен ресурс.

(2) (Отм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.)

Чл. 99. (1) (Доп. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) За провеждането на конкурс или търг комисията определя експертна комисия, поне един от членовете на която е правоспособен юрист. Като членове на експертната комисия може да участват и представители на заинтересованите ведомства и на комисията. В експертната комисия задължително се включва представител на Държавна агенция "Национална сигурност".

(2) Лице, което има съществен търговски, финансов или друг делови интерес, не може да участва като член на експертната комисия.

(3) Съществен търговски, финансов или друг делови интерес е налице винаги, когато на членове на експертната комисия или на членове на техните семейства, включително съпрузи, роднини по права линия - без ограничения, по сребрена линия - до четвърта степен включително, и роднини по сватовство - до втора степен включително, както и на икономически свързани с тях лица, се издава разрешение по този закон.

(4) Всеки член на експертната комисия е длъжен да декларира писмено пред комисията липсата на съществен търговски, финансов или друг делови интерес, който той и/или икономически свързани с него или с членове на семейството му лица имат при избора на даден кандидат и че няма да бъдат назначени в органи на управление на кандидата, спечелил конкурса или търга, до една година от издаването на разрешението.

(5) Декларациите по ал. 4 се съхраняват в специален публичен регистър при комисията.

(6) Членовете на експертната комисия са длъжни да не разпространяват пред трети лица информация, получена в хода на процедура по провеждане на конкурс или търг. Всеки член на експертната комисия подписва декларация преди началото на процедурата за спазването на това задължение.

Чл. 100. (1) Лицата, които искат да участват в обявения от комисията конкурс или търг, подават писмено заявление за участие, към което прилагат:

1. (изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) документ, удостоверяващ съществуването и актуалното правно състояние на лицето - в случаите, когато заявителят не притежава Единен идентификационен код по чл. 23 от Закона за търговския регистър;

2. доказателства за финансови възможности, като: годишен счетоводен баланс и отчет за приходите и разходите, годишни данъчни декларации, банкови препоръки, документи за придобиване на дълготрайни активи;

3. технически проект и бизнес план в съответствие с изискванията на чл. 96, ал. 1, т. 3;

4. документ за внесен депозит или банкова гаранция за неговия размер;

5. документи, удостоверяващи липсата на обстоятелствата по чл. 84, ал. 1, т. 3;

6. декларация за опазване на поверителността на информацията, която се съдържа в конкурсната или тръжната документация;

7. документ за платена конкурсна или тръжна документация;

8. други документи, свързани с предмета на конкурса или търга.

(2) Всички документи се подават на български език.

(3) При липсващи и/или нередовни документи по ал. 1, с изключение на тези по ал. 1, т. 3, кандидатът се уведомява писмено да отстрани непълнотите или нередовностите, като му се дава 7-дневен срок от получаване на уведомлението. В случай че непълнотите или нередовностите не бъдат отстранени в посочения срок, кандидатът не се допуска до участие.

(4) Лицето, което иска да участва в обявения от комисията конкурс или търг, не се допуска до участие, когато:

1. е обявено в несъстоятелност или е в производство за обявяване в несъстоятелност, или се намира в ликвидация;

2. е лишено от правото да упражнява търговска дейност;

3. има публични парични задължения към държавата, установени с влязъл в сила акт на компетентен орган, или задължение към осигурителни фондове, освен ако не е допуснато разсрочване или отсрочване на задълженията;

4. е с отнето разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс за същия вид електронни съобщения за срока, определен от комисията.

(5) (Нова - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) В случай че броят на подадените заявления е по-малък или равен на броя на разрешенията, които са предмет на решението по чл. 93, ал. 2, комисията с решение обявява процедурата за приключила и в 10-дневен срок издава разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър. В тридневен срок след приемането на решението за обявяване на процедурата за приключила комисията го изпраща в "Държавен вестник" за обнародване в 5-дневен срок от получаването му.

(6) (Нова - ДВ, бр. 17 от 2009г.) В случай че в срока по чл. 93, ал. 2, т. 4 не е постъпило нито едно заявление, комисията с решение прекратява обявената процедура. В тридневен срок след приемането на решението за прекратяване на обявената процедура комисията го изпраща в "Държавен вестник" за обнародване в 5-дневен срок от получаването му.

Чл. 101. (1) При конкурс предложенията се класират въз основа на комплексна оценка за удовлетворяване на конкурсните изисквания.

(2) При търг класирането на кандидатите се извършва според размера на предложената тръжна цена.

Чл. 102. (1) Експертната комисия в 7-дневен срок от приключване на работата си

представя на комисията доклад за извършената работа и за резултатите от класирането, както и цялата документация по проведения конкурс или търг.

(2) В 14-дневен срок от получаване на документите по ал. 1 комисията приема решение за:

1. издаване на разрешение на кандидата, спечелил конкурса или търга;

2. прекратяване на конкурса или търга, като не определя спечелил кандидат, когато в резултатите от класирането не се посочва кандидат, който отговаря на изискванията на проведения конкурс или търг.

(3) В тридневен срок след приемане на решението по ал. 2 комисията го изпраща в "Държавен вестник" за обнародване в 5-дневен срок от получаването му.

Чл. 103. (1) Комисията има право да задържи депозитите на кандидатите, които са подали жалби срещу решението по чл. 102, ал. 2, до решаването на спора от съда.

(2) Депозитите на неспечелилите кандидати се освобождават в срок три работни дни след изтичането на срока за подаване на жалба срещу решението по чл. 102, ал. 2. В същия срок се освобождават депозитите на всички кандидати при прекратяване на процедурата.

(3) Депозитите на спечелилия кандидат и на класирания на второ място се освобождават в срок три работни дни след влизането в сила на решението по чл. 102, ал. 2, т. 1.

Чл. 104. (1) В 14-дневен срок от влизането в сила на решението по чл. 102, ал. 2, т. 1 комисията издава разрешение на спечелилия конкурса или търга кандидат.

(2) Спечелилият кандидат е обвързан с направените в конкурса или търга предложения.

(3) (Нова - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) При издаване на разрешението по чл. 90, ал. 3, т. 2 и чл. 100, ал. 1 и 5 предприятието се вписва в регистъра по чл. 33, ал. 1, т. 1.

Чл. 105. (1) В случай че спечелилият кандидат се откаже от издаване на разрешение или не плати предложената от него окончателна тръжна цена в срока и по начина, посочени в тръжните или конкурсните документи, разрешението се предлага на кандидата, класиран на второ място.

(2) При отказ и на кандидата, класиран на второ място, процедурата се прекратява без издаване на разрешение.

(3) В случаите, когато предмет на търг са две или повече разрешения и класиран кандидат се откаже от издаване на разрешение или не плати предложената от него окончателна тръжна цена в срока и по начина, посочени в тръжните документи, то се предлага на класирания на следващо място кандидат. В случай че и той се откаже, процедурата се прекратява без издаване на разрешение.

(4) Депозитите на лицата по ал. 1, 2 и 3 не се връщат.

Раздел VI

Съдържание на разрешението

Чл. 106. В разрешенията за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър и/или позициите на геостационарната орбита, се определят:

1. услугата и/или типът на електронната съобщителна мрежа и/или технологията, за която се предоставя радиочестотният спектър;

2. предоставеният радиочестотен спектър и/или позициите на геостационарната орбита;

3. териториалният обхват, когато е приложимо;

4. условията за прехвърляне на разрешение от предприятие при условия за ненарушаване на конкуренцията;

5. параметрите, чрез които се осигурява ефективно ползване на радиочестотния спектър, а когато е приложимо, и изисквания за покритие;

6. техническите и експлоатационните условия, необходими за недопускане на вредни радиосмущения и за ограничаване на възможността за излагане на обществото на вредни електромагнитни полета, когато условията са различни от тези, при спазване на изискванията по чл. 73, ал. 3, т. 6, буква "г";

7. срокът на разрешението, съобразен с Националния план за разпределение на радиочестотния спектър;

8. таксата за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър;

9. задълженията, поети от предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, в случай на проведена конкурсна или тръжна процедура;

10. задълженията, произтичащи от международни споразумения, които уреждат ползването на радиочестотния спектър, в случай че такива са приложими;

11. (изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) срокове за започване на осъществяването на електронни съобщения и за достигането на ефективно използване на ограничен ресурс;

12. задълженията за осигуряване възможност за ползване на ограничения ресурс - радиочестотен спектър и/или позициите на геостационарната орбита, и на радиосъоръженията, които го ползват, при кризи по смисъла на Закона за управление при кризи, при въвеждане на режим "военно положение", режим "положение на война" или на режим "извънредно положение" по смисъла на Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България;

13. задълженията, изискванията и ограниченията, свързани със защита на националната сигурност и отбраната;

14. датата на издаване на разрешението;

15. идентификационни данни.

Чл. 107. В разрешението за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - номера, се определят:

1. услугата, за която предприятията са получили разрешение за ползване на номера, включително всички задължения, свързани с осигуряването на тази услуга;

2. (доп. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) предоставените номера и адреси;

3. изискванията за ефективно ползване на номера;

4. изискванията за преносимост на номерата;

5. задълженията за предоставяне на обществена информация за телефонните номера на абонатите на обществени телефонни услуги за целите на универсалната услуга съгласно глава единадесета и при наличие на изрично съгласие от абонатите;

6. срокът на разрешението, съобразен с Националния номерационен план;

7. условията за вторично предоставяне на номера;
8. условията за прехвърляне на разрешението;
9. (изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) таксата за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - номера;
10. задълженията, поети от предприятията в случай на проведена конкурсна процедура;
11. (изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) задълженията, произтичащи от международни споразумения, които уреждат ползването на номера и адреси, в случай че такива са приложими;
12. датата за започване на ползването на индивидуално определен ограничен ресурс и сроковете за достигане на ефективното му ползване;
13. задълженията за осигуряване на възможност за ползване на ограничения ресурс - номера, при кризи по смисъла на Закона за управление при кризи, при въвеждане на режим "военно положение", режим "положение на война" или на режим "извънредно положение" по смисъла на Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България;
14. датата на издаване на разрешението;
15. идентификационни данни.

Чл. 108. Освен задълженията по чл. 106 или 107 предприятията, получили разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър или номера, са длъжни да спазват и приложимите изисквания, определени по чл. 73.

Раздел VII

Временни разрешения

Чл. 109. (1) Комисията издава временни разрешения за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър, със срок на действие не по-дълъг от 6 месеца, в следните случаи:

1. когато е необходимо ползване на индивидуално определен ограничен ресурс за изпробване на нови технически методи и/или технологии за осъществяване на електронни съобщения, или

2. когато е необходимо ползване на индивидуално определен ограничен ресурс, за да бъдат тествани нови технически съоръжения или новоизградени електронни съобщителни мрежи, преди същите да бъдат пуснати в експлоатация, или

3. за рекламиране на електронни съобщителни съоръжения и/или оборудване, или

4. когато е необходимо ползването на индивидуално определен ограничен ресурс за краткосрочни събития.

(2) Временно разрешение се издава без провеждане на конкурс или търг.

(3) Временно разрешение не се издава за вече предоставен индивидуално определен ограничен ресурс или за ограничен ресурс, за който е подадено заявление за издаване на разрешение и не е приключила процедурата по издаване на разрешението.

(4) За издаване на временно разрешение се подава заявление, което съдържа данните по чл. 83, ал. 1 и данни за предназначението на заявения ограничен ресурс за случаите, посочени в ал. 1. Към заявлението се прилагат документите по чл. 83, ал. 2, т. 1 и 2. Заявлението трябва да бъде подадено не по-късно от 31 дни преди датата за започване на ползването на ограничения ресурс, посочена в заявлението. При непълнота на заявлението се прилагат правилата на чл. 83, ал. 4.

(5) В случай че заявеният ограничен ресурс подлежи на международно координиране, комисията предлага на заявителя друг ограничен ресурс, неподлежащ на международно координиране, който е годен за ползване, съобразно:

1. данните, представени в заявлението за случаите, посочени в ал. 1, и

2. техническите характеристики на електронната съобщителна мрежа и съоръженията, за които ще се ползва ограниченият ресурс.

(6) Комисията издава временното разрешение не по-късно от 17 дни преди датата за започване на ползването на ограничения ресурс, посочена в заявлението по ал. 4.

(7) Комисията уведомява заявителя за издаденото временно разрешение в тридневен срок от издаването му, като посочва и размера на дължимите от заявителя такса за временно ползване на индивидуално определен ограничен ресурс и еднократна такса за издаване на разрешение. Заявителят е длъжен да внесе таксите в 14-дневен срок от получаване на уведомлението.

(8) Комисията връчва разрешението на заявителя в тридневен срок след внасяне на таксите по ал. 7.

Чл. 110. (1) Временното разрешение съдържа данните, посочени в заявлението по чл. 109, ал. 4.

(2) Индивидуално определеният ограничен ресурс може да се ползва само по предназначение и начин, изрично определени с временното разрешение.

Чл. 111. (1) За временните разрешения не се прилагат правилата за прекратяване, отнемане или спиране на действието на разрешенията, издадени по този закон.

(2) Действието на временното разрешение се прекратява от комисията незабавно, когато бъде установено, че предоставеният индивидуално определен ограничен ресурс не се ползва по предназначението и начина, определени във временното разрешение.

Чл. 112. Предприятие, на което е прекратено действието на временно разрешение по чл. 111, ал. 2, не може да подава заявление за издаване на ново временно разрешение в 6-месечен срок от датата на прекратяване действието на предишното.

Раздел VIII

Предоставяне на допълнителен ограничен ресурс

Чл. 113. (1) (Доп. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) Предприятие осъществяващо обществени електронни съобщения, на което е издадено разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър и/или номера, може да заяви ползване на допълнителен индивидуално определен ограничен ресурс. Предприятието подава заявление, което освен данните по чл. 83 съдържа и:

1. номера и дата на издаване на първоначалното разрешение;
2. електронните съобщителни мрежи и/или услуги, за извършването на които ще се ползва допълнителният индивидуално определен ограничен ресурс;
3. посочване на допълнителния индивидуално определен ограничен ресурс, за чието ползване се иска изменение и допълнение на разрешението;
4. срок за ползване на допълнителния индивидуално определен ограничен ресурс, който не може да бъде по-дълъг от срока на ползване на първоначалния индивидуално определен ограничен ресурс;

5. (Нова - ДВ, бр. 17 от 2009) данни за ефективно усвояване на вече предоставения индивидуално определен ограничен ресурс.

(2) Електронните съобщителни мрежи и/или услуги по ал. 1, т. 2 не могат да бъдат различни от електронните съобщителни мрежи и/или услуги, за които е предоставен първоначалният индивидуално определен ограничен ресурс.

(3) Към заявлението се прилагат документи и данни, обосноваващи необходимостта от ползване на допълнителния индивидуално определен ограничен ресурс, както и документ за внесена такса за административни услуги.

(4) Комисията предоставя заявения допълнителен индивидуално определен ограничен ресурс, когато:

1. предприятието има доказана необходимост от такъв ресурс за разширяване, модернизиране и развитие на собствената електронна съобщителна мрежа, когато чрез нея осъществява обществени електронни съобщения, и

2. предприятието е използвало ефективно вече предоставения индивидуално определен ограничен ресурс, и

3. електронната съобщителна мрежа на предприятието допуска възможност за разширяване, модернизиране и развитие.

(5) Допълнителният индивидуално определен ограничен ресурс се предоставя без провеждане на конкурс или търг.

(6) Ако условията по ал. 4 са налице, комисията предоставя заявения допълнителен индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър, като изменя и допълва разрешението за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс на заявителя, в срок до 42 дни от датата на подаване на заявлението.

(7) Ако условията по ал. 4 са налице, комисията предоставя заявения допълнителен индивидуално определен ограничен ресурс - номера, като изменя и допълва разрешението за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс на заявителя, в срок до 21 дни от датата на подаване на заявлението.

(8) В 14-дневен срок от получаване на уведомлението по ал. 7 заявителят внася по сметка на комисията дължимите такси за ползване на предоставения допълнителен индивидуално определен ограничен ресурс пропорционално на времето за ползване в текущата година.

Раздел IX

Изменение, допълнение, прекратяване, отнемане, спиране или прехвърляне на разрешение

Чл. 114. (1) Предприятие, на което е издадено разрешение, може преди изтичане на срока на действието му да направи мотивирано искане за намаляване на срока на действие на разрешението. Комисията проучва основателността на искането и се произнася с решение в срок до един месец от постъпване на искането.

(2) Предприятие, на което е издадено разрешение, може в срок не по-кратък от три месеца преди изтичане срока на действие на разрешението да направи мотивирано искане за удължаване срока на действие на издаденото разрешение. Комисията проучва основателността на искането и се произнася с решение в срок до един месец от постъпване на искането, като при удовлетворяване на искането вписва новия срок на действие.

(3) Ако в срока по ал. 2 предприятие, на което е издадено разрешение, не поиска удължаване действието на разрешението, приема се, че предоставеният индивидуално определен ограничен ресурс е свободен с изтичането на срока на действие на разрешението.

(4) Срокът на действие на разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър, за осъществяване на електронни съобщения чрез налични и/или нови електронни съобщителни мрежи за наземно аналогово радиоразпръскване се удължава след удължаване на срока на лицензията по смисъла на Закона за радиото и телевизията за същия период от време.

Чл. 115. (1) Изменения и допълнения на разрешение могат да бъдат правени с мотивирано решение на комисията поради:

1. непреодолима сила;
2. причини, свързани с националната сигурност;
3. промени във вътрешното законодателство и решения на международни организации в сила за Република България;
4. причини, свързани с обществен интерес, произтичащи от ефективното ползване на ограничения ресурс, защитата на интересите на потребителите и осигуряването на универсална услуга.

(2) Измененията и допълненията по ал. 1 се извършват след писмено уведомяване на съответното предприятие, което може да изрази становище в 14-дневен срок от получаване на уведомлението, когато измененията и допълненията са свързани с ал. 1, т. 4.

Чл. 116. Предприятието, на което е издадено разрешение, може да отправи мотивирано искане до комисията за изменение и допълнение на разрешението, извън случаите по чл. 115, ал. 1. Комисията проучва основателността на искането, преценява необходимостта от изменение и допълнение на разрешението и се произнася с решение в 30-дневен срок от постъпване на искането.

Чл. 117. (1) Действието на издадено разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс се преустановява след отнемане на издаденото разрешение от комисията в следните случаи:

1. предприятие, на което е издадено разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър или позиции на геостационарната орбита, не е спазило някои или всички от задълженията си по чл. 106, т. 9;

2. при установени системни нарушения на едно и също условие от издаденото разрешение за ползване на предоставения индивидуално определен ограничен ресурс;

3. при системно неплащане на дължимите такси, свързани с издаденото разрешение;

4. при извършена проверка от комисията е установено наличие на някое от обстоятелствата по чл. 84, ал. 1, т. 3, букви "а", "б" и "в".

(2) Действието на издаденото разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс може да бъде прекратено в следните случаи:

1. по мотивирано писмено искане на компетентен орган при установени действия на предприятието, които застрашават националната сигурност при ползване на предоставения му с разрешението индивидуално определен ограничен ресурс;

2. предприятието, получило разрешение, заяви наличие на някое от обстоятелствата по чл. 84, ал. 1, т. 3, букви "а", "б" и "в";

3. по мотивирано писмено искане на предприятието, на което е издадено разрешение;

4. (изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) при смърт на физическото лице, при ликвидация или прекратяване на юридическото лице или прекратяване дейността на едноличния търговец - в случаите, когато са им издадени разрешения;

5. с изтичане срока на действие на разрешението;

6. на основание задължение, произтичащо от ратифицирано и влязло в сила международно споразумение, по което Република България е страна;

7. след уведомление от Съвета за електронни медии за влязло в сила решение за прекратяване на съответната лицензия за радио- или телевизионна дейност на предприятието, осъществяващо електронни съобщения чрез налични и/или нови електронни съобщителни мрежи за наземно аналогово радиоразпръскване.

(3) Приетите решения от комисията на основание ал. 2, т. 1 подлежат на незабавно изпълнение.

(4) Действието на издаденото разрешение при наличие на предпоставките по ал. 1 се преустановява след предварително писмено уведомяване на предприятието, като комисията изрично посочи конкретните основания и мотиви.

(5) С уведомлението по ал. 4 комисията дава срок на предприятието не по-кратък от 30 дни за становище.

(6) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) Комисията може да отнеме разрешението само след като обсъди обясненията и възраженията на предприятието и установи наличието на достатъчно доказателства за съществуване на обстоятелствата по ал. 1.

Чл. 118. (1) В случаите по чл. 117, ал. 2, т. 4 ограниченият ресурс не се смята за свободен, ако някой или някои от наследниците заявят писмено пред комисията ползването на индивидуално определения ограничен ресурс, за който е било издадено разрешението, в срок до един месец след смъртта на физическото лице. В този случай комисията издава без конкурс или търг ново разрешение за ползване на същия индивидуално определен ограничен ресурс в срок до 21 дни от подаване на заявлението. Комисията уведомява писмено заявителите в тридневен срок от издаването на разрешението.

(2) В срок до 14 дни от получаване на уведомлението по ал. 1 заявителят внася по сметка на комисията всички дължими такси.

(3) Комисията връчва разрешението на заявителите след заплащане на всички дължими такси по този закон.

Чл. 119. Предприятие, действието на чието разрешение е било прекратено на основание чл. 117, ал. 1, може да подаде заявление за издаване на ново разрешение не по-рано от 12 месеца от датата на решението на комисията за прекратяване действието на разрешението.

Чл. 120. (1) Действието на издадено разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс може да бъде временно спряно от комисията в следните случаи:

1. по искане на компетентен орган при кризи, обявяване на режим "военно положение", режим "положение на война" или режим "извънредно положение";

2. по мотивирано искане на компетентните органи при възникване на опасност за националната сигурност;

3. по мотивирано искане на предприятието, на което е издадено разрешение.

(2) В случаите по ал. 1, т. 1 и 2 спирането продължава до отпадане на необходимостта от него.

(3) При спиране действието на разрешение на основание ал. 1, т. 3 предприятието, на което е издадено разрешението, дължи вноски от годишните такси за времето, за което е спряно действието на разрешението.

(4) В случаите по ал. 1, т. 3 комисията проучва основателността на направеното искане и се произнася по него в срок до 21 дни от постъпването му. Спирането в тези случаи не може да бъде за срок, по-дълъг от три месеца. Комисията отказва спиране:

1. когато искането е от предприятие със значително въздействие върху пазара за електронните съобщителни мрежи и/или услуги, по отношение на които е определено като такава;

2. когато на предприятието е наложено задължение за предоставяне на универсална услуга;

3. на предприятие с разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс с национален обхват, осъществяващо обществени електронни съобщения.

(5) Решенията за спирането и последващото възобновяване на действието на

издадено разрешение се съобщават на засегнатите лица в тридневен срок.

Чл. 121. (1) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) Предприятие, на което е издадено разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс, може да прехвърли разрешението или част от правата и съответните задължения, включени в разрешението за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър, само след предварително разрешение от комисията.

(2) Комисията издава разрешение по ал. 1, когато са налице следните условия:

1. прехвърлянето не нарушава конкуренцията в сектора на електронните съобщения в частта ползване на индивидуално определен ограничен ресурс, и

2. прехвърлянето не води до промени в условията за ползване на индивидуално определения ограничен ресурс, или

3. прехвърлянето по ал. 1 за осъществяване на електронни съобщения чрез използване на налични и/или нови аналогови електронни съобщителни мрежи за наземно аналогово радиоразпръскване не води до промяна на разпространяваните от предприятията, лицензирани от Съвета за електронни медии, радио- и телевизионни програми на обществените оператори, субекти на публичното право.

(3) При универсално правоприемство чрез промяна на правната форма на дружеството ал. 1 не се прилага.

Чл. 122. (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) Условията и редът за прехвърляне на разрешения за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс, както и на част от правата и съответните задължения, включени в разрешението за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър, се определят с нормативен административен акт от комисията след провеждане на обществено обсъждане по чл. 36, който се обнародва в "Държавен вестник".

Чл. 123. Комисията публикува ежемесечно на страницата си в интернет информация за прехвърлените права по издадени разрешения за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър.

Глава шеста

РАДИОЧЕСТОТЕН СПЕКТЪР И ПОЗИЦИИ НА ГЕОСТАЦИОНАРНАТА ОРБИТА

Чл. 124. (1) Управлението и ефективното без вредни радиосмущения ползване на радиочестотния спектър се провежда в съответствие с държавната политика по планиране и разпределение на радиочестотния спектър, Националния план за

разпределение на радиочестотния спектър, Регулаторната политика за управлението на радиочестотния спектър за граждански нужди и в съответствие с международни споразумения, по които Република България е страна.

(2) Управлението и ефективното ползване на радиочестотния спектър се осъществява с оглед защита на обществения интерес, безопасността и здравето на гражданите, свободата на словото, културните, научните, социалните и техническите аспекти на политиката на Европейския съюз, както и интересите на ползвателите на радиочестотния спектър.

Чл. 125. (1) Когато ползването на радиочестоти е хармонизирано, условията и процедурите са съгласувани и предприятията, на които ще бъдат присвоени радиочестотите, са избрани в съответствие с международни споразумения и правила на Общността, комисията издава разрешение за ползване на тези радиочестоти.

(2) Ако всички национални условия, отнасящи се до правото на ползване на радиочестотите, са изпълнени в случай на обща процедура за избор, комисията не трябва да налага други условия, допълнителни критерии или процедури, които биха ограничили, променили или забавили правилното прилагане на общото присвояване на тези радиочестоти.

Чл. 126. Радиочестотният спектър в обхвата от 9 kHz до 3000 GHz се разпределя на радиочестоти и радиочестотни ленти, радиослужби и ползватели.

Чл. 127. Позициите на геостационарната орбита за Република България се определят с международни споразумения.

Чл. 128. Управлението на радиочестотния спектър и ползването на позициите на геостационарната орбита се осъществяват с цел ефективното и без вредни радиосмущения използване на радиочестотния спектър при съобразяване с интересите на националната сигурност и при спазване принципите на предвидимост, равнопоставеност и обективност.

Чл. 129. (1) Комисията предоставя за ползване позициите на геостационарната орбита, радиочестотите и радиочестотните ленти, разпределени за граждански нужди.

(2) Радиочестотите и радиочестотните ленти, разпределени за граждански нужди в радиочестотните ленти за съвместно ползване, се предоставят от комисията след национално координиране и съгласуване.

(3) Ако правото за ползване на радиочестотите и радиочестотните ленти бъде

отнето в резултат на промени в законодателството, възникнали при изпълнение на международно задължение на Република България, трябва да се предвиди компенсация от държавния бюджет, като размерът ѝ се определя с мотивирано предложение на комисията.

Чл. 130. Правото за ползването на радиочестоти и радиочестотни ленти не е свързано с ограничения по отношение на вида на предоставяните услуги или използваните технологии.

Чл. 131. За осигуряване безопасността на въздухоплаването и корабоплаването и с цел защита на националната сигурност и за нуждите на отбраната предоставянето за ползване на радиочестотите и радиочестотните ленти се осъществява от комисията след национално координиране със заинтересованите ведомства и при необходимост - международно координиране.

Глава седма **НОМЕРА, АДРЕСИ И ИМЕНА**

Чл. 132. Националният номерационен план представлява разпределение на номерата, използвани в електронните съобщителни мрежи за идентификация, маршрутизация и таксуване от предприятия, предоставящи обществени електронни съобщителни услуги.

Чл. 133. (1) Националният номерационен план се изготвя от комисията в съответствие с регулаторната политика по чл. 30, т. 7 при спазване принципите на обективност, пропорционалност, равнопоставеност, прозрачност и навременност и при отчитане на националните и обществените интереси.

(2) Националният номерационен план се изготвя при съобразяване с актовете на международни организации и/или техни компетентни органи, имащи отношение към номера, адреси и имена, за да се осигурява ефективно използване на номерационното пространство.

(3) Националният номерационен план се обнародва в официалния раздел на "Държавен вестник".

(4) Комисията поддържа публичен регистър на предоставените за ползване на предприятията номера, адреси и имена.

Чл. 134. (1) Предприятията, предоставящи обществени телефонни услуги, осигуряват възможност на своите абонати да запазят:

1. географския номер при промяна на доставчика на фиксирана телефонна услуга и/или при промяна на адреса си в рамките на един географски национален код за направление;

2. негеографския номер при промяна на доставчика, предоставящ съответната услуга;

3. национално значим номер при промяна на доставчика на мобилна телефонна услуга.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009г.) В случаите, когато са налице цени за крайните потребители на услугите по ал. 1, предприятията, предоставящи обществени телефонни услуги, определят тези цени по начин, който не възпрепятства промяната на доставчика.

(3) Функционалните спецификации за преносимост на номерата по ал. 1 се определят от комисията след обществено обсъждане по чл. 36 и се обнародват в официалния раздел на "Държавен вестник".

(4) Функционалните спецификации съдържат:

1. технически условия за осъществяване на преносимост;
2. необходими действия от предприятията, които са задължени да осигуряват преносимост, включително и срокове за извършването им;
3. метод за реализация на преносимостта;
4. изисквания относно базата данни, необходима за осигуряване на маршрутизацията;
5. задължения на предприятията, които осигуряват преносимостта, и причини за отказ от предоставяне на услугата за крайни потребители;
6. процедура за осъществяване на преносимост;
7. принципи на ценообразуване и разпределяне на разходите между предприятията.

Чл. 135. (1) Предприятията, предоставящи обществени телефонни мрежи и/или услуги със значително въздействие върху пазарите на дребно, осигуряват на абонатите си достъп до обществените телефонни услуги на предприятията, чиито мрежи са взаимно

свързани:

1. за всяко повикване посредством код за избор (достъп), и/или
2. на абонаментна основа.

(2) Предприятията, предоставящи обществени телефонни мрежи и/или услуги със значително въздействие върху пазарите на дребно, определят цените на услугите по ал. 1, ако такива цени са въведени по начин, който не възпрепятства ползването им.

(3) Комисията определя условията и реда за предоставяне на услугите по ал. 1 с нормативен административен акт, който се обнародва в "Държавен вестник".

Чл. 136. (1) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) Предприятията, предоставящи обществени телефонни услуги, определят помежду си:

1. размер на еднократното плащане, покриващо разходите, във връзка с проверка на идентификацията на абонат или потребител, и за други дейности, свързани с администриране на процеса по пренасяне на номер;

2. цени за взаимно свързване във връзка с промяна на доставчика по чл. 134, ал. 1 при спазване на принципа за разходоориентираност.

(2) Предприятията по чл. 135, ал. 2 определят цени за достъп и взаимно свързване при предоставяне на услуги по чл. 135, ал. 1, т. 1 и 2 при спазване на принципа за разходоориентираност.

Чл. 137. (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) Правилата за разпределение и процедурите по първично и вторично предоставяне за ползване, резервиране и отнемане на номера, адреси и имена се определят с наредба от комисията след провеждане на обществено обсъждане по чл. 36, която се обнародва в "Държавен вестник".

Чл. 138. Предприятията, предоставящи обществени телефонни мрежи, осигуряват пряко или непряко свързване с мрежи, обслужващи европейското телефонно номерационно пространство при повиквания с код "3883", в съответствие със стандартите на Европейския институт за стандарти в далекосъобщенията.

Глава осма ТАКСИ

Чл. 139. (1) Размерът на административните такси, дължими от лицата, осъществяващи електронни съобщения в изпълнение на изискванията на този закон,

съответстват на административните разходи на комисията, необходими за международно координиране и сътрудничество, хармонизация и стандартизация, анализ и контрол на пазара, изготвяне и прилагане на подзаконовни нормативни актове и издаване на административни актове и контрол по изпълнението им.

(2) Административните такси по ал. 1 са:

1. годишна такса за контрол;
2. еднократна такса за издаване на разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс;
3. еднократна такса за изменение и допълнение на разрешението;
4. еднократна такса за административни услуги.

Чл. 140. Таксите за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс са:

1. годишна такса за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс;
2. такса за временно ползване на индивидуално определен ограничен ресурс.

Чл. 141. (1) Размерът на административната годишна такса за контрол е до 1,2 на сто от годишните брутни приходи от предоставянето на електронни съобщителни мрежи и/или услуги без включен данък върху добавената стойност след приспадане на трансферните плащания към други предприятия за взаимно свързване на мрежи и за достъп, транзит, роуминг, услуги с добавена стойност, както и разходи за уреждане на авторски и сродни права за радио- и телевизионни програми.

(2) Таксата по ал. 1 се плаща от лицата, осъществяващи обществени електронни съобщения, на тримесечни вноски до 15-о число на месеца, следващ тримесечието. Вноската за четвъртото тримесечие е изравнителна и се заплаща до 15 дни след срока, определен със Закона за счетоводството за изготвяне на годишния финансов отчет. Внесените през годината вноски се изравняват въз основа на предоставено от предприятието копие от годишен финансов отчет заедно с приложенията към него.

Чл. 142. (1) Еднократната такса за издаване на разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс е равна на административните разходи за подготовка и издаване на разрешението и включва разходите за:

1. труд и материали;

2. пропорционално разпределена развойна и консултантска дейност, ако такава е необходима във връзка с издаването на разрешението;

3. честотно планиране и национална и международна координация.

(2) При провеждане на търг за издаване на разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс окончателната тръжна цена включва таксата по ал. 1.

Чл. 143. (1) Лицата, осъществяващи електронни съобщения чрез ползване на индивидуално определен ограничен ресурс, заплащат годишни такси за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър и/или позициите на геостационарната орбита, определени за Република България съгласно международни споразумения.

(2) При предоставяне на допълнителен индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър или номера, предприятията заплащат допълнителна еднократна такса.

(3) Размерите на таксите по ал. 1 и 2 се определят въз основа на един или повече от следните критерии:

1. брой на регистрираните жители, които могат да бъдат обслужени от електронната съобщителна мрежа, за която е издадено разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс;

2. териториален обхват, предвиден в разрешението;

3. мощност на изхода на предавателя;

4. заемана честотна лента;

5. брой на използваните радиостанции;

6. брой на използваните радиочестотни канали;

7. вид на радиочестотния канал (радиочестотна лента) - симплексен/дуплексен;

8. вид на електронната съобщителна мрежа, за която е издадено разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс;

9. брой на използваните електронни съобщителни мрежи;

10. предназначение на радиостанциите и електронните съобщителни мрежи;

11. срок на ползване на радиочестотния спектър.

Чл. 144. При издаване на разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - номера от Националния номерационен план, предприятията заплащат годишна такса съгласно Тарифата за таксите, които се събират от комисията.

Чл. 145. (1) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) Таксите по чл. 143, ал. 1 и чл. 144 се плащат на 4 равни вноски до края на месеца, предхождащ тримесечието, за което се дължат.

(2) Предприятието може да плати таксите по чл. 143 и 144 до края на първото тримесечие на текущата година. В този случай таксата се плаща с отстъпка в размер 5 на сто.

Чл. 146. (1) При издаване на временно разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс, с изключение на позициите на геостационарната орбита, със срок на действие не по-дълъг от 6 месеца лицата, осъществяващи електронни съобщения, заплащат следните такси:

1. еднократна такса за издаване на разрешение;

2. такса за временно ползване на индивидуално определен ограничен ресурс.

(2) Таксата по ал. 1, т. 2 е пропорционална на времето, за което се издава разрешението.

Чл. 147. (1) Размерът на таксите по тази глава, сроковете и начинът на плащането им се определят с тарифа за таксите, които се събират от комисията, приета от Министерския съвет по предложение на комисията.

(2) В тарифата по ал. 1 се определя и размерът на таксите за административни услуги, предоставяни от комисията.

(3) Таксите се определят в съответствие със следните принципи:

1. равнопоставеност;

2. пропорционалност;

3. насърчаване на конкуренцията и на предоставянето на нови услуги;

4. осигуряване на ефективно ползване на ограничените ресурси;

5. задоволяване интересите на потребителите от качествени електронни съобщителни мрежи и/или услуги.

(4) Лицата, получили разрешение за ползване на един и същ индивидуално определен ограничен ресурс, заплащат едни и същи годишни такси.

Чл. 148. (1) Таксите по тарифата, които се събират от комисията, се разпределят по реда на този закон.

(2) Таксите за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс се разпределят, както следва:

1. за ползване и за временно ползване на радиочестотен спектър:

а) 35 на сто - за осигуряване на средствата по чл. 19;

б) 40 на сто - по бюджета на комисията;

в) 25 на сто - в приход на републиканския бюджет;

2. за ползване на допълнително предоставен радиочестотен спектър - еднократна такса:

а) 25 на сто - за осигуряване на средствата по чл. 19;

б) 5 на сто - по бюджета на комисията;

в) 70 на сто - в приход на републиканския бюджет;

3. (изм. - ДВ, бр. 17 от 2009г.) за ползване на индивидуално определен - по бюджета на комисията;

4. за ползване на позициите на геостационарната орбита, определени за Република България съгласно международни споразумения:

а) 25 на сто - за осигуряване на средствата по чл. 19;

б) 5 на сто - по бюджета на комисията;

в) 70 на сто - в приход на републиканския бюджет;

5. за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс след провеждане на търг:

а) 25 на сто - за осигуряване на средствата по чл. 19;

б) 5 на сто - по бюджета на комисията;

в) 70 на сто - в приход на републиканския бюджет.

(3) Еднократната такса за издаване на разрешение, таксите за изменение и допълнение на разрешение, годишната такса за контрол и таксите за административни услуги се разпределят по бюджета на комисията.

Чл. 149. (1) Всички такси постъпват по бюджета на комисията и до 15-о число на месеца, следващ месеца, в който таксите са постъпили по бюджета на комисията, се разпределят по чл. 148, ал. 2.

(2) Не се дължат такси по реда на тази глава от:

1. държавни органи, които осъществяват електронни съобщения за собствени нужди, свързани с техните функции;

2. дипломатически представителства и други организации със статут на дипломатически мисии, когато осъществяват електронни съобщения за собствени нужди на основата на реципрочност.

Глава девета

ПАЗАРИ НА ЕЛЕКТРОННИ СЪОБЩИТЕЛНИ МРЕЖИ И/ИЛИ УСЛУГИ

Чл. 150. (1) Комисията определя, анализира и оценява съответните пазари на електронни съобщителни мрежи и/или услуги относно наличието на ефективна конкуренция в съответствие с общите принципи на конкурентното право и специфичните национални условия, определя предприятия със значително въздействие върху пазара и след преценка на необходимостта от това налага, продължава, променя и/или отменя специфични задължения на предприятията, предоставящи на съответните пазари обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги за постигане целите на този закон.

(2) Условията и редът за определяне, анализ и оценка на съответните пазари и критериите за определяне на предприятия със значително въздействие върху пазара се определят с методика.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009г.) Методиката по ал. 2 се изготвя и приема от комисията съгласувано с Комисията за защита на конкуренцията в съответствие с общите принципи на конкурентното право и съобразно правото на Европейския съюз. Методиката се приема след провеждане на обществено обсъждане по чл. 36 и се обнародва в "Държавен вестник".

Чл. 151. (1) Комисията периодично на всеки две години анализира и определя пазарите на обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги и установява наличието или липсата на ефективна конкуренция.

(2) Проектът на решение на комисията, с което се определя съответният пазар, анализа и оценката дали е налице ефективна конкуренция, включително определянето на предприятие със значително въздействие върху съответния пазар и специфичните задължения, които трябва да му бъдат наложени, продължени, променени и/или отменени, се предоставя при необходимост на Комисията за защита на конкуренцията за становище и се публикува за обществено обсъждане на страницата на комисията в интернет за срок не по-кратък от 30 дни. Комисията за защита на конкуренцията се произнася в 30-дневен срок от получаване на проекта.

(3) В срок до 30 дни след изтичане на срока по ал. 2 комисията разглежда постъпилите становища и предложения и ги публикува на страницата си в интернет, с изключение на частите, представляващи търговска тайна, приетите предложения и тяхното отразяване в проекта, както и мотивите за неприетите предложения.

(4) Комисията приема с решения анализите и оценките на съответните пазари и специфични задължения, които да бъдат наложени на съответните предприятия със значително въздействие, и ги публикува на страницата си в интернет.

(5) Комисията изпраща решенията по ал. 4 на Европейската комисия.

Чл. 152. (1) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) Пазарите на обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, за които се оценява ефективността на конкуренцията, са пазари на дребно или пазари на едро. Съответните пазари се състоят от продуктов пазар и географски пазар.

(2) Продуктивният пазар включва всички обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, които могат да се приемат от потребителите като взаимозаменяеми по отношение на техните характеристики, предназначение и цени.

(3) Географският пазар включва определена територия, в която се предлагат съответните взаимозаменяеми обществени електронни съобщителни мрежи и/или

услуги и в която конкурентните условия са еднакви и се различават от тези в съседни райони.

(4) Комисията с решение определя пазарите в съответствие с изискванията на правото на Европейския съюз и националните условия.

(5) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) При определяне на съответен пазар комисията се ръководи от принципите на конкурентното право и прилага следните критерии:

1. високи и непреходни структурни, правни или регулаторни бариери за навлизане на пазара, и

2. липса на възможност за стимулиране и развитие на конкуренцията на пазара за период до две години напред, и

3. недостатъчна ефективност на конкурентното право за преодоляване на бариерите по т. 1 и за възстановяване на конкуренцията на съответния пазар.

Чл. 153. (1) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, предоставят на комисията документи и информация за извършване на анализа по чл. 151, ал. 1. Предприятията не могат да се позовават на търговска тайна, за да откажат предоставяне на документи и информация.

(2) Документите и информацията по ал. 1 се определят в методиката по чл. 150, ал. 2.

(3) Членовете на комисията и нейната администрация са длъжни да не разпространяват информацията, получена по ал. 1, в случай че тя е търговска тайна, за което подписват декларации по образец, приет с решение на комисията.

Чл. 154. (1) Комисията анализира ефективността на конкуренцията на съответния пазар в съответствие с методите и принципите на конкурентното право.

(2) Ефективна конкуренция на съответния пазар е налице, когато нито едно предприятие, предоставящо обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги самостоятелно или съвместно с други предприятия, няма значително въздействие върху този пазар.

Чл. 155. (1) В случаите, когато въз основа на анализ на съответния пазар се установи, че е налице ефективна конкуренция, комисията не налага специфични задължения на предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги на съответния пазар.

(2) В случай че са били наложени специфични задължения, комисията отменя тези задължения спрямо предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги на съответния пазар.

Чл. 156. (1) В случаите, когато въз основа на анализ на съответния пазар се установи, че не е налице ефективна конкуренция, комисията определя предприятие или предприятия със значително въздействие върху пазара и налага на това предприятие или предприятия специфични задължения.

(2) В случай че са били наложени специфични задължения на предприятието или предприятията със значително въздействие върху пазара, комисията продължава действието им или ги променя.

(3) При определяне на дадено предприятие като предприятие със значително въздействие върху пазара комисията взема предвид, освен неговия пазарен дял на съответния пазар, и критерии, като:

1. общ размер на предприятието;
2. контрол върху инфраструктура, която не може лесно да бъде дублирана;
3. технологични предимства или превъзходство и/или достигнато технологично ниво на развитие на мрежата;
4. недостатъчна или слаба покупателна способност на конкурентните предприятия;
5. лесен или привилегирован достъп до капиталови пазари и/или финансови ресурси;
6. наличие на продуктово разнообразие (например свързано предлагане на продукти и/или услуги);
7. наличие на икономии от мащаба;
8. наличие на икономии от обхвата;
9. наличие на вертикална интеграция;
10. добре развита дистрибуторска и пласментна мрежа;
11. липса на потенциална конкуренция;

12. наличие на бариери за навлизане и разширяване на съответния пазар.

(4) При определяне на предприятия със съвместно значително въздействие върху пазара комисията взема предвид, освен техния пазарен дял на съответния пазар, и критерии, като:

1. наличие на развит пазар;
2. относително стабилен ръст на потребителското търсене;
3. ниска еластичност на търсенето;
4. предлагане на еднородни електронни съобщителни мрежи и/или услуги;
5. сходна структура на разходите за предоставяне на електронни съобщителни мрежи и/или услуги;
6. сходни пазарни дялове на предприятията, определени за предприятия със съвместно господстващо положение;
7. невъзможност за технологично развитие и нововъведения поради достигнато високо технологично ниво на развитие на мрежата;
8. липса на достатъчен капацитет;
9. наличие на бариери за навлизане на съответния пазар;
10. недостатъчна или слаба покупателна способност;
11. липса на потенциална конкуренция;
12. наличие на формални или неформални взаимоотношения и/или връзки между съответните предприятия, определени за предприятия със съвместно господстващо положение;
13. липса или ниска ценова конкуренция;
14. наличие на механизми за въздействие.

Чл. 157. При определяне на специфичните задължения, които комисията може да наложи, продължи, промени или отмени, тя трябва да спазва следните принципи:

1. пропорционалност на наложеното задължение предвид причината за установената

неефективна конкуренция и целения резултат;

2. обоснованост;

3. въздържане от регулаторна намеса на нововъзникващи пазари, дори и при установено наличие на пазарен участник или участници с големи пазарни дялове.

Глава десета **ДОСТЪП И ВЗАИМНО СВЪРЗВАНЕ**

Раздел I **Общи положения**

Чл. 158. Предприятие, предоставящо обществени електронни съобщителни мрежи, има право, а когато е налице искане от друго предприятие - и задължение, да договаря взаимно свързване на мрежите си за предоставяне на обществени електронни съобщителни услуги и осигуряване на оперативна съвместимост между услугите.

Чл. 159. (1) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи, свободно договарят достъп и/или взаимно свързване и сключват договор в писмена форма.

(2) Предприятията изпращат копие от договора или от неговите изменения за сведение в комисията в едномесечен срок от подписването им.

Чл. 160. (1) В случай че не бъде постигнато споразумение между предприятията, комисията може с решение да наложи задължение за предоставяне на взаимно свързване на мрежи, за да осигури свързаност между потребителите от край до край.

(2) Комисията по своя преценка може с решение да наложи задължение на предприятие, предоставящо обществени електронни съобщителни мрежи за осигуряване на достъп до интерфейси за приложни програми или достъп до електронни програмни ръководства, с цел осигуряване достъп на крайните потребители до определени услуги, предоставяни чрез цифрово радио- и телевизионно разпръскване.

(3) Комисията налага задълженията по ал. 1 и 2 при спазване на принципите за обективност, прозрачност, пропорционалност и равнопоставеност и по реда на чл. 37 и 42.

Чл. 161. (1) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи за разпространение на цифрови телевизионни услуги, осигуряват възможност

мрежите им да разпространяват широкоекранни телевизионни услуги и програми.

(2) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи, приемащи и препредаващи широкоекранни телевизионни услуги, поддържат същия широкоекранен телевизионен формат.

Чл. 162. (1) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, и техните служители спазват изискванията за конфиденциалност по отношение на информацията, получена при или по повод договаряне за достъп и/или взаимно свързване, и я ползват само за целите, за които е предназначена.

(2) Информацията по ал. 1 не се предоставя на лица, на които би могла да осигури конкурентни предимства.

(3) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, са задължени да предоставят информацията по ал. 1 за достъпа и/или взаимното свързване на комисията за реализиране на правомощията ѝ по тази глава.

Чл. 163. Комисията може да се намеси по въпроси на достъпа и/или взаимното свързване по своя инициатива, при необходимост или по молба на някоя от страните при липса на споразумение, когато това е оправдано с оглед постигане на целите по чл. 4 и при спазване на принципите по чл. 5.

Чл. 164. Условието и редът за осъществяване на достъп и/или взаимно свързване се определят с наредба, приета от комисията, която се обнародва в "Държавен вестник".

Чл. 165. Предприятия, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги на територията на друга държава - членка на Европейския съюз, могат да искат достъп и/или взаимно свързване по реда на тази глава.

Раздел II

Условия за достъп и взаимно свързване

Чл. 166. (1) Комисията може да налага, продължава, изменя или отменя специфични задължения на предприятията със значително въздействие върху съответния пазар за предоставяне на ефикасен достъп и/или взаимно свързване и оперативна съвместимост между услугите в полза на крайните потребители и за стимулиране на ефективна конкуренция.

(2) Задълженията по ал. 1, които комисията може да налага за постигане на

целите по чл. 4, са:

1. прозрачност;
2. равнопоставеност;
3. разделно счетоводство;
4. достъп до и ползване на необходимими мрежови средства и съоръжения;
5. ценови ограничения, включително задължения за разходоориентираност.

(3) При осъществяване на функциите си по ал. 1 комисията спазва принципите за обективност, прозрачност, пропорционалност и равнопоставеност.

Чл. 167. (1) Задължението за осигуряване на прозрачност е свързано с публикуване на определена информация, като: финансови отчети, технически спецификации, характеристики на мрежата, условия и ред за предоставяне на достъп и/или взаимно свързване, начин на използване, включително цени.

(2) Комисията може да определя съдържанието на информацията, която трябва да се публикува, нивото на изискваната подробност и начина на публикуването ѝ, при съобразяване с необходимостта от защита на търговската тайна.

(3) В случай че, освен задължението по ал. 1, на предприятие по чл. 166, ал. 1 е наложено и задължение за равнопоставеност, комисията може да изиска от него да публикува типово предложение. Типовото предложение може да включва:

1. условия за взаимното свързване или достъп:
 - а) описание на услугите по взаимното свързване или достъп за всяка от мрежите, условия и срокове за предоставянето им;
 - б) местоположение на точките на взаимното свързване или достъп, условия и срокове за откриването и/или закриването им;
 - в) мрежови елементи, до които се предлага достъп, в т.ч. самостоятелен или съвместен достъп до абонатната линия;
 - г) стандарти и изисквания за качество;
 - д) друга относима информация, необходима за ползване на услугата;

2. услуги по съвместно разполагане:

а) информация за местата за съвместно разполагане, като тази информация може да се предоставя само на заинтересованите лица, за да се гарантира сигурността на мрежата;

б) възможности за съвместно разполагане, включително физическо съвместяване, и ако е възможно, дистанционно и виртуално разполагане;

в) условия за достъп до компютърни системи за поддръжка, както и информационни системи или бази данни за предварителни заявки, предоставяне, заявяване, обслужване, искания за ремонт и таксуване;

г) характеристики и технически ограничения за съоръженията, които могат да бъдат съвместно разполагани;

д) мерки за сигурност;

е) условия за допускане на служители на конкурентни предприятия;

ж) стандарти за безопасност;

з) правила за разпределяне на пространството, когато то е ограничено;

и) условия за проверка от конкурентни предприятия на местата, в които е възможно физическо съвместно разполагане, или на местата, където съвместното разполагане е отказано поради липса на възможност;

3. условия в договорите за взаимно свързване или достъп:

а) срокове за отговор на заявките за предоставяне на услуги, процедури за отстраняване на повреди, процедури за възстановяване на услугата и нейното качество;

б) стандартни условия на договора, включително, когато е необходимо, обезщетения при неизпълнение на сроковете за предоставяне на услугите;

в) условия за предоставяне на услугата избор на оператор за всяко повикване и на абонаментна основа;

г) условия за преносимост на номерата;

д) цени и механизъм за ценообразуване;

е) друга относима информация, необходима за ползване на услугата.

(4) Условието по ал. 3, т. 3, буква "в" са приложими по отношение на предприятия със значително въздействие върху съответния пазар на дребно.

(5) Цените по ал. 3, т. 3, буква "д" имат необвързана структура, която позволява заплащане само за услугата, искана от предприятието, предоставящо обществени електронни съобщителни мрежи, когато исканата услуга може да бъде предоставена самостоятелно.

(6) Комисията налага на предприятието, предоставящо обществени електронни съобщителни мрежи, което има задължение за предоставяне на необвързан достъп до абонатната линия, да публикува типово предложение.

(7) Комисията с решение, прието по реда на чл. 37 при спазване на принципите по чл. 5 и за постигане на целите по чл. 4, одобрява без забележки или задължава предприятията да изменят типовите си предложения.

(8) Индивидуалните договори, сключени между предприятията, не могат да противоречат на типовото предложение.

(9) Типовото предложение може да бъде изменяно по инициатива на задълженото предприятие или на комисията по реда на ал. 7.

Чл. 168. (Изм. - ДВ, бр. 1 7 от 20 0 9.) Задължението за осигуряване на равнопоставеност обхваща предоставяне на равностойни условия при сходни обстоятелства на други предприятия, предоставящи еквивалентни електронни съобщителни услуги, както и предоставяне на услуги и информация при същите условия и качество като тези, при които предприятието свързва различни свои мрежи и/или които предприятието предоставя на свързаните с него лица и на предприятията, с които вече е сключен договор.

Чл. 169. (1) Задължението за осигуряване на разделно счетоводство може да се налага при осъществяване на достъп и/или взаимно свързване.

(2) В случай че е наложено задължение за равнопоставеност по чл. 168, комисията може да задължи вертикално интегрирано предприятие да осигури прозрачност на цените на услугите на едро и на цените за вътрешни разплащания.

(3) Комисията може да наложи задължението по ал. 2 и когато прецени, че има възможност за нарушаване на забраната за крос-субсидиране.

(4) Комисията може след консултации със съответното предприятие да определя формата и счетоводната методология, които се използват при определяне на цените.

(5) С цел осигуряване изпълнението на задълженията по ал. 2 и 4 комисията може да изиска от предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи, счетоводни данни и информация, включващи и приходи, получени от трети лица.

(6) Комисията може да публикува получената информация, когато това допринася за създаване на условия за ефективна конкуренция, при спазване на изискванията за защита на търговската тайна.

Чл. 170. (1) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) Задължението за разходоориентираност при определени видове достъп и/или взаимно свързване включва определяне на цени въз основа на разходите и прилагане на система за определяне на разходите с цел осигуряване на ефективна и устойчива конкуренция и максимална полза за потребителите.

(2) Задължението по ал. 1 се прилага, когато комисията установи въз основа на анализа по чл. 151, че на пазара няма ефективна конкуренция поради наличие на предприятие със значително въздействие, което във вреда на крайните потребители може да поддържа прекалено високи цени или да прилага ценова преса.

(3) При налагане на задължението по ал. 1 комисията взема предвид направените от предприятието, предоставящо обществени електронни съобщителни мрежи, инвестиции при приемливо ниво на възвръщаемост на вложения капитал и като се отчита свързаният с инвестициите риск.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) Задължението за ценови ограничения при определени видове достъп и/или взаимно свързване може да включва ограничаване нарастването на цените до предварително определен ценови праг, определяне на цени въз основа на сравнителен анализ между определените от предприятието цени и цените за същите услуги на сравними конкурентни пазари на други държави - членки на Европейския съюз, и/или определяне на план за постепенно намаляване на цените за определен период от време, след което нивото на цените трябва да достигне до предварително определено ниво.

Чл. 171. (1) Предприятие, предоставящо обществени електронни съобщителни мрежи, което е определено за предприятие със значително въздействие на съответния пазар, доказва разходоориентираност на цените си, когато му е наложено задължението по чл. 170, ал. 1.

(2) Комисията може да използва независим метод за проверяване на разходите с цел определяне на цени въз основа на ефективност при предоставяне на услугите.

(3) Комисията може да изиска от предприятието по ал. 1 пълна обосновка на цените и когато е необходимо - тяхната промяна

Чл. 172. (1) В случай че е наложено задължение за прилагане на система за определяне на разходите, се осигурява публична достъпност на нейното описание, което съдържа най-малко основните категории, по които са групирани разходите, и правилата за тяхното разпределение.

(2) Комисията назначава проверка на прилагането на системата за определяне на разходите, която се извършва от независим одитор, като резултатите от проверката се публикуват ежегодно.

Раздел III

Достъп до и ползване на необходимими мрежови средства и съоръжения

Чл. 173. Задължението за предоставяне на достъп до и ползване на необходимими мрежови елементи и/или средства може да се наложи на предприятие със значително въздействие върху пазара по преценка на комисията, включително когато отказът за предоставяне или налагането на срокове и условия, което се приравнява на отказ, може да възпрепятства наличието на устойчив конкурентен пазар на услуги на дребно или е във вреда на крайните потребители.

Чл. 174. (1) Комисията може да наложи задължението по чл. 173, като изиска:

1. предоставяне на достъп на трети лица до определени мрежови елементи и/или средства, необвързан достъп до абонатната линия;

2. добросъвестно водене на преговори с предприятия, искащи достъп;

3. запазване на предоставен достъп;

4. предоставяне на определени услуги на едро за препродажба от трети лица;

5. предоставяне на отворен достъп до технически интерфейси, протоколи или други възлови технологии, необходими за оперативна съвместимост на услугите или за предоставяне на услуги чрез виртуални мрежи;

6. предоставяне на съвместно разполагане и други форми на съвместно ползване, включително по отношение на канали, кули, сгради и други съоръжения и

технически средства;

7. предоставяне на определени услуги, необходими за осигуряване на оперативна съвместимост на услуги от край до край за потребители, включително средства за интелигентни мрежови услуги или роуминг в мобилните мрежи;

8. предоставяне на достъп до операционни поддържащи системи или подобни софтуерни системи за осигуряване на ефективна конкуренция при предоставяне на услуги;

9. свързване на мрежи или мрежови средства.

(2) Комисията при налагане на изискванията на ал. 1 може да постави условия за справедливост, основателност и своевременност.

Чл. 175. Комисията при налагане на задължението по чл. 173 следва принципа на пропорционалност, като взема предвид:

1. техническа и икономическа жизнеспособност на ползването или инсталирането на средства от конкурентни предприятия, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, с оглед развитието на пазара и характера и вида на използваното взаимно свързване и достъп;

2. възможност за предоставяне на достъп с оглед на наличния капацитет;

3. направени първоначални инвестиции и свързания с тях риск;

4. запазване на конкуренцията в дългосрочен аспект;

5. права на интелектуална собственост, когато са относими;

6. предоставяне на общоевропейски услуги;

7. наложени специфични задължения на същото предприятие на съседни свързани пазари.

Чл. 176. (1) При налагане на задължение по чл. 173 с изискване за предоставяне на необвързан достъп до абонатната линия комисията задължава предприятието, предоставящо обществени електронни съобщителни мрежи, да публикува и типово предложение.

(2) Типовото предложение съдържа най-малко:

1. условия за необвързан достъп до абонатна линия:

а) мрежови елементи, до които се предлага самостоятелен достъп до абонатни линии и/или достъп до негласовата честотна лента на абонатната линия при съвместен достъп до абонатната линия;

б) информация за местата за физически достъп в мрежата, като тази информация може да се предоставя само на заинтересованите лица, за да се гарантира сигурността на мрежата; наличие на абонатни линии в определени части от мрежата, към която се осъществява достъпът;

в) технически условия, свързани с достъпа и използването на абонатни линии, включително технически характеристики на усуканата метална двойка в абонатната линия;

г) срокове и условия за подаване на заявки, ползване и ограничения;

2. услуги по съвместно разполагане:

а) информация за местата за съвместно разполагане, като тази информация може да се предоставя само на заинтересованите лица, за да се гарантира сигурността на мрежата;

б) възможности за съвместно разполагане, включително физическо съвместяване, и ако е възможно, дистанционно и виртуално разполагане;

в) характеристики и технически ограничения за съоръженията, които могат да бъдат съвместно разполагани;

г) мерки за сигурност;

д) условия за допускане на служители на конкурентни предприятия;

е) стандарти за безопасност;

ж) правила за разпределяне на пространството, когато то е ограничено;

з) условия за проверка от конкурентни предприятия на местата, в които е възможно физическо съвместно разполагане, или на местата, където съвместното разполагане е отказано поради липса на възможност;

3. условия за достъп до обслужващи операционни системи, както и до

информационни системи или бази данни за предварителни заявки, предоставяне, заявяване, обслужване, искания за ремонт и таксуване;

4. условия за предоставяне на необвързан достъп:

а) срок за предоставяне на услуги и средства;

б) споразумения за ниво на качеството на услугите и обслужването, установяване на повреди, процедури за възстановяване на услугата и качествените ѝ параметри;

в) типови договорни условия, включително, когато е необходимо, обезщетения при неизпълнение на сроковете за предоставяне на услугите;

г) цени и механизъм за ценообразуване.

(3) Комисията с решение, прието по реда на чл. 37 при спазване на принципите по чл. 5 и за постигане на целите по чл. 4, одобрява без забележки или задължава предприятията да изменят типовите си предложения.

(4) Индивидуалните договори, сключени между предприятията, не могат да противоречат на типовото предложение.

(5) Типовото предложение може да бъде изменяно по инициатива на задълженото предприятие или на комисията по реда на ал. 3.

Чл. 177. (1) С цел защита на околната среда, здравето и сигурността на хората комисията с решение може да наложи задължение за предоставяне на съвместно разполагане и други форми на съвместно ползване, включително по отношение на канали, кули, сгради и други съоръжения и технически средства.

(2) (Нова - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) С цел осигуряване нормално функциониране на обществени електронни съобщителни мрежи при предоставяне и ползване на достъп до и ползване на необходими мрежови средства и съоръжения комисията с решение може да наложи технически и/или експлоатационни условия на предприятията.

(3) (Нова - ДВ, бр. 17 от 2009г.) Налагането на условия по ал. 2 се основава на балансирано отчитане както на правата на предприятието собственик на мрежата да я използва в интерес на предоставянето на собствените електронни съобщителни услуги, така и на правата на други предприятия за достъп до съоръжения, които са осъществени за предоставяне на конкурентни услуги.

(4) (Предишна ал. 2, изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) Преди вземане на решения по ал. 1 и 2 комисията провежда процедура за обществено обсъждане по реда на чл. 36.

Раздел IV

Защитени услуги и условен достъп

Чл. 178. (1) Защитени услуги са услугите, предоставени на основата на условен достъп срещу възнаграждение, както следва:

1. по радиоразпръскване;
2. по телевизионно разпръскване;
3. услугите на информационното общество;
4. предоставянето на условен достъп до услугите по т. 1, 2 и 3.

(2) Достъпът до защитена услуга по ал. 1 се осъществява с устройство за условен достъп, предоставено от доставчика на защитената услуга.

(3) (Нова - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) Смята се за нарушение извършването на дейност с търговска цел, включваща производство, внос, разпространение, продажба, наемане, притежание, монтиране, поддръжка, заменяне или рекламиране на забранени устройства за достъп до защитена услуга.

Чл. 179. (1) Системите за условен достъп до цифрови радио- и телевизионни програми, независимо от средствата, чрез които се осъществява преносът, осигуряват на предприятията, предоставящи електронни съобщителни мрежи, техническа възможност за икономически ефективен достъп до управлението на защитени услуги, предоставяни въз основа на условен достъп.

(2) Предприятията по ал. 1, управляващи системи за условен достъп, предоставят на операторите за радио- и телевизионна дейност и доставчиците на защитени услуги техническа възможност, която позволява техните цифрови услуги да се приемат само от зрителите или слушателите, които имат права на ползване, чрез декодиращи устройства.

(3) Декодиращите устройства се управляват от предприятията, които предоставят услуги за условен достъп.

(4) Техническата възможност по ал. 2 се предоставя при условията на

справедливост, обоснованост и равнопоставеност на операторите за радио- и телевизионно разпръскване и доставчиците на защитени услуги.

(5) Предприятията, предоставящи условен достъп, водят разделно счетоводство за услугата по ал. 2.

Чл. 180. (1) Правата за производство на продукти и системи за условен достъп - обекти на интелектуална собственост, се предоставят при справедливи, обосновани и равноправни условия.

(2) Предоставянето на правата по ал. 1 не се обвързва с условия, които забраняват, ограничават и затрудняват включването в същия продукт на:

1. общ интерфейс, позволяващ свързване с една или повече системи за достъп;

2. средства, специфични за друга система за достъп, при условие че се спазват обосновани условия, гарантиращи сигурността на обмен на информацията с операторите на системи за условен достъп.

Чл. 181. Комисията може да налага на предприятията по този раздел задължения за предоставяне на достъп до електронни програмни ръководства и достъп до интерфейси за приложни програми.

Глава единадесета УНИВЕРСАЛНА УСЛУГА

Раздел I

Същност и обхват на универсалната услуга

Чл. 182. (1) Универсалната услуга е набор от услуги с определено качество, предлагани на всички крайни потребители независимо от географското им местоположение на територията на страната на достъпна цена.

(2) Универсалната услуга включва:

1. свързване в определено местоположение към обществената телефонна мрежа и достъп до обществени телефонни услуги независимо от използваната технология;

2. осигуряване на обществени телефонни апарати с определено качество, които осигуряват провеждане и на безплатни спешни повиквания към национални номера и към единния европейски номер за спешни повиквания "112";

3. осигуряване на телефонен указател с номера на всички абонати на обществени телефонни услуги;

4. осигуряване на телефонни справочни услуги, достъпни за всички крайни потребители, включително ползващите обществени телефони;

5. осигуряване на безплатни спешни повиквания към национални номера и към единния европейски номер за спешни повиквания "112";

6. осигуряване на достъп до обществени телефонни услуги, включително услугите за спешни повиквания, телефонен указател и справочни услуги за хора с увреждания, подобни на ползваните от другите крайни потребители.

(3) Качеството на услугата по ал. 1 се определя с изисквания и параметри, определени в наредба на председателя на Държавната агенция за информационни технологии и съобщения по предложение на комисията, която се обнародва в "Държавен вестник".

Раздел II

Предоставяне на универсалната услуга

Чл. 183. (1) Предприятията, задължени да предоставят услугата по чл. 182, ал. 2, т. 1, удовлетворяват всяко обосновано искане за свързване в определено местоположение към обществена телефонна мрежа и достъп до обществени телефонни услуги.

(2) Свързването по ал. 1 осигурява възможност за провеждане на селищни, междуселищни и международни повиквания, факсимилни съобщения и пренос на данни със скорост, подходяща за функционален достъп до интернет.

Чл. 184. (1) Предприятията, задължени да предоставят услугата по чл. 182, ал. 2, т. 2, осигуряват:

1. определен брой обществени телефони според географското им покритие, за да отговарят на потребностите на крайните потребители;

2. (изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) достъп до обществените телефони на хора с увреждания;

3. качество на услугите.

(2) Предприятията по ал. 1 осигуряват достъп до услугите за спешни повиквания, включително към телефонен номер "112", чрез обществените телефони без използване

на монети, жетони, карти или други платежни средства.

Чл. 185. (1) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) Предприятията, задължени да предоставят универсална услуга по чл. 182, ал. 2, т. 3, издават поне един телефонен указател в съответствие с изискванията на този закон в одобрена от комисията печатна и/или електронна форма. Телефонният указател се актуализира редовно, но най-малко веднъж годишно.

(2) Указателят по ал. 1 е общодостъпен.

Чл. 186. Предприятията, задължени да предоставят универсална услуга по чл. 182, ал. 2, т. 3 и 4, спазват принципа за равнопоставеност и реципрочност при работа с информацията, предоставяна от други предприятия.

Чл. 187. (1) Предприятията, задължени да предоставят универсална услуга, предприемат специални мерки за осигуряване на хора с увреждания на достъп до обществени телефонни услуги, включително услугите за спешни повиквания, телефонен указател и справочни услуги, подобни на ползваните от другите крайни потребители.

(2) Предприятията по ал. 1 предлагат на крайни потребители с увредено зрение или слух телефонен указател, справочни услуги, договори и детайлизирани сметки в подходяща за тях форма.

(3) Предприятията по ал. 1 създават условия за осигуряване на достъп до обществени телефони на хора с увреждания.

(4) Условията, редът и средствата за предоставяне на универсалната услуга на хора с увреждания се определят с наредбата по чл. 182, ал. 3.

Чл. 188. (1) Предприятията, задължени да предоставят универсална услуга, публикуват на страницата си в интернет и предоставят на комисията актуална информация за изпълнение на задължението за предоставяне на универсална услуга в съответствие с изискванията и параметрите за качество на услугите и методите за оценка на покритие, цени на дребно, приходи и разходи по предоставянето на услугата, брой искания и откази, включително причините за тях.

(2) Комисията определя формата, начина и сроковете за предоставяне на информация по ал. 1.

(3) При установено продължаващо неизпълнение на задълженията по ал. 1 комисията може да възложи проверка от независим одитор за сметка на

предприятието.

Чл. 189. Комисията изготвя обобщен годишен доклад за степента на задоволеност на обществото с универсална услуга и го публикува на страницата си в интернет. Този доклад е неразделна част от доклада на комисията по чл. 38.

Раздел III

Определяне на предприятия със задължение да предоставят универсална услуга

Чл. 190. Комисията възлага на едно или повече предприятия, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, да предоставят всички или някои от услугите по чл. 182, ал. 2 с цел осигуряване на универсалната услуга на територията на цялата страна.

Чл. 191. (1) Комисията възлага предоставянето на универсална услуга, включително след провеждане на конкурсна процедура, при съответно спазване на правилата по глава пета, при спазване на принципите за обективност, прозрачност, равнопоставеност и в интерес на крайните потребители, без предварително да изключва предприятие от възможността да му бъде възложено предоставянето на универсална услуга или част от нея.

(2) При определяне на предприятията по чл. 190 комисията отчита най-целесъобразния икономически начин за предоставяне на универсалната услуга, който може да служи за определяне на нетна себестойност на задължението за предоставяне на универсална услуга.

Чл. 192. Комисията може да реши да не възлага задълженията по чл. 184, ал. 1 на цялата или на част от територията на страната, ако след обсъждане със заинтересованите страни установи, че такива апарати, приспособления и подобни услуги са задоволително и широко разпространени.

Чл. 193. Редът за избор на предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, и за възлагане на задължението за предоставяне на универсалната услуга се определя в наредбата по чл. 182, ал. 3.

Чл. 194. Комисията уведомява Европейската комисия за определените по този раздел предприятия и за наложените задължения.

Раздел IV

Достъпност на цената на универсалната услуга

Чл. 195. (1) Начинът за определяне на цените и ценовите пакети на универсалната услуга се посочва в методика, разработена от комисията и приета от Министерския съвет.

(2) Проектът на методиката по ал. 1 се публикува за обществено обсъждане по чл. 36.

Чл. 196. (1) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, определят цените и ценовите пакети на универсалната услуга въз основа на методиката по чл. 195.

(2) Предприятията по ал. 1 предоставят за одобряване от комисията цените и ценовите пакети по ал. 1 заедно с документите по ценообразуване най-малко 60 дни преди влизането им в сила.

(3) Комисията разглежда цените и ценовите пакети по ал. 1 в срок до 30 дни от предоставянето им и може да задължи предприятията по ал. 1 да преработят цените и ценовите пакети в съответствие с изискванията на закона и методиката по чл. 195.

(4) Предприятията по ал. 1 публикуват одобрените от комисията цени и ценови пакети на универсалната услуга най-малко 14 дни преди влизането им в сила.

Чл. 197. (1) Комисията може да наложи на предприятията, предоставящи универсалната услуга, да прилагат географски осреднени цени на дребно за цялата територия на страната или да спазват ценови ограничения съгласно методиката по чл. 195.

(2) Предприятията, предоставящи универсалната услуга по чл. 182, ал. 2, т. 1, предлагат на хора с увреждания, със специални социални нужди и с ниски доходи ценови пакети, различни от предлаганите при обичайните търговски условия.

Чл. 198. (1) Предприятията, задължени да предоставят услугата по чл. 182, ал. 2, т. 1, осигуряват на крайните потребители възможности да наблюдават и контролират самостоятелно разходите си чрез:

1. предоставяне на безплатни детайлизирани сметки;
2. безплатно избирателно ограничаване на изходящи повиквания;

3. предоставяне на средства за предплатен достъп до обществени телефонни мрежи и използване на обществени телефонни услуги;

4. разсрочено плащане при свързване към обществени телефонни мрежи;

5. предизвестие за спиране на услугите при неплащане на сметки в срок при запазване на възможността за спешни повиквания за срок до един месец след спиране на услугите.

(2) Начинът за ползване на възможностите по ал. 1 се определя в Общите условия за взаимоотношенията между предприятието и крайните потребители.

(3) Комисията може да не възлага задълженията по ал. 1 на цялата или на част от територията на страната, ако установи, че са налице достатъчно възможности за наблюдение и контрол на разходите от крайните потребители.

Чл. 199. Крайните потребители не дължат плащане за услуги и съоръжения, предлагани от предприятията, предоставящи универсална услуга, които не са необходими или присъщи за предоставяне на услугата.

Раздел V

Компенсиране на нетни разходи от предоставяне на универсална услуга

Чл. 200. (1) Предприятията, задължени да предоставят универсална услуга, могат да искат компенсирание на доказаните нетни разходи, когато предоставянето на универсалната услуга представлява несправедлива тежест за тях.

(2) Наличието на несправедлива тежест се определя въз основа на нетните разходи и при отчитане на нематериалните преимущества за предприятието по ал. 1 от предоставяне на универсалната услуга или на част от нея, при условие че:

1. предоставянето води до загуби или се предлага на цени под обичайната търговска печалба;

2. (изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) предприятието не е със значително въздействие върху пазар, самостоятелно или съвместно с друго или други предприятия, определено с влязло в сила решение на Комисията за регулиране на съобщенията.

Чл. 201. (1) Комисията изготвя и приема правила за изчисляване на нетните разходи за предоставяне на универсална услуга.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) Предприятията, задължени да предоставят

универсална услуга по чл. 182, ал. 2, определят размера на нетните разходи от предоставяне на универсална услуга съгласно правилата по ал. 1.

(3) Документите, свързани с изчисляването на нетните разходи от предоставяне на универсалната услуга, се предават на комисията и се проверяват от определен от нея независим одитор.

(4) Резултатите от изчисляване на нетните разходи и оценката на одитора за съответствие с правилата за определяне на цените съгласно методиката по чл. 195 и разходите за предоставяне на услугите са обществено достъпни.

Чл. 202. (1) Средствата за компенсиране на нетни разходи от предоставяне на универсална услуга се набират във Фонд за компенсиране на универсална услуга, наричан по-нататък "фонда". Средства за компенсиране на нетни разходи от предоставяне на универсална услуга могат да се набират от други източници, бюджетни средства или обществени фондове.

(2) Фондът е юридическо лице със седалище София.

(3) Сметната палата упражнява контрол върху дейността на фонда.

(4) Фондът се освобождава от заплащане на държавни и местни данъци и такси само за операциите по компенсиране на нетните разходи за универсална услуга. Средствата на фонда се съхраняват в Българската народна банка.

(5) Преобразуването, прекратяването и ликвидирането на фонда се уреждат със закон.

Чл. 203. (1) Фондът се управлява от управителен съвет, който се състои от 7 членове, включително председател и заместник-председател, които се определят, както следва:

1. председателят - от Комисията за регулиране на съобщенията;
2. заместник-председателят - от председателя на Държавната агенция за информационни технологии и съобщения;
3. един член - от управителя на Българската народна банка;
4. един член - от министъра на труда и социалната политика;
5. един член - от министъра на финансите;
6. един член - от Комисията за защита на конкуренцията;

7. един член - от Комисията за защита на потребителите.

(2) Ежегодно до 31 май управителният съвет на фонда изготвя доклад за предходната година до председателя на Държавната агенция за информационни технологии и съобщения, министъра на финансите, министъра на труда и социалната политика, управителя на Българската народна банка, Комисията за регулиране на съобщенията, Комисията за защита на потребителите и Комисията за защита на конкуренцията, който включва:

1. размера на нетните разходи от предоставяне на универсалната услуга;
2. оценка за нематериалните преимущества на предприятията от предоставяне на универсална услуга;
3. размера на вноските на предприятията във фонда;
4. размера на изразходваните средства.

(3) Докладът по ал. 2 се публикува на страницата на Комисията за регулиране на съобщенията в интернет.

Чл. 204. (1) Решенията на управителния съвет се вземат с обикновено мнозинство. Решенията са публично достъпни.

(2) Управителният съвет разработва и приема правилник за дейността на фонда.

(3) Административното обслужване на фонда се осигурява от администрацията на комисията.

Чл. 205. Средствата от фонда се разходват само за компенсиране на нетни разходи от предоставяне на универсална услуга по реда на този раздел.

Чл. 206. (1) Предприятията, които предоставят обществени телефонни услуги, заплащат вноски във фонда при условията и по реда на този раздел.

(2) Размерът на вноските по ал. 1 за съответната година не може да превишава 0,8 на сто от брутните приходи от предоставянето на обществена телефонна услуга без данък върху добавената стойност след приспадане на трансферните плащания към други предприятия за взаимно свързване на мрежи и за достъп, транзит, роуминг, услуги с добавена стойност.

(3) Предприятията по ал. 1 заплащат вноските в едногодишен срок от влизането

в сила на решението по чл. 208, ал. 2. Неспазването на срока за заплащане на вноските представлява съществено нарушение на закона. При забавяне на плащането се начислява законна лихва върху вноските.

(4) Вноските на предприятията по ал. 1 се отчитат като присъщи разходи.

Чл. 207. (1) Заявления за компенсирание на нетни разходи от предоставяне на универсална услуга за предходната календарна година, заедно с необходимите доказателства, се подават от предприятията по чл. 206 до комисията до 30 юни на текущата година.

(2) В срок до 45 дни от приключване на процедурата по обществено обсъждане по чл. 36 комисията дава становище относно:

1. наличието на несправедлива тежест, включително значението на нематериалните преимущества, за съответното предприятие по чл. 206 от предоставяне на универсална услуга;

2. размера на исканата от съответния заявител компенсация.

(3) В срока по ал. 2 комисията може да поиска от заявителите да представят в 7-дневен срок допълнително информация и/или доказателства.

(4) Комисията представя на управителния съвет становището по ал. 2 и материалите към него, както и данни за брутните приходи на предприятията по чл. 206, ал. 1.

Чл. 208. (1) В 7-дневен срок от получаване на становището по чл. 207, ал. 4 управителният съвет се произнася с решение относно общия размер на компенсацията, дължима на всички заявители за предходната година, както и относно конкретната сума за изплащане на всеки от тях.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009.) С решението по ал. 1 управителният съвет определя процента от брутните приходи и размера на вноската във фонда на всяко предприятие по чл. 206, ал. 1.

(3) В срок до 13 месеца от влизането в сила на решението по ал. 2 фондът изплаща дължимите компенсации на заявителите. Със сумата на компенсациите се намалява финансовият резултат за данъчни цели на предприятията по чл. 206, предоставящи универсална услуга.

(4) Компенсациите по ал. 3 се изплащат на равни тримесечни вноски.

(5) В случай че общият размер на дължимата компенсация за всички заявители превиши размера на средствата във фонда, предназначени за компенсиране на нетни разходи за предходната година, компенсациите се изплащат пропорционално на съотношението между общия размер на дължимата компенсация за всички заявители и общия размер на средствата във фонда за съответната година. Неизплатената част от компенсацията се дължи през следващата година.

Глава дванадесета ЛИНИИ ПОД НАЕМ

Чл. 209. Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, предоставят линии под наем на търговска основа.

Чл. 210. (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) Комисията извършва анализ на съответния пазар на линии под наем по реда на глава девета с цел да установи наличието или липсата на ефективна конкуренция на съответните пазари.

Чл. 211. (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) Когато се установи липса на ефективна конкуренция на съответния пазар на едро на линии под наем, комисията определя предприятие или предприятия със значително въздействие на пазара и налага всички или някои от специфичните задължения по чл. 166, ал. 2, чл. 173 и 174 по реда на глава девета и съгласно съдържанието на специфичните задължения по глава десета.

Чл. 212. (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) Комисията може да отменя задълженията, наложени на предприятията със значително въздействие върху съответния пазар на линии под наем, когато на пазара е установена ефективна конкуренция след извършен пазарен анализ по реда на глава девета.

Чл. 213. (Отм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.)

Чл. 214. (Отм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.)

Чл. 215. (Отм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.)

Глава тринадесета ЦЕНИ

Чл. 216. (1) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, определят цени съобразно търсенето и предлагането при осигуряване на равнопоставеност на потребителите, категориите крайни потребители, обема на трафика и други условия, свързани със свободата на договаряне.

(2) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, могат да предлагат ценови пакети за услуги, като се осигурява право на потребителя за ползване на услуги, необвързани в пакет по цени, извън ценовия пакет.

(3) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, могат да предлагат отстъпки за ползвани услуги при публично известни условия, когато се ползват от всеки, който отговаря на предварително оповестените условия за тяхното предоставяне.

(4) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, представят цените на дребно за сведение в комисията в тридневен срок преди влизането им в сила.

(5) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, публикуват цените на страниците си в интернет или на достъпно място за потребителите.

Чл. 217. Комисията може да регулира цени на електронни съобщителни услуги, когато:

1. с решение, прието по реда на този закон, е наложено задължение за предприятие със значително въздействие на съответен пазар за ценови ограничения и/или разходоориентираност; или

2. в този закон е определено, че цените, предоставяни от предприятията, са разходоориентирани.

Чл. 218. Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, на които е наложено специфично задължение за разходоориентираност и система за определяне на разходите, представят в комисията подробна информация за разходите по съответните услуги ежегодно в срок до 4 месеца след приключване на финансовата година.

Чл. 219. (1) Предприятията по чл. 217, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, представят цените на регулираните електронни съобщителни услуги в комисията един месец преди публикуването им заедно с документите за тяхното ценообразуване.

(2) В случай че цените не отговарят на наложените специфични задължения или на определените в закона изисквания, комисията ги връща на предприятията по ал. 1 за преработване в едномесечен срок.

(3) Комисията може да поиска веднъж на 6 месеца от предприятията по чл. 218 да докажат разходоориентираността на цените, като даде за това едномесечен срок на съответното предприятие.

(4) В случай че в едномесечния срок по ал. 3 предприятията по ал. 1 не преработят цените или съответно не докажат разходоориентираността им, комисията може да определи ценови ограничения съобразно наложените специфични задължения или предвиденото в закона за срок до 6 месеца.

(5) Предприятията по чл. 217, т. 1 определят цени на услугите, които отговарят на следните условия:

1. да не съдържат елементи на ценообразуване, основаващи се единствено на значителното въздействие на предприятието върху съответния пазар;

2. да не съдържат отстъпки, които нарушават възможностите за конкуренция от страна на други предприятия, предоставящи съответната електронна съобщителна услуга;

3. да не създават предимства за отделни потребители на същата или сходна електронна съобщителна услуга;

4. да не са под нивото на разходите за предоставянето им.

(6) Предприятията по чл. 217, т. 1 на пазар на дребно, освен условията по ал. 5, се задължават да не създават ценова преса.

Чл. 220. (1) Комисията може да налага ценови ограничения и изисквания за разходоориентираност по отношение на цените за достъп и взаимно свързване на предприятия със значително въздействие на съответния пазар на едро.

(2) При налагане на ценови ограничения по ал. 1 комисията може да използва някой от следните методи:

1. ограничаване нарастването на цените на услугите до предварително определен ценови праг;

2. сравнителен анализ между определените от предприятието цени и цените за същите услуги на сравними конкуренти пазари на други държави - членки на Европейския съюз;

3. определяне на план за постепенно намаляване на цените за определен

период от време, след което нивото на цените трябва да достигне до предварително определено ниво.

(3) Разходоориентираните цени се определят от предприятията в съответствие със система за определяне на разходите, когато това е предвидено по реда на този закон и е наложено с решение на комисията.

Чл. 221. (1) Комисията може да регулира цени на пазар на дребно на електронни съобщителни услуги, предлагани от предприятия със значително въздействие върху съответен пазар на дребно, при условията и по реда на този закон, когато прецени, че налагането на специфични задължения по глава десета и по чл. 135 няма да доведе до постигане на целите по чл. 4.

(2) Комисията може да наложи на предприятия със значително въздействие върху съответния пазар на дребно специфичните задължения по чл. 166, ал. 2, т. 1, 2 и 5.

(3) Комисията с оглед защита на крайните потребители и стимулиране на ефективна конкуренция може в рамките на задълженията по ал. 2 да наложи на предприятията по ал. 1 едно или някои от следните задължения:

1. ограничаване нарастването на цените на пазари на дребно до предварително определен ценови праг;

2. контрол на цените за крайни потребители;

3. определяне на цени на пазари на дребно, ориентирани към разходите;

4. определяне на цени, ориентирани към цени за едни и същи или сходни услуги на сравними съответни пазари на държавите - членки на Европейския съюз.

(4) Задълженията по ал. 3 могат да бъдат налагани, когато предприятията по ал. 1:

1. налагат необосновано високи цени; или

2. налагат цени, които пречат конкуренцията или навлизането на други предприятия на съответния пазар; или

3. въвеждат предпочитания към определени крайни потребители; или

4. прилагат необосновано обвързване на услуги.

(5) Комисията предоставя при поискване на Европейската комисия информация относно наложения ценови контрол на пазарите на дребно, както и относно приложимата система за определяне на разходите, когато е наложено съответното задължение.

(6) Предприятията, на които са наложени задълженията по ал. 3, прилагат система за определяне на разходите съобразно чл. 222.

Чл. 222. (1) Комисията може да изисква от предприятията по чл. 217, т. 1 да разработят и приложат система за определяне на разходите, когато това е необходимо за постигане на целите по чл. 4 и при спазване на принципите по чл. 5.

(2) Предприятията по ал. 1 в 6-месечен срок от налагане на задължението по ал. 1 представят на комисията проект на система за определяне на разходите. Комисията след консултации с предприятията може да изисква принципите и основните категории, по които са групирани разходите, и основните правила за тяхното разпределение.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) След консултации с предприятията по ал. 1 комисията може да изиска изменения и допълнения в проекта на системата за определяне на разходите, които не застрашават финансовата жизнеспособност на предприятието по ал. 1.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) Комисията одобрява системата за определяне на разходите в тримесечен срок след представянето ѝ по ал. 2, като може да даде задължителни указания на предприятията по ал. 1 да изменят системата за определяне на разходите.

(5) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) Предприятията по ал. 1 осигуряват публична достъпност на принципите и основните категории, по които са групирани разходите, и основните правила за тяхното разпределение и предоставят информацията безвъзмездно при поискване.

(6) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) Предприятията по ал. 1 публикуват годишен доклад с анализ за изпълнение на задължението за разходоориентираност на обществените електронни съобщителни мрежи и/или услуги.

(7) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) Предприятията по ал. 1 и/или комисията могат мотивирано да инициират промяна в системата за определяне на разходите по реда на този член.

(8) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) Комисията ежегодно назначава проверки на

прилагането на системата за определяне на разходите, които се извършват от независим одитор. Резултатите от одита са публично достъпни.

(9) (Отм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.)

(10) (Отм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.)

Чл. 223. (1) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, публикуват ясна и точна информация за цените на пазарите на дребно, която не трябва да подвежда крайните потребители по отношение на условията и цените, при които се предлагат съответните услуги.

(2) Информацията по ал. 1 задължително съдържа и подробности за начина на таксуване, за първоначалната или еднократната цена и за цената за потребление, включително нейното начално и крайно време на отчитане, в зависимост от избрания начин на ценообразуване.

Чл. 224. Цените на електронните съобщителни услуги по глава единадесета се определят от предприятията, задължени да предоставят универсална услуга, в съответствие с методиката по чл. 195, ал. 1.

Глава четирнадесета

ЗАЩИТА НА ИНТЕРЕСИТЕ НА КРАЙНИТЕ ПОТРЕБИТЕЛИ

Чл. 225. Предприятията, предоставящи електронни съобщителни услуги, предлагат тези услуги на крайни потребители при спазване на принципите за прозрачност, пропорционалност и равнопоставеност съобразно вида на използваната технология, категориите абонати, обема на трафика и начина на плащане и не допускат предимства за отделни крайни потребители или група потребители при едни и същи услуги.

Чл. 226. (1) Предприятията, предоставящи обществени телефонни услуги, изготвят общи условия на договора с крайните потребители в случаите, когато практически е неприложимо сключването само на индивидуални договори.

(2) Общите условия влизат в сила за крайния потребител след сключване на индивидуален писмен договор или със започване ползването на услугата.

(3) Общите условия са неразделна част от индивидуалния договор между предприятието и крайния потребител.

Чл. 227. (1) Общите условия на договора с крайните потребители задължително съдържат:

1. идентификационни данни на предприятието, което предоставя електронни съобщителни услуги;

2. телефон (факс, електронен адрес), адрес за контакти;

3. видове, описание и качество на услугите;

4. условия и срокове за плащане на цени за предлаганите услуги;

5. поддръжка на предлаганите услуги;

6. специални мерки за хора с увреждания;

7. права и задължения на предприятието и крайните потребители;

8. получаване на информация за цени и ценови пакети, нови услуги и други по този договор;

9. процедури за разглеждане и произнасяне по жалби, молби и предложения на крайните потребители, както и начини за разрешаване на спорове във връзка с договора;

10. отговорности при неизпълнение на договора;

11. условия и ред за спиране предоставянето на услугата или услугите при неплащане на дължимите суми или при договорни нарушения от страна на крайните потребители или предприятието, свързани с ползване на услугата или услугите.

(2) Общите условия съдържат задължения на предприятието за:

1. предварително уведомяване за прекъсване или влошено качество на услугите при извършване на профилактични прегледи, ремонти или поради развитие на електронната съобщителна мрежа, както и за сроковете на прекъсването или влошаването на качеството на услугата;

2. уведомяване на крайните потребители за изменения на общите условия в срок не по-кратък от един месец преди влизането им в сила;

3. предварително писмено уведомяване на крайния потребител при искане за достъп до негови помещения;

4. публично оповестяване на адрес и/или телефон за контакт при повреди и за предоставяне на информация;

5. осигуряване на безплатен достъп до услугите за спешни повиквания при предоставяне на обществени телефонни услуги до прекратяване на договора по реда на общите условия;

6. предоставяне на информация за възможността за използване на функциите на електронната съобщителна мрежа при предоставяне на обществени телефонни услуги "идентификация на линията на викация" и "идентификация на свързаната линия";

7. съхраняване за определен срок на данните, необходими за разплащанията.

(3) Предприятията разработват и публикуват ценова листа на услугите, в която са посочени цени на предлаганите услуги, ценови пакети или тарифи, и условия за тяхното ползване.

Чл. 228. Индивидуалният договор при общи условия между предприятието, предоставящо обществени телефонни услуги, и крайния потребител съдържа най-малко:

1. идентификационни данни на крайния потребител;
2. телефон (факс, електронен адрес) и адрес на крайния потребител;
3. вид и описание на услугите;
4. срок на ползване на услугите;
5. цени, ценови пакети или тарифи, условия и срокове на плащане;
6. условия за продължаване и прекратяване на индивидуалния договор.

Чл. 229. Когато предприятията предоставят електронни съобщителни услуги само въз основа на индивидуален договор с крайните потребители, договорът съдържа, освен информацията по чл. 228, и:

1. параметри за качество на услугите и отговорност, включително обезщетения или неустойки, при неспазването им;
2. условия за поддръжка на предлаганите услуги;
3. начини за получаване на актуална информация за всички цени;

4. начини за разрешаване на спорове във връзка с договора.

Чл. 230. (1) Общите условия или измененията им се публикуват от предприятията на страницата им в интернет и се представят на видно място в търговските им обекти или по друг подходящ начин в срок не по-кратък от 30 дни преди влизането им в сила.

(2) Всеки краен потребител при изменение на общите условия има право да прекрати индивидуалния договор без санкции в срок до един месец от влизането им в сила.

(3) Разпоредбата на ал. 2 не се прилага, когато:

1. промените в общите условия произтичат от приложимото законодателство или от акт на комисията, или

2. в индивидуалния договор са включени отстъпки от предприятието по отношение на съответния краен потребител.

Чл. 231. (1) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни услуги, осигуряват свободен достъп най-малко до:

1. общите условия на договора с крайните потребители, когато е приложимо;

2. актуална информация за цени и ценови пакети;

3. актуална информация за качеството на предлаганите услуги.

(2) Предприятията, които предоставят обществени телефонни услуги, поддържат на страницата си в интернет актуална информация относно:

1. наименование, адрес, телефон за контакти с предприятието;

2. предлагани телефонни услуги:

а) цени за достъп, всички видове потребителски цени, включително данни за отстъпки и специални ценови пакети;

б) компенсации и възстановяване на разходи, включително подробна информация за прилагани схеми за компенсации;

в) видове услуги по поддръжка;

г) договорни условия, включително минимален договорен срок, ако е относим;

3. процедура за уреждане на спорове между предприятието и крайни потребители;

4. информация за права, свързани с използването на възможностите по чл. 198, ал. 1.

(3) Предприятията, предоставящи универсална услуга, поддържат на страницата си в интернет актуална информация относно предлаганите обществени телефонни услуги, включително размер на цената за абонамент и цените за операторски услуги, справочни услуги за телефонни номера, избирателно ограничаване на повиквания, поддръжка и други.

Чл. 232. (1) Предприятията, предоставящи универсална услуга, представят за съгласуване в комисията общи условия на договорите с крайните потребители за тази услуга в срок не по-кратък от 30 дни преди започване на предоставянето на услугата.

(2) В случай че общите условия не съответстват на изискванията на чл. 227, в 14-дневен срок от представянето им комисията уведомява предприятията по ал. 1, като дава указания и срок за отстраняване на несъответствията.

(3) След отстраняване на несъответствията предприятията по ал. 1 внасят общите си условия в комисията.

(4) Комисията съгласува общите условия на предприятията, предоставящи универсална услуга, в 14-дневен срок от първоначалното им внасяне или от привеждането им в съответствие с указанията по ал. 2.

(5) Предприятията по ал. 1 публикуват на страницата си в интернет и предоставят в търговските си обекти общите условия на договора с крайните потребители в 7-дневен срок след съгласуването им от комисията през целия период на дейността си.

(6) Предприятията, предоставящи обществени телефонни услуги, представят за сведение в комисията общите условия на договорите с крайните потребители.

Чл. 233. (1) Изменение или допълнение на общите условия може да бъде извършено по инициатива на предприятието или на комисията.

(2) Изменение или допълнение на общите условия по инициатива на предприятието се извършва по реда на чл. 232, ал. 2.

(3) Изменение или допълнение на общите условия може да бъде извършено по инициатива на комисията с цел защита на интересите на крайните потребители. В този случай комисията дава задължителни указания на предприятието за съответните изменения.

Чл. 234. (1) Комисията може да разработва типови общи условия на договорите между предприятията и крайните потребители, които публикува на страницата си в интернет.

(2) Предприятията по чл. 226, ал. 1 могат да разработват общите си условия в съответствие с типовите общи условия по ал. 1.

Чл. 235. Предприятията по чл. 226, ал. 1 изпращат общите условия на договорите си за сведение в Комисията за защита на потребителите.

Чл. 236. Комисията определя параметрите за качеството на обществените телефонни услуги, както и съдържанието, формата и начина на публикуване на информацията, с цел гарантиране достъпа на крайните потребители до сравнима, адекватна и актуална информация относно качеството на предоставяните услуги след консултации с Комисията за защита на потребителите.

Чл. 237. (1) Предприятията, предоставящи обществени телефонни мрежи в определено местоположение, предприемат всички необходими мерки за осигуряване целостта на обществената телефонна мрежа и предоставянето на обществени телефонни услуги чрез нея в случай на непреодолима сила.

(2) Предприятията, предоставящи обществени телефонни услуги в определено местоположение, предприемат всички необходими действия за осигуряване на непрекъснат достъп до услугите за спешни повиквания.

Чл. 238. (1) В случай че предприятие, предоставящо обществени електронни съобщителни услуги, не изпълни свое задължение по тази глава, засегнатите крайни потребители могат в срок до два месеца да отправят писмена жалба до комисията за разглеждане и решаване.

(2) За крайни потребители се смятат и лица с постоянно местоживеене в друга държава - членка на Европейския съюз, които ползват услугите на предприятие по ал. 1, установено на територията на Република България.

(3) Жалбата по ал. 1 трябва да съдържа точно описание на всички обстоятелства, предизвикали жалбата, и подпис на лицето.

Чл. 239. (1) В 7-дневен срок от получаване на жалбата комисията разпорежда извършване на проверка на обстоятелствата, изложени в нея.

(2) Комисията задължително изисква писмено становище от предприятието по чл. 238, ал. 1 относно обстоятелствата, посочени в жалбата.

(3) Комисията може да изисква допълнителни доказателства от жалбоподателя.

(4) Комисията може да възложи жалбата и преписката към нея за експертно становище от независими експерти.

Чл. 240. Комисията се произнася с решение по жалбата в двумесечен срок от постъпването ѝ.

Чл. 241. (1) В решението по чл. 240 комисията дава задължителни указания на предприятието за отстраняване на допуснатото нарушение в определен от комисията срок.

(2) Решението на комисията се изпраща на предприятието по чл. 238, ал. 1 и на жалбоподателя.

Чл. 242. (1) Комисията изготвя годишен анализ на жалбите по този раздел, в който установява причините, които са ги предизвикали.

(2) Анализът се включва в годишния доклад на комисията.

Глава петнадесета
СИГУРНОСТ НА ЕЛЕКТРОННИТЕ СЪОБЩИТЕЛНИ МРЕЖИ И УСЛУГИ,
КОНФИДЕНЦИАЛНОСТ НА СЪОБЩЕНИЯТА И ЗАЩИТА НА ДАННИТЕ НА
ПОТРЕБИТЕЛИТЕ

Раздел I

Сигурност на електронните съобщителни мрежи и услуги

Чл. 243. (1) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни услуги, са длъжни да предприемат необходимите технически и организационни мерки, а когато е необходимо, заедно с предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи, да запазят сигурността на електронните съобщителни мрежи и/или услуги.

(2) Мерките по ал. 1 се предприемат с цел защита на основните права и свободи на гражданите, включително на правото на неприкосновеност при обработката на лични данни, както и осигуряването на свободното движение на такива данни и на услуги в рамките на Европейския съюз.

Чл. 244. При опасност от нарушаване сигурността на електронните съобщителни мрежи предприятието, предоставящо обществени електронни съобщителни услуги, уведомява абонатите си за опасността, за необходимите средства за отстраняването ѝ, както и за разходите, които са свързани с това.

Раздел II

Конфиденциалност на съобщенията

Чл. 245. (1) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, са длъжни да не разкриват и разпространяват съобщенията и свързаните с тях трафични данни, данни за местоположението, както и данните, необходими за идентифициране на потребителя, които са им станали известни при предоставяне на електронни съобщителни мрежи и/или услуги.

(2) Задълженията по ал. 1 се отнасят и за служителите на предприятията по ал. 1, които имат достъп или биха могли да получат достъп до съобщенията и данните по ал. 1.

Чл. 246. (1) С цел опазване конфиденциалността на съобщенията и свързаните с тях трафични данни се забраняват слушането, записването, съхраняването или други видове прихващане или проследяване на съобщения от лица, различни от изпращача и получателя на съобщението, без изричното съгласие на изпращача и получателя, с изключение на случаите, когато това е предвидено в закон.

(2) Забраната по ал. 1 не се прилага по отношение на предприятията, предоставящи електронни съобщителни мрежи и/или услуги, когато:

1. съхраняването се налага по технически причини или е съществена част от предоставянето на услугата;

2. се извършва проверка на техническите параметри на услугата от оправомощени лица по този закон.

(3) В случаите по ал. 2 предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, са длъжни да заличават съхранените съобщения незабавно след отпадане на основанието за съхраняването им.

Чл. 247. (1) Извън изключенията по чл. 246, ал. 2 ограниченията не се прилагат относно записване на съобщения и свързаните с тях трафични данни и при следните условия:

1. записването е необходимо и е предвидено в закон с цел доказване сключването на търговски сделки, и

2. изпращачът и получателят на съобщенията са предварително уведомени за записването, целите и срока за съхраняване, както и за правото да откажат това.

(2) Записаните съобщения и свързаните с тях трафични данни се съхраняват за срок не по-дълъг от срока, в който те могат да се използват съгласно ал. 1, т. 1.

Раздел III

Защита на данните на потребителите

Чл. 248. (1) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, могат да събират, обработват и използват данни на потребителите, когато те са непосредствено предназначени за предоставяне на електронни съобщителни услуги.

(2) Данните на потребителите включват:

1. трафични данни - данни, необходими за предоставяне на електронни съобщителни услуги, за таксуване, за формиране на сметките на абонатите, както и за доказване на тяхната достоверност:

а) номер на викащ и на викан краен потребител, номер на карта за електронно разплащане;

б) начало и край на повикването, определени с дата и час, с точност до секунда при наличие на техническа възможност и/или при пренос на данни - обем на пренесените данни, за целите на таксуването;

в) вида на предоставяната услуга;

г) точки на взаимно свързване при осъществяване на повикването, начало и край на тяхното използване, определени с дата и час, с точност до секунда при наличие на техническа възможност;

д) данни за вида на връзката или зоните - часови и териториални, необходими за определяне стойността на услугата;

е) местоположение на потребител на услуга, предоставяна от мобилна мрежа, включително при предоставяне на услугата "роуминг";

2. данни, необходими за изготвяне на абонатните сметки, както и за доказване на тяхната достоверност, включващи следните данни:

а) данни за абоната: за физически лица - трите имена, единен граждански номер и адрес, а за чуждестранни лица - личен номер; за юридически лица и физически лица - еднолични търговци - наименование, седалище, адрес на управление и съответен идентификационен код;

б) вид на използваните електронни съобщителни услуги;

в) общ брой мерни единици, начислени за съответния период на изготвяне на сметката при периодична сметка;

г) стойност на ползваните услуги за съответния период;

д) информация, свързана с избория от абоната начин на плащане и извършените и дължимите плащания;

е) информация за промени в ползването на услугата - ограничение за ползване, отпадане на ограничение;

3. данни за местоположението - данни, които се обработват в електронните съобщителни мрежи за определяне географското местоположение на крайното електронно съобщително устройство на потребителя.

Чл. 249. (1) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни услуги, не могат да изискват от потребител повече данни от тези по чл. 248, ал. 2, т. 2, буква "а" за предоставяне на услугите. Данните за единния граждански номер на крайните потребители могат да се използват само с цел събиране на задължения по съдебен ред, като могат да се обработват и когато физическото лице, за което се отнасят тези данни, е дало изрично своето съгласие.

(2) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни услуги, не могат да поставят условия за предоставяне на услугите си в зависимост от съгласието на потребителя данните му да бъдат използвани за други цели.

Чл. 250. (1) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни услуги, които събират, обработват и използват трафични данни за целите на дадено повикване или осъществяване на връзка, трябва след приключване на повикването или връзката да изтрият тези данни или да ги деперсонифицират, освен ако са непосредствено необходими за осъществяване на ново повикване или връзка или в случаите, предвидени в този закон.

(2) Предприятията по ал. 1 трябва да предоставят на потребителите точна и пълна информация за вида на трафичните данни, обработвани за целите на таксуването на абонатите и разплащанията по взаимно свързване, и за продължителността на такава обработка.

(3) Предприятията по ал. 1 съхраняват и обработват трафични данни за целите на таксуването на абонатите и за разплащанията по взаимно свързване до извършване на плащането, освен в случаите на тяхното оспорване или търсене на плащането по реда на този закон.

(4) Предприятията по ал. 1 предоставят информация за трафични данни на комисията по нейно искане във връзка с разрешаване на възникнали спорове за достъп, взаимно свързване и таксуване.

(5) Предприятията по ал. 1 могат да използват данните по ал. 1 за целите на проучване на пазара, включително доколко предоставяните от тях електронни съобщителни услуги удовлетворяват изискванията на потребителите, или за предоставяне на услуги с добавена стойност, изискващи допълнително обработване на трафични данни или данни за местоположението, различни от трафичните данни, необходими за пренасяне на съобщението или за таксуването му само ако те предварително са получили съгласието на потребителите. Личните данни на крайните потребители, получени във връзка с проучването, се деперсонифицират.

(6) Предприятията по ал. 1 след получаване на предварително съгласие от потребителите могат да обработват информацията за вида на трафичните данни при проучване на пазара.

(7) Предприятията по ал. 1 предоставят на потребителите точна и пълна информация за вида на трафичните данни, които се обработват, както и за продължителността на такава обработка.

(8) След получаване на съгласие от потребителите предприятията по ал. 1 имат право да предоставят трафични данни, свързани с потребителите, за целите на

предоставяне на услуги с добавена стойност, изискващи допълнително обработване на трафични данни или данни за местоположението, различни от трафичните данни, необходими за пренасяне на съобщението или за таксуването му.

(9) Предприятията по ал. 1 включват в отношенията си с потребителите механизъм, чрез който потребителите могат по всяко време да оттеглят съгласието си, дадено по ал. 5.

Чл. 251. (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009г.) (1) За нуждите на разкриване и разследване на тежки престъпления и престъпления по глава девета "а" от Наказателния кодекс предприятия, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, съхраняват за срок 12 месеца данни, създадени или обработени в процеса на тяхната дейност, които са необходими за:

1. проследяване и идентифициране на източника на връзката;
2. идентифициране на направлението на връзката;
3. датата, часа и продължителността на връзката;
4. типа на връзката;
5. идентифициране на крайното електронно съобщително устройство на потребителя или на това, което се представя за негово крайно устройство;
6. идентификатор на ползваните клетки.

(2) Други данни, включително данни, разкриващи съдържанието на съобщенията, не могат да бъдат съхранявани по този ред.

(3) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, са длъжни да унищожат данните след изтичане на срока по ал. 1.

(4) Данните по ал. 1 се събират, съхраняват и използват при условията и по реда на Закона за специалните разузнавателни средства и Наказателно-процесуалния кодекс.

Чл. 251а. (Нов - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) (1) Данните по чл. 251, ал. 1, т. 1 са при:

1. обществена телефонна услуга - телефонният номер на викация и данни за идентифициране на абоната или потребителя;

2. интернет достъп, електронна поща по интернет и интернет телефония - идентификатор, определен за потребителя, идентификатор на потребителя и телефонен номер, определени за всяко съобщение, влизащо в обществената телефонна мрежа, данни за идентифициране на абоната или потребителя, за когото са определени IP адрес, идентификатор на потребителя или телефонен номер в момента на връзката.

(2) Данните по чл. 251, ал. 1, т. 2 са при:

1. обществена телефонна услуга - набран номер (викан телефонен номер) и в случаите на допълнителни услуги, като пренасочване или прехвърляне на повикването, номер или номера, към които е маршрутизирано повикването, и данни за идентифициране на абоната или потребителя;

2. електронна поща по интернет и интернет телефония - идентификатор на потребителя или телефонен номер на получателя/ите на интернет телефонно повикване, данни за идентифициране на абоната или потребителя и идентификатор на получателя, за когото е предназначено съобщението.

(3) Данните по чл. 251, ал. 1, т. 3 са:

1. при обществена телефонна услуга - дата и час на началото и края на връзката;

2. за интернет достъп, електронна поща по интернет и интернет телефония - дата и час на влизане и излизане в/от услугата интернет достъп, основаващи се на определена часова зона, заедно с IP адреса, динамичен или статичен, определен за връзката от доставчика на услугата интернет достъп, и идентификатора на абоната или потребителя, дата и час на влизане и излизане в/от услугата електронна поща по интернет или интернет телефония, основаващи се на определена часова зона.

(4) Данните по чл. 251, ал. 1, т. 4 са:

1. видът на използваната обществена телефонна услуга;

2. използваната интернет услуга при електронна поща по интернет или интернет телефония.

(5) Данните по чл. 251, ал. 1, т. 5 са при:

1. фиксирана телефонна услуга - за викация и викания телефонен номер ;

2. обществена телефонна услуга, предоставяна чрез мобилна наземна мрежа –

за викащ и викан телефонен номер; международен идентификатор на викация мобилен абонат (IMSI); международен идентификатор на викания мобилен абонат (IMSI); международен идентификатор на викащото мобилно крайно електронно съобщително устройство (IMEI); международен идентификатор на виканото мобилно крайно електронно съобщително устройство (IMEI); в случай на предплатени услуги - дата и час на началното активиране на услугата и етикет за местоположение - идентификатор на клетката, от което е активирана услугата и за идентифициране на абоната или потребителя;

3. интернет достъп, електронна поща по интернет и интернет телефония - викащият телефонен номер за комутируем достъп, цифрова абонатна линия (DSL) или друга крайна точка на инициатора на връзката.

(6) Данни по чл. 251, ал. 1, т. 6 са административни адреси на клетки на мобилна наземна електронна съобщителна мрежа, от които е генерирано или в които е терминирано повикване.

Чл. 252. (1) Обработването на трафичните данни се извършва от определени от предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни услуги, длъжностни лица, които отговарят за:

1. управлението на трафичните данни и на данните по чл. 248, ал. 2, т. 2;
2. запитванията на потребителите;
3. установяването на злоупотреби;
4. проучването на пазара на електронни съобщителни услуги;
5. предоставяне на услуги с добавена стойност, изискващи допълнително обработване на трафични данни или данни за местоположението, различни от трафичните данни, необходими за пренасяне на съобщението или за таксуването му.

(2) Длъжностните лица имат достъп само до данните, необходими за съответната дейност.

Чл. 253. (1) Предприятията, предоставящи електронни съобщителни услуги, след предварително писмено съгласие могат да обработват данни за местоположението на потребители и абонати, при условие че:

1. данните са деперсонифицирани, или

2. са необходими за целите и продължителността на предоставяне на услуги с добавена стойност, изискващи допълнително обработване на трафични данни или данни за местоположението, различни от трафичните данни, необходими за пренасяне на съобщението или за таксуването му.

(2) Предприятията по ал. 1 предварително информират крайните си потребители за вида на данните за местоположението по ал. 1, които обработват, за продължителността и целите на такава обработка и възможността данните да се прехвърлят на трето лице по повод предоставяне на услуги с добавена стойност, изискващи допълнително обработване на трафични данни или данни за местоположението, различни от трафичните данни, необходими за пренасяне на съобщението или за таксуването му.

(3) Предприятията по ал. 1 осигуряват безвъзмездно възможност на потребителите да:

1. оттеглят по всяко време предварително даденото си съгласие за обработването на данни за местоположението им;

2. откажат временно обработването на данни за местоположението им за всяка връзка в електронната съобщителна мрежа или за всяко предавано съобщение.

Чл. 254. Обработването на данни за местоположението се извършва от длъжностни лица, определени от предприятията по чл. 252, ал. 1, или от оправомощени лица на трето лице, предоставящо услуги с добавена стойност, и трябва да бъде ограничено до необходимото за предоставяне на услуги с добавена стойност.

Чл. 255. (1) (Доп. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) Предприятията по чл. 252, ал. 1 обработват и предоставят за своя сметка данни за местоположението на крайните потребители в случай на спешни повиквания, включително когато не е получено предварително съгласие за тяхното обработване или е налице отказ по чл. 253 ал. 3. Данните се предоставят само на съответните служби.

(2) (Доп. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) Предприятията по чл. 252, ал. 1 осигуряват за своя сметка необходимите технически и програмни средства за маршрутизация и пренос на повикванията към центровете за спешни повиквания.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) Условието и редът за предоставяне на данни за местоположението на крайните потребители и данни за абоната при спешни повиквания от предприятията, предоставящи обществени телефонни услуги към центровете за спешни повиквания, се определят с правила, приети от комисията.

Чл. 256. (1) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни услуги, могат да събират, обработват и използват данните по чл. 248, ал. 2 и за:

1. откриване, локализиране и отстраняване на неизправности и софтуерни грешки в електронните съобщителни мрежи;

2. откриване и преустановяване на незаконно използване на електронните съобщителни мрежи и съоръженията, когато има основание да се смята, че такива действия се извършват и това е изложено писмено от засегнатата страна или от компетентен орган;

3. откриване и проследяване на обезпокоителни повиквания при наличие на заявка от засегнатия абонат, изискваща предприемане на мерки от предприятието, предлагащо услугата.

(2) При предприемане на действията по ал. 1 предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни услуги, информират засегнатите лица във възможно най-кратък срок, освен ако по този начин не се възпрепятства постигането на целите на тази разпоредба.

(3) Данните, събрани по реда на този член, се използват само за посочените в ал. 1 цели.

Чл. 257. (1) Предприятията, предлагащи обществени телефонни услуги, са длъжни при наличие на техническа възможност да осигуряват функциите на електронната съобщителна мрежа "тонално номеронабиране", "идентификация на линията на викация" и "идентификация на свързаната линия".

(2) Предприятията по ал. 1, които поддържат функцията на електронната съобщителна мрежа "идентификация на линията на викация", предоставят безвъзмездно услугата "представяне на идентификация на линията на викация", като дават възможност безвъзмездно на крайните потребители да активират или деактивират услугата "блокиране на идентификация на линията на викация" с достъпни средства за всяко отделно повикване или постоянно за линията.

(3) Предприятията по ал. 1, които поддържат функцията на електронната съобщителна мрежа "идентификация на свързаната линия", предоставят безвъзмездно услугата "представяне на идентификация на свързаната линия", като дават възможност безвъзмездно на крайните потребители да активират или деактивират услугата "блокиране на идентификация на свързаната линия" с достъпни средства за всяко отделно повикване или постоянно за линията.

(4) Предприятията по ал. 1, които поддържат функцията на електронната съобщителна мрежа "идентификация на линията на викация", безвъзмездно дават възможност на викация краен потребител с достъпни средства да откаже входящи повиквания, в случай че услугата "блокиране на идентификация на линията на викация" е активирана от страна на викация краен потребител.

(5) При предоставяне на услуги за осъществяване на спешни повиквания, както и при повиквания към службите за сигурност, отбрана и вътрешен ред, предприятията по ал. 1 гарантират, че услугата "блокиране на идентификация на линията на викация" не може да бъде активирана.

(6) Предприятията по ал. 1, които поддържат функцията на електронната съобщителна мрежа "идентификация на линията на викация", предоставят безвъзмездно на крайните си потребители услугата "прекратяване на получаването на пренасочените към неговото крайно устройство повиквания".

(7) Когато не е налице техническа възможност по ал. 1, комисията съвместно с предприятията по ал. 1 и съобразно инвестиционната им политика определя ред и срок за въвеждане в действие на тези функции на електронната съобщителна мрежа.

(8) Комисията информира Европейската комисия за всички случаи, когато не е налице техническа възможност по ал. 1 и 6.

(9) Предприятията по ал. 1 предоставят мрежите си за осъществяване на повиквания, предаване на съобщения или електронна поща, предназначени за пряка реклама, само след изрично писмено съгласие на абонатите си.

(10) Условието и редът за предоставяне и ползване на услугите по ал. 1, 4 и 6 се определят с правила, приети с решение на комисията, които се обнародват в официалния раздел на "Държавен вестник".

Чл. 258. (1) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни услуги, които изготвят и публикуват телефонни указатели в печатна или електронна форма, включват безплатно в телефонните указатели името или наименованието, адреса и телефонния номер на абоната. В телефонния указател могат да бъдат включени и допълнителни данни, заявени от абоната.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) Предприятията предоставящи електронни съобщителни услуги, които предоставят телефонни номера на абонатите си, са длъжни предварително и безвъзмездно да информират абонатите за предназначението на телефонния указател, в който ще бъдат включени данните им, както и за всяка възможност за ползването им чрез функциите за търсене при телефонни указатели в

електронна форма, позволяващи потребители да открият име или наименование и адрес на абонатите само въз основа на телефонен номер.

(3) Предприятията по ал. 1, които публикуват телефонни указатели в електронна форма, ползвани включително чрез интернет или друга електронна съобщителна мрежа, са длъжни да осигуряват достъп до съответния телефонен номер само при пълно и точно въведен минимален обем от данни. Предприятията по ал. 1 са длъжни да предприемат подходящи технически и организационни мерки, които възпрепятстват копирането от указателите в електронна форма.

(4) Абонатът има право безвъзмездно да:

1. заяви изцяло или частично включване на данните си в телефонен указател;
2. поиска проверка, поправка и заличаване изцяло или частично на данните си в телефонен указател; данните се заличават или изменят при издаване на нов или при актуализиране на съществуващ телефонен указател.

(5) Абонатът може да поиска в телефонния указател да бъде включена допълнителна информация за други лица, ползващи съвместно абонатната линия, ако те са дали предварително писмено съгласието си за това.

(6) Абонатът трябва да бъде информиран за възможностите за търсене в телефонните указатели в електронна форма, позволяващи на потребителите да получат информация за името и адреса на абоната само въз основа на телефонния номер.

(7) (Нова - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) Предприятията, предоставящи електронни съобщителни услуги, които предоставят телефонни номера на абонатите си, са длъжни при обосновано искане да предоставят на предприятията, които изготвят и публикуват телефонни указатели в печатна или електронна форма, както и на предприятията, предоставящи телефонни справочни услуги, необходимата им информация и бази данни в съгласуван формат при условия, които са справедливи, обективни, разходоориентирани и равнопоставени. Информацията и базите данни се предоставят при наличие на изрично съгласие от страна на абонатите.

(8) (Предишна ал. 7 - ДВ, бр. 17 от 2009г.) Условието и редът за издаване на телефонни указатели, включително работата с базите данни, тяхното прехвърляне и ползване, се определят с наредба на председателя на Държавната агенция за информационни технологии и съобщения, която се обнародва в "Държавен вестник".

Чл. 259. (1) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни

услуги, предоставят телефонни справочни услуги в съответствие с данните, публикувани в телефонен указател в печатна или електронна форма.

(2) Предприятията по ал. 1 осигуряват справка за съответния телефонен номер само при точно подаден минимален обем от данни.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) Условието и редът за предоставяне на телефонни справочни услуги се определят с наредбата по чл. 258, ал. 8.

Чл. 260. (1) Абонатите имат право да не получават детайлизирани сметки след изрична заявка.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) Предприятията, предлагащи обществени телефонни услуги, предоставят безвъзмездно на абонатите детайлизирана сметка за ползваните услуги заедно с данъчна фактура, както и предоставят безвъзмездно достъп до информация в електронен вид относно месечните сметки за ползваните услуги.

(3) Детайлизираната сметка съдържа най-малко следната информация:

1. всички видове ползвани от абоната услуги през разплащателния период;
2. брой на ползваните услуги;
3. обща стойност на всеки вид ползвани услуги;
4. общ размер на сметката;
5. размер на данъчните начисления върху сметката, изразен както в проценти към размера на сметката, така и в абсолютни стойности;
6. размер на отчисленията, които може да се дължат на абоната, съобразно начина на ползване на услугите, договорен между него и предприятието, предлагащо услугите;
7. общ размер на дължимата сума;
8. срок за плащане;
9. възможни начини за дистанционно плащане на сметката с необходимите за това данни;
10. идентификационни данни на предприятието, предоставящо услугите;

11. адреси, телефони и други начини за контакти с предприятието, предоставящо услугите.

(4) Предприятията по ал. 2 могат да предоставят при поискване детайлизирана справка за ползваните телефонни услуги, която съдържа информация най-малко за:

1. вида на ползваната услуга за всяко осъществено повикване, включително за осъществени повиквания към безплатни услуги;

2. стойността на всяко осъществено повикване;

3. датата, часа и продължителността на всяко осъществено повикване.

(5) Предприятията, които предоставят услугите, осигуряват на абонатите възможност да получават сметки на електронен или хартиен носител.

Чл. 261. (1) Повиквания, съобщения или електронна поща за целите на директния маркетинг се позволяват само при предварително получено съгласие на потребителя. Съгласието може да бъде оттеглено по всяко време.

(2) Не се изисква предварително съгласие от потребители, когато:

1. изпращачът е получил данните за контакт в контекста на търговска сделка или при предоставяне на услуга на своите клиенти;

2. съобщението се изпраща за целите на директния маркетинг и реклама на собствени услуги на предприятието.

(3) В случаите по ал. 2, както и във всички случаи, когато не е получено предварително съгласие, всяко лице, което изпраща съобщения за маркетингови цели, трябва да даде възможност на всеки потребител да изразява несъгласие с бъдещо получаване на подобни съобщения.

(4) Лицето по ал. 3 е длъжно да изпълнява всеки отказ за получаване на съобщения за маркетингови цели.

(5) Изпращането на съобщения за маркетингови цели се забранява, дори когато са изпълнени изискванията на ал. 1 - 3, ако не може да се идентифицира изпращачът или съобщението включва невалиден адрес, на който получателят не може да изпрати заявка за отказ от получаване на съобщения.

Чл. 262. За неуредените в тази глава въпроси относно физическите лица се прилагат

разпоредбите на Закона за защита на личните данни.

Глава шестнадесета
РАДИОСЪОРЪЖЕНИЯ И КРАЙНИ ЕЛЕКТРОННИ СЪОБЩИТЕЛНИ УСТРОЙСТВА,
УСТРОЙСТВА ЗА ИНТЕРАКТИВНИ ЦИФРОВИ ТЕЛЕВИЗИОННИ УСЛУГИ И
СТАНДАРТИ В ОБЛАСТТА НА ЕЛЕКТРОННИТЕ СЪОБЩИТЕЛНИ МРЕЖИ
И/ИЛИ УСЛУГИ

Раздел I

Радиосъоръжения и крайни електронни съобщителни устройства и
устройства за интерактивни цифрови телевизионни услуги

Чл. 263. (1) Пускането на пазара и в действие на крайни електронни съобщителни устройства и устройства за интерактивни цифрови телевизионни услуги с оценено съответствие по реда на Закона за техническите изисквания към продуктите е свободно.

(2) Пускането на пазара на радиосъоръжения с оценено съответствие по реда на Закона за техническите изисквания към продуктите е свободно.

Чл. 264. Пускането в действие на радиосъоръжения с оценено съответствие по реда на Закона за техническите изисквания към продуктите и използващи хармонизирани в рамките на Европейския съюз радиочестотни ленти е свободно.

Чл. 265. (1) Комисията, съгласувано със Съвета по националния радиочестотен спектър, изготвя и актуализира най-малко веднъж годишно списък на радиосъоръженията по чл. 264 и крайните електронни съобщителни устройства.

(2) Списъкът се приема с решение на комисията и се обнародва в официалния раздел на "Държавен вестник".

(3) Списъкът по ал. 1 съдържа изискваните технически параметри на радиосъоръженията, както и изисквания, свързани с несъздаване на смущения при ползването на радиочестотния спектър.

Чл. 266. Ограничения за пускане в действие на радиосъоръжения могат да се въвеждат само от съображения, свързани със:

1. ефективно и без радиосмущения използване на радиочестотния спектър, разпределен съгласно Националния план за разпределение на радиочестотния спектър;

2. опазване на живота и здравето на хората;
3. защита на националната сигурност и отбраната.

Чл. 267. На територията на Република България не могат да се пускат в действие радиосъоръжения:

1. използващи радиочестотни ленти, които са определени за нуждите на националната сигурност в Националния план за разпределение на радиочестотния спектър;

2. използващи радиочестотни ленти, които съгласно Националния план за разпределение на радиочестотния спектър не са разпределени в Република България за съответния вид радиослужби;

3. чиито технически характеристики не отговарят на изискванията на правилата по чл. 65, ал. 2.

Чл. 268. (1) Радиосъоръженията, които използват радиочестотни ленти, нехармонизирани в рамките на Европейския съюз, и/или които не могат да се пускат в действие на територията на Република България, или могат да се пускат в действие след издаване на разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс, трябва да бъдат с нанесен знак за специфична маркировка за идентификация.

(2) Редът и начинът за нанасяне на специфичната маркировка по ал. 1 се определят с наредба на Министерския съвет, по предложение на председателя на Държавната агенция за информационни технологии и съобщения.

Чл. 269. (1) Лице, което пуска на пазара радиосъоръжение по чл. 268, ал. 1, уведомява комисията най-малко 30 дни преди пускането му на пазара.

(2) Уведомлението по ал. 1 се подава по образец, утвърден от комисията, и съдържа:

1. име, наименование и адрес на лицето;
2. наименование на радиосъоръжението и неговите технически характеристики;
3. идентификационен номер на лицето, оценило съответствието на радиосъоръжението със съществените изисквания по реда на Закона за техническите изисквания към продуктите;

4. дата на подаване на уведомлението.

Чл. 270. (1) Комисията може да забрани с мотивирано решение пускането на пазара на радиосъоръжение по чл. 268, ал. 1, което може да предизвика радиосмущения, и уведомява Държавната агенция за метрологичен и технически надзор и Европейската комисия за взетото решение.

(2) В случаите по ал. 1 комисията се произнася с решение в срок до 30 дни от подаване на уведомлението по чл. 269.

(3) Комисията може да изиска с мотивирано решение от Държавната агенция за метрологичен и технически надзор да изтегли пуснато на пазара радиосъоръжение, което предизвиква радиосмущения

Чл. 271. (1) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни услуги чрез обществени електронни съобщителни мрежи, не могат да отказват поради технически причини свързване на крайните електронни съобщителни устройства с оценено съответствие.

(2) Когато крайни електронни съобщителни устройства с оценено съответствие причиняват повреди на електронната съобщителна мрежа, създават радиосмущения, пречат на мрежата или на функционирането ѝ или не се използват съгласно предназначението им, предприятията по ал. 1 имат право да отказват включването им, да ги изключват или да прекратяват предоставянето на услугите чрез тях, след като извършат всички необходими технически проверки. В тези случаи предприятията незабавно уведомяват комисията и Държавната агенция за метрологичен и технически надзор.

(3) При аварии предприятията по ал. 1 могат да изключват крайно електронно съобщително устройство, ако защитата на сигурността на електронната съобщителна мрежа изисква то да бъде незабавно изключено и ако на потребителя може веднага и без разходи за него да бъде предложено друго решение за свързване към мрежата.

(4) В случаите по ал. 3 предприятията незабавно уведомяват комисията.

Чл. 272. (1) Предприятията, които предоставят обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, преди да предложат своите услуги, публикуват на страницата си в интернет техническите спецификации на интерфейсите за свързване на крайните електронни съобщителни устройства към техните мрежи, актуализират ги и изпращат на комисията информация за техническите спецификации на интерфейсите.

(2) Техническите спецификации по ал. 1 включват всички необходими данни,

позволяващи на производителите да извършват по свой избор изпитвания за приложимите съществени изисквания към крайните електронни съобщителни устройства и да ги проектират така, че да могат да се предоставят всички услуги през съответния интерфейс.

Чл. 273. Комисията следи изпълнението на задълженията по чл. 272 на предприятията, публикува информация за интерфейсите на предприятията на интернет страницата си и информира Европейската комисия за типовете интерфейси за свързване на крайните електронни съобщителни устройства, прилагани в обществените електронни съобщителни мрежи.

Чл. 274. (1) (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2008 г.) Радиосъоръжения и/или крайни електронни съобщителни устройства, включващи хардуерни приспособления към съоръженията или крайните устройства за криптографиране на електронни съобщения и използващи криптографски ключ с дължина, по-голяма от 56 бита, се произвеждат или внасят след регистрация в Главна дирекция "Технически операции" на Държавна агенция "Национална сигурност".

(2) Не подлежат на регистрация по ал. 1 криптографски устройства за защита на банкови транзакции, смарт карти, криптиори за кодиране на телевизионен сигнал, мобилни телефони без вграден допълнителен криптомодул и криптографски средства, използвани от представителства или други организации със статут на дипломатически мисии.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2008 г.) За радиосъоръженията и крайните електронни съобщителни устройства по ал. 1 се води публичен регистър. Регистърът се публикува на страницата на Държавна агенция "Национална сигурност" в интернет.

(4) В регистъра по ал. 3 се съдържа следната информация:

1. идентификационни данни на производителя или вносителя:

а) за физически лица - трите имена и постоянен адрес;

б) за юридически лица и физически лица - еднолични търговци - наименование (фирма), седалище, адрес на управление;

2. наименование и тип на крайното устройство по ал. 1.

Чл. 275. (1) (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2008 г.) За регистрация на радиосъоръжения и/или крайни електронни съобщителни устройства по чл. 274 производителят или вносителят

подава заявление до Главна дирекция "Технически операции" на Държавна агенция "Национална сигурност".

(2) Заявлението по ал. 1 съдържа:

1. идентификационни данни на производителя, съответно на вносителя (вносителят посочва данни и за производителя):

а) за физическите лица - трите имена, ЕГН и постоянен адрес, а за чужденците - личен номер;

б) за юридически лица и физически лица - еднолични търговци - наименование (фирма), седалище, адрес на управление и единен идентификационен код по БУЛСТАТ, а за чуждестранни лица - съответния идентификационен код;

2. пълното наименование на радиосъоръжението или крайното електронно съобщително устройство;

3. кратко описание на радиосъоръжението или крайното електронно съобщително устройство, включващо вида на използваните криптографски алгоритми и дължината на криптографските ключове.

(3) Към заявлението по ал. 1 се прилагат:

1. копие от техническата документация на радиосъоръжението или крайното електронно съобщително устройство;

2. описание на криптографските алгоритми, ако те не са публично известни, начините за тяхната инициализация, режимите на работа и форматите на входящите и изходящите данни.

(4) Заявлението и документите към него се подават на български език.

(5) В случай на непълнота на заявлението или на липса или непълнота на приложенията към него производителят, съответно вносителът, се уведомява писмено да отстрани пропуските. Ако пропуските не бъдат отстранени в срок 30 дни от датата на уведомлението, процедурата се прекратява.

(6) (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2008.) Главна дирекция "Технически операции" на Държавна агенция "Национална сигурност" вписва радиосъоръжението или устройството в регистъра по чл. 274, ал. 3 в срок 30 дни от датата на получаване на заявлението и приложенията към него или от отстраняването на пропуските по ал. 5.

Чл. 276. (1) (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2008 г.) На лицето, което внася и произвежда радиосъоръжения и/или крайни електронни съобщителни устройства по чл. 274, ал. 1, Главна дирекция "Технически операции" на Държавна агенция "Национална сигурност" издава удостоверение за вписването в регистъра по чл. 274, ал. 3.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2008 г.) За издаване на удостоверението по ал. 1 се заплаща такса в размер, определен с тарифа за таксите, които се събират от Държавна агенция "Национална сигурност".

Чл. 277. (Доп. - ДВ, бр. 109 от 2007 г., в сила от 01.01.2008 г.) Лица, които извършват сделки с радиосъоръжения и/или крайни електронни съобщителни устройства по чл. 274, ал. 1, предоставят писмена информация на Държавна агенция "Национална сигурност" и съответното регионално звено за борба с организираната престъпност в Министерството на вътрешните работи относно всяка сделка с такова съоръжение или устройство - име, тип, сериен номер и идентификационни данни по чл. 274, ал. 4, т. 1 за лицето, с което е осъществена сделката, периодично най-малко на три месеца.

Чл. 278. Лицата, които пускат на пазара цифрови телевизионни устройства, предназначени за приемане на цифрови интерактивни телевизионни услуги върху интерактивни цифрови телевизионни платформи, са длъжни да осигуряват в тези телевизионни устройства наличието на отворени интерфейси за приложни програми (API), отговарящи на минималните изисквания на съответните стандарти или спецификации.

Чл. 279. Изискванията по този раздел не се прилагат за електронни съобщителни устройства, които са трайно инсталирани на плавателни съдове и въздухоплавателни средства и/или служат за координиране на движението и за осигуряване на безопасността и/или при търсене и спасяване, както и за тези съоръжения, инсталирани и използвани на брега, служещи за същите цели, признати като такива от министъра на транспорта.

Раздел II

Стандарти в областта на електронните съобщителни мрежи и/или услуги

Чл. 280. (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) (1) Предприятията, които предоставят обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, прилагат:

1. по отношение на радиосъоръженията и крайните далекосъобщителни устройства - българските стандарти, въвеждащи хармонизираните европейски стандарти, публикувани в официалния бюлетин на Българския институт за

стандартизация, съответстващи на публикуваните в "Официален вестник" на Европейския съюз;

2. за осигуряване на оперативна съвместимост на електронните съобщителни услуги и за повишаване свободата на избор на потребителите на електронни съобщителни услуги - препоръчаните от Европейската комисия стандарти и/или спецификации, включени в списък, публикуван в "Официален вестник" на Европейския съюз.

(2) Когато няма публикувани стандарти и/или спецификации по ал. 1, т. 2, се прилагат стандарти и/или спецификации на европейските стандартизационни организации.

(3) Когато няма публикувани стандарти и/или спецификации по ал. 1, т. 2 и ал. 2, се прилагат международни стандарти или препоръки на ITU, ISO, IEC.

(4) Европейските и международните стандарти се въвеждат като български и се прилагат съгласно разпоредбите на Закона за националната стандартизация.

(5) Комисията налага задължителното прилагане на стандарти и/или спецификации само ако те са определени за задължителни в "Официален вестник" на Европейския съюз.

Глава седемнадесета

ИЗГРАЖДАНЕ И ПОДДЪРЖАНЕ НА ЕЛЕКТРОННА СЪОБЩИТЕЛНА ИНФРАСТРУКТУРА

Раздел I

Изграждане на електронна съобщителна инфраструктура

Чл. 281. (1) Изграждането на електронни съобщителни мрежи, съоръжения и свързаната с тях инфраструктура се извършва по реда на този закон и Закона за устройство на територията.

(2) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, имат право да изграждат електронни съобщителни мрежи, съоръжения и свързаната с тях инфраструктура върху, над или под имоти:

1. публична или частна държавна собственост;
2. публична или частна общинска собственост;

3. частна собственост на физически или юридически лица.

(3) Предприятията, осъществяващи електронни съобщения за собствени нужди, имат право да изграждат електронни съобщителни мрежи, съоръжения и свързаната с тях инфраструктура върху, над или под имоти:

1. публична държавна собственост;

2. публична общинска собственост;

3. частна собственост на физически или юридически лица.

(4) Правилата и нормите за проектиране, изграждане и въвеждане в експлоатация на електронни съобщителни мрежи, съоръжения и свързаната с тях инфраструктура, включително изискванията за безопасност, се определят със съвместни наредби на министъра на регионалното развитие и благоустройството и на председателя на Държавната агенция за информационни технологии и съобщения в зависимост от вида мрежи.

(5) Контролът по проектирането, изграждането, въвеждането в експлоатация и поддържането се осъществява при условията и по реда на Закона за устройство на територията.

Чл. 282. (1) Предприятията, осъществяващи електронни съобщения, създават и поддържат за изградените от тях електронни съобщителни мрежи, съоръжения и свързаната с тях инфраструктура, специализирани карти, регистри и, при възможност - информационни системи по смисъла на Закона за кадастъра и имотния регистър.

(2) Съдържанието на специализираните карти и регистри, както и условията и редът за създаването и поддържането им, се определят със съвместна наредба на председателя на Държавната агенция за информационни технологии и съобщения и на министъра на регионалното развитие и благоустройството.

Чл. 283. (1) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, са собственици на изградените от тях, както и включените като основно средство и/или придобити по закон или правна сделка електронни съобщителни мрежи, съоръжения и свързаната с тях инфраструктура.

(2) Сделките на разпореждане с изградени електронни съобщителни мрежи, съоръжения и свързаната с тях инфраструктура се извършват в писмена форма с нотариална заверка на подписите и не подлежат на вписване. Изградените

електронни съобщителни мрежи, съоръжения и свързаната с тях инфраструктура могат да бъдат предмет на особен залог по смисъла на Закона за особените залози.

(3) Предприятията по ал. 1 са възложители на строителството на електронни съобщителни мрежи, съоръжения и свързаната с тях инфраструктура по смисъла на чл. 161, ал. 1 от Закона за устройство на територията, както и заинтересовани лица по смисъла на чл. 124, ал. 3 от Закона за устройство на територията.

(4) По време на строителството строителят и лицето, упражняващо строителен надзор, предприемат мерки за защита на околната среда, за недопускане на щети или за тяхното ограничаване.

(5) В едномесечен срок от завършване на строителните и монтажните работи строителят и лицето, упражняващо строителен надзор, отстраняват нанесените щети и предприемат мерки за възстановяване състоянието на имота във вида му преди започване на строителството, за своя сметка.

Чл. 284. (1) Изместване на електронни съобщителни мрежи и съоръжения при предстоящи строителни работи се извършва по реда на Закона за устройство на територията въз основа на споразумение между заинтересованите лица.

(2) Изместването по ал. 1 е за сметка на лицето, по чието искане се извършват строителните работи, освен ако лицата не са договорили друго.

(3) При необходимост от допълнителна защита на електронни съобщителни мрежи и съоръжения разходите са за сметка на собственика им, освен ако лицата не са договорили друго.

Чл. 285. Централните органи на изпълнителната власт и органите на местното самоуправление, упражняващи правата на държавата или на общината в предприятия, осъществяващи електронни съобщения, разделят правомощията си по управление и контрол върху тези предприятия от правомощията, свързани с предоставяне право на ползване, в отделни структурни звена.

Чл. 286. (1) Кабелните електронни съобщителни мрежи се изграждат подземно.

(2) Кабелни електронни съобщителни мрежи могат да се изграждат въздушно само извън границите на урбанизираните територии и в урбанизирани територии с население до 10 000 жители и/или с ниско жилищно застрояване.

(3) Въздушно изграждане на кабелни електронни съобщителни мрежи не се допуска в курортни населени места и в селищни образувания, както и в населени

места или части от тях, обявени за резервати с историческо, археологическо, етнографско или архитектурно значение.

(4) (Нова - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) Контролът по изпълнение на изискванията на ал. 1, 2 и 3 се осъществява от комисията при условията и по реда на този закон.

Раздел II **Сервитути**

Чл. 287. (1) При изграждане на нови и/или разширение на съществуващи въздушни и подземни електронни съобщителни мрежи и съоръжения за постигане на целите по чл. 4 и в обществен интерес, в полза на предприятия, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги възникват сервитути. Сервитутите по този закон се отразяват в кадастъра и се вписват при условията и по реда на Закона за кадастъра и имотния регистър.

(2) Сервитутите по ал. 1 възникват за всички имоти публична и частна собственост, с изключение на тези, посочени в раздел III на тази глава.

(3) Сервитутите по ал. 1 възникват, когато:

1. има влязъл в сила подробен устройствен план, с който се определя местоположението на съответните имоти, и

2. (изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) само за имоти частна собственост, на собственика на имота е изплатено от титуляря на сервитута еднократно обезщетение.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) Определянето на размера на обезщетенията по ал. 3, т. 2 се извършва по взаимно съгласие на страните или въз основа на оценка от лицензиран оценител, а при имоти публична собственост обезщетения не се дължат.

(5) Начинът на плащане на обезщетението по ал. 3, т. 2 се договаря между страните.

Чл. 288. Сервитутите по този закон са:

1. право на преминаване и прокарване на мрежи в полза на предприятия, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, включително на отклонения от тези мрежи до сгради и други поземлени имоти;

2. ограничаване в ползването на поземлени имоти, където е упражнено правото на преминаване и/или правото на прокарване.

Чл. 289. (1) Сервитутите по този закон са неделими права, като те могат да се упражняват изцяло в полза на всяка част от господстващия имот и тежат изцяло върху всяка част от служещия имот и в случаите, когато този имот е обект на разпореждане по всякакъв законен начин след възникване на сервитута.

(2) Промяната на собствеността на служещия имот не прекратява и/или променя действието на сервитутите нито по отношение на господстващия, нито на служещия имот.

(3) Сервитутът се използва само за нуждите на господстващия имот.

(4) Собственикът на служещия имот няма право да премества сервитута, освен ако лицата не са договорили друго.

Чл. 290. (1) При упражняване на сервитутите:

1. предприятието, предоставящо обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, придобива право негови представители да влизат и преминават през служещите имоти и да извършват в тях дейности, свързани с изграждането, развитието, поддръжката и експлоатацията на електронната съобщителна мрежа, съоръжения и свързаната с тях инфраструктура, включително право на преминаване на техника през служещите поземлени имоти във връзка с изграждането и обслужването на мрежата;

2. в служещите поземлени имоти не се допуска:

а) извършване на застрояване или трайни насаждения в сервитутната ивица, определена в наредбата по чл. 292, освен ако собственикът и предприятието не договорят друго;

б) прокарване на проводи на други мрежи на техническата инфраструктура, с изключение на случаите, когато това е допуснато с нормативен акт, при спазване на съответните технически изисквания и след писмено съгласуване с предприятието, предоставящо обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги.

(2) Упражняването на правата по ал. 1, т. 1 се извършва по реда на чл. 299 при спазване на правилата за обществения ред.

(3) Титулярят на сервитута е длъжен да осигурява съвместно ползване на сервитутната ивица при обосновано искане от друго предприятие, предоставящо обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, когато е налице техническа и физическа възможност и срещу възнаграждение.

(4) Възнаграждението по ал. 3 не може да превишава общата стойност на обезщетението по чл. 287, ал. 3, т. 2.

Чл. 291. (1) Упражняването на сервитута се извършва от предприятието, осъществяващо електронни съобщения съобразно този закон и техническите изисквания, посочени в наредбата по чл. 292.

(2) В случай че сервитутната ивица попада в имот, за който се учредява право на строеж, сервитутът върху имота се посочва в акта за учредяване на право на строеж.

Чл. 292. (Изм. - ДВ, бр. 36 от 2008., изм. - ДВ, бр. 17 от 2009.) Размерите, разположението и специалният режим за упражняване на сервитутите са индивидуални за различните видове електронни съобщителни мрежи и съоръжения и се определят по ред и начин, определени в наредба на министъра на регионалното развитие и благоустройството, министъра на земеделието и храните и председателя на Държавната агенция за информационни технологии и съобщения.

Чл. 293. (1) Размерът на обезщетението по чл. 287, ал. 3 се определя при прилагане на следните критерии:

1. площ на служещия поземлен имот, включена в границите на сервитута;
2. видове ограничения на ползването на служещия имот;
3. срок на ограничението;
4. пазарна оценка на имота или на частта от него, която попада в границите на сервитута.

(2) Независимо от обезщетението по ал. 1 предприятието, осъществяващо електронни съобщения, дължи на собственика на поземления имот по споразумение възстановяване на всички причинени вреди в имота или съответно парично обезщетение.

Чл. 294. Когато собственикът, ползвателят или наемателят на служещия имот извърши неразрешено застрояване, заграждение, засаждане или друго нарушение на режима за упражняване на сервитута, предприятието, осъществяващо електронни съобщения, има право да сезира компетентните органи с искане за премахване на незаконните строежи за сметка на собственика, ползвателя или наемателя, ако той не ги отстрани в срока, даден му от предприятието, осъществяващо електронни съобщения.

Раздел III

Право на ползване

Чл. 295. (1) Предприятията, осъществяващи обществени електронни съобщения, имат право на специално ползване по смисъла на Закона за пътищата и/или на право на ползване на линейни инженерни мрежи на транспорта, водоснабдяването и канализацията, електроснабдяването, газоснабдяването, хидромелиорациите по смисъла на § 5, т. 31 от Закона за устройство на територията, включително техните сервитутни зони, на водни и напоителни съоръжения и естествени водни басейни - публична собственост.

(2) Правото на специално ползване и/или правото на ползване по ал. 1 се предоставя за изграждане, разширение, поддържане и експлоатация на електронни съобщителни мрежи и съоръжения при спазване на изискванията за безопасност и опазване на околната среда в съответствие с подробните устройствени планове.

(3) Когато имотът - държавна собственост по ал. 1, е предоставен на държавно предприятие по чл. 62, ал. 3 от Търговския закон, право на специално ползване и/или правото на ползване по ал. 1 се учредява възмездно от ръководителя на държавното предприятие след решение на колективния орган на управление и разрешение от съответния министър или ръководител на ведомството, упражняващ правата на собственост на държавата в предприятието, като обезщетението е еднократно.

(4) В случаите по ал. 3 приходите от учреденото право на ползване и/или правото на специално ползване по ал. 1, заедно с режийните разноски, постъпват по разплащателната сметка на държавното предприятие.

(5) При прехвърляне на собствеността върху електронни съобщителни мрежи, съоръжения и свързаната с тях инфраструктура правото на ползване и/или правото на специално ползване по ал. 1 и 2 се прехвърля автоматично в полза на новия собственик - приобретател.

(6) Правото по ал. 1 се упражнява възмездно въз основа на разрешение от органите или лицата, които стопанисват съответната техническа инфраструктура или имоти, като обезщетението е еднократно. При прехвърляне на правото на ползване и/или правото на специално ползване съгласно ал. 3 приобретателят на електронни съобщителни мрежи, съоръжения и свързаната с тях инфраструктура не заплаща ново възнаграждение или такса.

(7) (Нова - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) Използването на мостове, пътища, улици, тротоари и други имоти - публична общинска собственост, за прокарване,

преминаване и поддържане на електронни съобщителни мрежи на предприятията, предоставящи електронни съобщителни мрежи и/или услуги, е безвъзмездно.

Чл. 296. (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) (1) При подаване на заявление от предприятие, осъществяващо обществени електронни съобщения, органите или лицата, които стопанисват техническата инфраструктура, в 14-дневен срок от получаване на заявлението обявяват намерението си да предоставят право на ползване върху техническата инфраструктура на страницата си в интернет и в национален всекидневник или по друг подходящ начин, като определят 30-дневен срок за подаване на заявления от заинтересовани лица.

(2) Заявленията се подават по образец, утвърден от съответните органи или лица по ал. 1.

(3) Органите или лицата, които стопанисват техническата инфраструктура, предоставят на предприятията по ал. 1 право на ползване върху техническата инфраструктура при липса на обстоятелства, застрашаващи безопасността и сигурността, и при наличие на техническа възможност.

Чл. 297. Разрешенията по чл. 295, ал. 6 се издават по реда на подаване на заявленията, в случай че възможностите за ползването на техническата инфраструктура не са ограничени.

Чл. 298. (1) В случай че възможностите за ползване на техническата инфраструктура са ограничени и заявителите за право на ползване са повече от един, разрешенията по чл. 295, ал. 6 се издават при спазване на следния ред:

1. на предприятие, предоставящо обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги с национален обхват;

2. на предприятие, предоставящо обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги с регионален обхват;

3. на предприятие, предоставящо обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги с обхват едно населено място;

4. на предприятие, осъществяващо електронни съобщения за собствени нужди.

(2) В случай че заявителите по ал. 1 са от един и същи ред и възможностите за реализиране на правото на ползване са ограничени, разрешението по чл. 295, ал. 6 се издава след провеждане на търг, освен ако заявителите не постигнат споразумение за съвместно ползване на съоръженията.

Чл. 299. (1) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, или упълномощени от тях длъжностни лица имат право на достъп и преминаване в имоти за извършване на дейностите по изграждане и поддръжка на електронните съобщителни мрежи и съоръжения.

(2) Предприятието или лицата, извършващи дейностите по ал. 1, са длъжни да уведомяват собствениците или ползвателите на имотите най-малко 7 дни преди започването на дейностите по изграждане и поддръжка на електронните съобщителни мрежи и съоръжения.

(3) В случай на прекъсване в работата на електронните съобщителни мрежи или в съоръженията към тези мрежи, причинено от непредвидими и непреодолими събития, когато се налага предприемане на незабавни действия и срокът по ал. 2 не може да бъде спазен, уведомяването се извършва във възможно най-кратък срок преди или веднага след отстраняването на аварията или прекъсването.

(4) Предприятието по ал. 1 обезщетява собственика или ползвателя на имот или възстановява имота в първоначалния му вид след извършване на дейностите по ал. 1.

Глава осемнадесета

ОСИГУРЯВАНЕ НА ЕЛЕКТРОННИ СЪОБЩЕНИЯ ПРИ КРИЗИ, ПРИ ОБЯВЯВАНЕ НА РЕЖИМ "ВОЕННО ПОЛОЖЕНИЕ", РЕЖИМ "ПОЛОЖЕНИЕ НА ВОЙНА" ИЛИ РЕЖИМ "ИЗВЪНРЕДНО ПОЛОЖЕНИЕ"

Чл. 300. (1) Условието и редът за осигуряване на електронни съобщения при кризи по смисъла на Закона за управление при кризи се определят от Министерския съвет.

(2) Условието и редът за осигуряване на електронни съобщения при обявяване на режим "военно положение", режим "положение на война" или режим "извънредно положение" по смисъла на Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България се определят от Министерския съвет по предложение на председателя на Държавната агенция за информационни технологии и съобщения съгласувано със съответните компетентни органи.

Чл. 301. (1) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, осигуряват възможност за осъществяване на електронни съобщения при кризи по смисъла на Закона за управление при кризи и при обявяване на режим "военно положение", режим "положение на война" или режим "извънредно положение" по смисъла на Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България.

(2) За осигуряване на националната сигурност предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, в случай на необходимост осигуряват на компетентните органи достъп до мрежата и/или предоставяните услуги, както и възможност за безвъзмездно ползване на електронни съобщения чрез мрежата в случай на непосредствена опасност от заплаха за националната сигурност.

(3) (Доп. - ДВ, бр. 43 от 2008 г., изм. - ДВ, бр. 69 от 2008 г., изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) За осъществяване на дейностите по чл. 91, ал. 1 и чл. 137б ал. 1, т. 8 от Закона за Министерството на вътрешните работи, по чл. 42, ал. 1, т. 5 от Закона за Държавна агенция "Национална сигурност" и по чл. 3 - 6 от Правилника за устройството и дейността на Националната служба за охрана при президента на Република България (обн., ДВ, бр. 66 от 1992 г.; изм., бр. 82 от 1992 г., бр. 5 от 1995 г., бр. 13, 16, 22, 63 и 83 от 1996 г., бр. 25, 36 и 41 от 1997 г., бр. 13 от 1999 г., бр. 111 от 2001 г., бр. 7 от 2003 г., бр. 56 и 83 от 2005 г., бр. 78 от 2006 г., бр. 70 от 2007 г.), както и при непосредствена заплаха за националната сигурност, компетентните органи на Министерството на вътрешните работи, на Държавна агенция "Национална сигурност" и на Националната служба за охрана може да блокират с технически средства ползването на електронни съобщителни услуги.

Чл. 302. (1) При обявяване на режим "военно положение" или режим "положение на война" комисията по решение на компетентен орган спира временно действието на издадени разрешения за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс.

(2) Комисията забранява ползването на радиосъоръжения и радиочестотен спектър за граждански нужди при решение на компетентния орган в случаите по ал. 1.

Чл. 303. (1) При осъществяването на правомощията си по чл. 16 председателят на Държавната агенция за информационни технологии и съобщения използва, модернизира и поддържа в готовност за осигуряване на електронни съобщения при кризи по Закона за управление при кризи и при въвеждане на режим "военно положение", режим "положение на война" или режим "извънредно положение" по смисъла на Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България специалните обекти с отбранително предназначение и инсталираните мощности за военно време.

(2) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги и имащи военновременни задачи, използват и поддържат в готовност електронните съобщителни мрежи за осигуряване на електронни съобщения при кризи по Закона за управление при кризи и при въвеждане на режим "военно положение", режим "положение на война" или режим "извънредно положение" по смисъла на Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България.

(3) Специалните обекти по ал. 1 и земята, върху която са построени, могат да се отчуждават, да се отдават под наем или да се обременяват с вещни права с решение на Министерския съвет.

(4) Специалните обекти по ал. 1 и инсталираните мощности за военно време могат да се използват за нуждите на централните органи на изпълнителната власт и органите на местната власт и местното самоуправление по ред, определен от Министерския съвет.

(5) Средствата за изграждане, поддържане, реконструкция и модернизация на обектите и инсталираните мощности по ал. 1 се осигуряват от държавния бюджет и от други източници по ред, определен от Министерския съвет.

Глава деветнадесета
ОСИГУРЯВАНЕ НА УСЛОВИЯ ЗА ПРИХВАЩАНЕ НА ЕЛЕКТРОННИ
СЪОБЩЕНИЯ, СВЪРЗАНИ СЪС ЗАЩИТА НА НАЦИОНАЛНАТА СИГУРНОСТ И
ОПАЗВАНЕ НА ОБЩЕСТВЕНИЯ РЕД

Чл. 304. (Доп. - ДВ, бр. 109 от 2007 г., изм. - ДВ, бр. 69 от 2008 г.) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, осигуряват възможност за прихващане на електронни съобщения в реално време, възможност за непрекъснато наблюдение, както и достъп в реално време до данни, свързани с дадено повикване. Когато тези данни не могат да бъдат предоставени в реално време, те се предоставят на специализираната дирекция "Оперативни технически операции" на Министерството на вътрешните работи и на Държавна агенция "Национална сигурност" във възможно най-кратък срок след приключването на разговора. Възможностите за прихващане, непрекъснато наблюдение и достъп до данни, свързани с дадено повикване в реално време, се осъществяват само по реда на Закона за специалните разузнавателни средства.

Чл. 305. (1) (Доп. - ДВ, бр. 109 от 2007 г., в сила от 01.01.2008 г., изм. - ДВ, бр. 69 от 2008 г.) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, предоставят за своя сметка прихващащи интерфейси, от които прихванатите електронни съобщения могат да бъдат предавани към съоръженията на специализираната дирекция "Оперативни технически операции" на Министерството на вътрешните работи и на Държавна агенция "Национална сигурност".

(2) (Доп. - ДВ, бр. 109 от 2007 г., в сила от 01.01.2008 г.) Прихващащите интерфейси, осигурени от предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, трябва да отговарят на стандартите и спецификациите на техническите съоръжения и интерфейси, посочени в наредба за

изискванията към прихващащите интерфейси при осъществяване на електронни съобщения, издадена от министъра на вътрешните работи и председателя на Държавна агенция "Национална сигурност" след консултации с предприятията.

Чл. 306. Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, предоставят данни, свързани с конкретно повикване и със съдържанието на това повикване, по начин, позволяващ установяване на точно съответствие между данните за повикването и съдържанието на повикването.

Чл. 307. (Изм. - ДВ, 109 от 2007 г.) В случай че предприятията, предоставящи електронни съобщителни мрежи и/или услуги, предприемат кодиране, компресиране или криптиране на прихванатите електронни съобщения, те ги предоставят на Държавна агенция "Национална сигурност" в първоначалния им вид.

Чл. 308. (Доп. - ДВ, бр. 109 от 2007 г., в сила от 01.01.2008 г., изм. - ДВ, бр. 69 от 2008 г.) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, са длъжни да осигуряват възможност за предаване на прихванатите електронни услуги към съоръженията на специализираната дирекция "Оперативни технически операции" на Министерството на вътрешните работи и на Държавна агенция "Национална сигурност" чрез фиксирани или комутируеми линии.

Чл. 309. (Доп. - ДВ, бр. 109 от 2007 г., в сила от 01.01.2008 г., изм. - ДВ, бр. 69 от 2008 г.) Прихващането се осъществява по начин, който изключва възможност за незаконна намеса и осигурява защита на информацията, свързана с прихващането. Прихващаните електронни съобщения се получават само от специализираната дирекция "Оперативни технически операции" на Министерството на вътрешните работи и на Държавна агенция "Национална сигурност" по реда на Закона за специалните разузнавателни средства.

Чл. 310. (Изм. и доп. - ДВ, бр. 109 от 2007 г., в сила от 01.01.2008 г., изм. - ДВ, бр. 69 от 2008 г.) Преди осъществяване на прихващане на законно основание специализираната дирекция "Оперативни технически операции" на Министерството на вътрешните работи и Държавна агенция "Национална сигурност" изискват от предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги:

1. данни за установяване самоличността на абоната, номер или друг идентификационен признак на електронната съобщителна услуга;

2. информация за услугата и характеристиките на електронната съобщителна система, използвани от обекта на прихващане и предоставяни от предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги;

3. (изм. - ДВ, бр. 69 от 2008 г.) информация за техническите параметри на преноса до съоръженията на специализираната дирекция "Оперативни технически операции" на за Министерството на вътрешните работи.

Глава двадесета **КОНТРОЛ**

Чл. 311. (1) Контролът върху осъществяването на електронните съобщения се извършва от комисията.

(2) Контролът за пускане в действие на радиосъоръжения по чл. 267 и 268 се осъществява от комисията.

(3) Държавната агенция за метрологичен и технически надзор съвместно с комисията осъществява надзор на пуснатите на пазара съгласно чл. 263 и 269 крайни електронни съобщителни устройства и радиосъоръжения.

(4) (Доп. - ДВ, бр. 109 от 2007 г., в сила от 01.01.2008 г.) При осъществяване на контрола по ал. 1, 2 и 3 комисията взаимодейства с Министерството на транспорта, Министерството на вътрешните работи, Министерството на отбраната, Държавна агенция "Национална сигурност", Министерството на икономиката и енергетиката - Държавната агенция за метрологичен и технически надзор, и с Министерството на регионалното развитие и благоустройството - Дирекцията за национален строителен контрол, в съответствие със съвместно издадена инструкция, предложена от комисията.

Чл. 312. (1) За осъществяване на контрола върху електронните съобщения председателят на комисията оправомощава със заповед служители от администрацията.

(2) Комисията задължително застрахова служителите по ал. 1 срещу злополука, настъпила при или по повод изпълнение на служебните им задължения, със средства от бюджета на комисията.

Чл. 313. (1) В изпълнение на своите функции оправомощените по чл. 312, ал. 1 служители на комисията имат право:

1. да извършват проверки и да съставят актове по реда на Закона за административните нарушения и наказания при констатиране на нарушения;

2. на свободен достъп в подлежащите на контрол обекти, в които се намират електронните съобщителни мрежи, съоръжения и технически средства;

3. да установяват наличието на документите, издавани от комисията, доказващи правоспособността на лицата в контролираните обекти;

4. да изискват оригинални документи, данни, сведения, справки и други носители на информация, свързани с осъществяването на контрола, от проверяваните лица, както и да изземват заверени копия от документи във връзка с осъществяването на електронни съобщения и/или с установяването на административни нарушения по този закон;

5. да проверяват счетоводни, търговски или други книги или документи и носители на информация, както и други документи, свързани с осъществяването на електронни съобщения и/или с установяването на административни нарушения по този закон;

6. да изискват от трети лица сведения, извлечения и други документи, необходими за извършване на насрещни проверки във връзка с осъществяването на контрол по този закон и/или с установяването на административни нарушения по този закон;

7. да контролират параметрите за качество на електронните съобщителни услуги, като извършват документални и технически проверки;

8. да проверяват по реда, предвиден в Наказателно-процесуалния кодекс, помещения, използвани от лицата за осъществяване на електронни съобщения, както и помещения, в които се намират доказателства за извършване на административни нарушения;

9. да дават предписание на предприятията за отстраняване в определен от тях срок на несъответствия по този закон по отношение на отклонения на технически параметри на електронните съобщителни мрежи и съоръжения от зададени стойности във връзка с осъществяването на дейността им; неизпълнението на предписанията в предвидения срок е административно нарушение по смисъла на Закона за административните нарушения и наказания.

(2) В случаите на проверка в помещения по ал. 1, т. 8, служещи за жилище, проверките се извършват от оправомощените по чл. 312, ал. 1 служители съвместно с органите на Министерството на вътрешните работи.

Чл. 314. (1) При установяване на нарушения оправомощените по чл. 312, ал. 1 служители изземват и задържат веществени доказателства, свързани с установяване на нарушението, по реда на чл. 41 от Закона за административните нарушения и наказания.

(2) Иззетите веществени доказателства подлежат на отнемане в полза на държавата с наказателно постановление по реда на чл. 20 и 21 от Закона за административните нарушения и наказания, когато са осъществени съставите на нарушения по този закон.

(3) Отнетите в полза на държавата вещи се съхраняват в помещения, специално предвидени за това, до изтичането на една година от влизането в сила на резолюцията, наказателното постановление или на съдебното решение, с което наказателното постановление е потвърдено.

(4) При отпадане на основанието за изземване на веществените доказателства по ал. 2 те се връщат на собствениците им след направено искане за това до председателя на комисията.

Чл. 315. (1) След изтичането на срока по чл. 314, ал. 3 отнетите вещи подлежат на:

1. безвъзмездно предоставяне изцяло или на части от тях, които могат да бъдат използвани, без да се нарушават законите и действащите стандарти в страната, на органи на държавната власт и на местното самоуправление, на учебни заведения с учебна цел, на болници или други организации със социално предназначение;

2. унищожаване.

(2) Редът за предоставяне и унищожаване на отнетите в полза на държавата вещи се определя с наредба на Министерския съвет, предложена от комисията.

Чл. 316. При изпълнение на служебните си задължения оправомощените по чл. 312, ал. 1 служители са длъжни да:

1. се легитимират чрез служебна карта;

2. не разгласяват обстоятелствата и фактите, които са им станали известни при или по повод изпълнение на служебните им задължения.

Чл. 317. (1) Редът и начинът за използване и съхраняване на иззетите документи и материали по чл. 314, както и организацията на работа при осъществяване на контрола върху електронните съобщителни дейности се определят с решение на комисията.

(2) Председателят на комисията определя служителите от администрацията, които са отговорни за съхранението на иззетите документи и материали.

(3) Служителите по ал. 2 и по чл. 316 подписват декларация по образец във връзка със задълженията си, в която изрично се посочва и отговорността им при неизпълнение на тези задължения.

Чл. 318. (1) Комисията може с решение да спира осъществяването на електронни съобщения в нарушение на закона или разрешенията за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс до отстраняване на нарушенията.

(2) С решението по ал. 1 може да се налага и принудителна административна мярка - запечатване на обекти и/или съоръжения, послужили при осъществяване на електронни съобщения, за нарушение на закона, на подзаконовите нормативни актове, на приложимите изисквания по чл. 73 и/или на специфичните задължения или разрешения за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс, до отстраняване на нарушенията.

Чл. 319. (1) Комисията ежегодно изготвя план за контрол на предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, за изпълнение на приложимите изисквания по чл. 73 и/или специфични задължения, или разрешенията за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс.

(2) Комисията извършва проверки по писмени сигнали за нарушения на закона, подзаконовите нормативни актове, приложимите изисквания по чл. 73 и/или специфичните задължения или разрешенията за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс.

Чл. 320. Комисията в годишния си доклад по чл. 38, ал. 1 изготвя анализ на резултатите от извършвания контрол и предлага в съответствие с най-добрата европейска практика мерки за повишаване ефективността на контрола и превантивни мерки за намаляване на потенциалните нарушения при осъществяването на електронни съобщения.

Чл. 321. (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2008 г.) Контролът по чл. 274 ал. 1 се осъществява от служителите на Главна дирекция "Технически операции" на Държавна агенция "Национална сигурност".

Чл. 322. Служителите по чл. 321 имат право:

1. да извършват проверки и при установяване на нарушения да съставят актове по реда на Закона за административните нарушения и наказания;

2. на свободен достъп в обектите, в които се намират радиосъоръжения или устройства по чл. 274, ал. 1;

3. да изискват от проверяваните лица оригинали на документи, данни, справки и други носители на информация, свързани с осъществяването на контрола;

4. да изискват от трети лица сведения, извлечения и други документи, необходими за осъществяване на контрола.

Чл. 323. (1) При установяване на нарушение по чл. 335 служителите по чл. 321 могат да изземват и да задържат веществените доказателства, свързани с установяване на нарушението.

(2) Иззетите веществени доказателства се отнемат в полза на държавата с наказателно постановление по реда на чл. 20 и 21 от Закона за административните нарушения и наказания.

(3) Отнетите в полза на държавата вещи се съхраняват в специални помещения до влизането в сила на акта, с който е постановено отнемането, или на съдебното решение, с което той е потвърден.

(4) При отмяна на наказателното постановление, с което са иззети веществените доказателства, те се връщат на собствениците им.

(5) След влизането в сила на акта или на съдебното решение по ал. 3 отнетите вещи се:

1. (доп. - ДВ, бр. 43 от 2008 г.) ползват безвъзмездно от органите на Министерството на вътрешните работи, Министерството на отбраната и Държавна агенция "Национална сигурност" по тяхно искане;

2. (изм. - ДВ, бр. 43 от 2008 г.) унищожават въз основа на заповед на председателя на Държавна агенция "Национална сигурност".

Глава двадесет и първа **АДМИНИСТРАТИВНОНАКАЗАТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ**

Чл. 324. (1) Който предоставя обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, за осъществяването на които е необходимо издаване на разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс, без да му е издадено такова разрешение, или продължава да осъществява електронни съобщения след спиране или прекратяване на действието или отнемане на издаденото му разрешение, в случай че деянието не съставлява престъпление, се наказва с глоба в размер от 30 000 до 300 000 лв.

(2) Който осъществява електронни съобщения за собствени нужди, за които е необходимо издаване на разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс, без да му е издадено такова разрешение, или продължава да осъществява електронни съобщения след спиране, прекратяване или отнемане на издаденото му разрешение, в случай че деянието не съставлява престъпление, се наказва с глоба в размер от 5000 до 50 000 лв.

(3) Който предоставя обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, за осъществяването на които е необходимо издаване на временно разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс, без да му е издадено такова разрешение, или продължава да осъществява електронни съобщения след спиране или прекратяване на действието или отнемане на издаденото му временно разрешение, в случай че деянието не съставлява престъпление, се наказва с глоба в размер от 30 000 до 300 000 лв.

(4) Който осъществява електронни съобщения за собствени нужди, за осъществяването на които е необходимо издаване на временно разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс, без да му е издадено такова разрешение, или продължава да осъществява електронни съобщения след спиране или прекратяване на действието или отнемане на издаденото му временно разрешение, в случай че деянието не съставлява престъпление, се наказва с глоба в размер от 5000 до 50 000 лв.

(5) Който предоставя обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, включени в списъка по чл. 72, определен от комисията, без да е подал уведомление по чл. 66 до комисията, се наказва с глоба в размер от 3000 до 15 000 лв.

(6) Който осъществява взаимно свързване със или достъп до мрежата на предприятие, което предоставя обществени електронни съобщителни услуги не по установения от закона ред, с цел предоставяне на електронни съобщения по търговски начин, се наказва с глоба в размер от 3000 до 15 000 лв.

(7) За нарушения по ал. 1 - 5, извършени повторно, административнонаказващият орган с наказателно постановление може да лиши нарушителя от правото да осъществява съответните електронни съобщения, за които е санкциониран, за срок до една година.

Чл. 325. (1) Който предоставя обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, за осъществяването на които има издадено разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс, и наруши условията на разрешението, се наказва с глоба в размер от 10 000 до 100 000 лв.

(2) Който осъществява електронни съобщения за собствени нужди, за осъществяването на които има издадено разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс, и наруши условията на разрешението, се наказва с глоба в размер от 1000 до 10 000 лв.

Чл. 326. Предприятие, предоставящо обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги след подаване на уведомление по чл. 66, което наруши някое от общите изисквания по чл. 73 и/или специфични задължения, се наказва с имуществена санкция в размер от 3000 до 15 000 лв.

Чл. 327. (1) Който нарушава правилата относно опазването на конфиденциалността на съобщенията и свързаните с тях трафични данни, изпращани по обществени електронни съобщителни мрежи, в случай че деянието не съставлява престъпление, се наказва с глоба в размер от 1000 до 10 000 лв.

(2) Предприятие, предоставящо обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, което не изпълнява задължение за осигуряване на условия за прихващане на електронни съобщения, свързани със защитата на националната сигурност и опазването на обществения ред, се наказва с имуществена санкция в размер от 10 000 до 100 000 лв.

(3) Предприятие, предоставящо обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, което не изпълни задължение, свързано с осигуряване защита на лични данни в областта на електронните съобщения, се наказва с имуществена санкция в размер от 1000 до 10 000 лв.

Чл. 328. (1) Който смущава и/или изменя съдържанието на съобщения на трети лица в обществена електронна съобщителна мрежа чрез ползване на електронни съобщителни съоръжения, в случай че деянието не съставлява престъпление, се наказва с глоба в размер от 200 до 2000 лв.

(2) Който с цел да набави за себе си или за друго облага използва без правно основание електронна съобщителна мрежа, като с това причини вреда на предприятието, стопанисващо електронната съобщителна мрежа, или на трето лице, в случай че деянието не съставлява престъпление, се наказва с глоба от 1000 до 10 000 лв., като щетите се възстановяват по общия исков ред.

Чл. 329. (Доп. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) Който предава чрез обществена електронна съобщителна мрежа неверни повиквания или заблуждаващи знаци и/или сигнали за помощ, бедствие, авария, злополука или тревога освен в случаите, когато повикванията са към единния европейски номер за спешни повиквания 112, се

наказва с глоба от 2000 до 20 000 лв.

Чл. 330. Който пуска в действие радиосъоръжение, за което е въведено ограничение по чл. 267, в случай че деянието не съставлява престъпление, се наказва с глоба в размер от 5000 до 15 000 лв.

Чл. 331. (1) Който при поискване от комисията не предостави информация, свързана с прилагането на този закон, или предостави невярна, непълна, неточна информация или не в срока, който може да бъде определен с искането, се наказва с глоба в размер от 500 до 2500 лв.

(2) Който пречатства осъществяването на контрола по чл. 311 от комисията, се наказва с глоба в размер от 1000 до 5000 лв.

(3) Който не изпълнява влязло в сила решение на комисията, се наказва с глоба в размер от 1000 до 10 000 лв.

(4) Който не изпълни влязло в сила решение на комисията по чл. 61, се наказва с глоба в размер от 5000 до 50 000 лв.

(5) Който не изпълни влязло в сила решение на комисията по чл. 240, се наказва с глоба в размер от 2000 до 20 000 лв.

(6) Предприятие, предоставящо обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, което не представи на комисията документи или ѝ представи невярна, непълна, неточна или не в срока информация, необходими при определяне на предприятие със значително въздействие върху пазара, се наказва с имуществена санкция в размер от 5000 до 50 000 лв.

(7) Предприятие със значително въздействие върху пазара, което не изпълнява влязло в сила решение на комисията, отнасящо се до специфичните му задължения като предприятие със значително въздействие върху пазара, се наказва с имуществена санкция в размер от 100 000 до 1 000 000 лв.

Чл. 332. (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) Който не изпълни изискванията на чл. 286, се наказва с глоба от 5000 до 50 000 лв.

Чл. 332а. (Нов - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) Длъжностно лице от държавен орган или предприятие, предоставящо обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, което наруши задълженията си или злоупотреби с данните по чл. 251, се наказва с глоба от 1000 до 5000 лв.

Чл. 333. Лицата по чл. 312, ал. 1, които разгласяват, предоставят, публикуват, използват или разпространяват по друг начин данни и обстоятелства, представляващи служебна тайна, се наказват с глоба от 500 до 5000 лв. и се лишават от правото да заемат съответната длъжност за срок от 6 месеца до една година.

Чл. 334. За нарушение по чл. 301, ал. 1 се налага имуществена санкция в размер от 10 000 до 100 000 лв.

Чл. 334а. (Нов - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) (1) За нарушения по чл. 178, ал. 2 се налага глоба от 10 000 до 50 000 лв.

(2) Ако с деянието по ал. 1 са причинени значителни вреди или са настъпили други тежки последици, наказанието е глоба от 500 000 до 1 000 000 лв.

Чл. 334б. (Нов - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) (1) На предприятие, предоставящо услугата роуминг чрез обществени електронни съобщителни мрежи, което наруши изисквания на Регламент (ЕО) № 717/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 27 юни 2007 г. относно роуминга в обществени мобилни телефонни мрежи в рамките на Общността и за изменение на Директива 2002/21/ЕО (ОВ, L 171/32 от 29 юни 2007 г.), се налагат имуществени санкции, както следва:

1. за нарушение на чл. 3, ал. 2 от Регламента - в размер от 400 000 до 2 000 000 лв.;

2. за нарушение на чл. 4, ал. 1 от Регламента - в размер от 200 000 до 1 000 000 лв.;

3. за нарушение на чл. 4, ал. 2 от Регламента - в размер от 400 000 до 2 000 000 лв.;

4. за нарушение на чл. 4, ал. 4 или на чл. 6, ал. 2 от Регламента - в размер от 5000 до 50 000 лв.

(2) Когато нарушението по ал. 1 е извършено повторно, се налага имуществена санкция в двоен размер.

Чл. 335. За нарушение на този закон и на издадените въз основа на него актове, за което не е предвидено друго наказание, се налага глоба в размер от 500 до 5000 лв.

Чл. 336. (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009г.) За нарушенията по чл. 324, ал. 1 - 6, чл. 325, чл. 327, ал. 1, чл. 328, 330, чл. 331, ал. 1 - 5, чл. 332, 334а, 335, 338, 340 и 343, извършени от

юридически лица или от еднолични търговци, се налагат имуществени санкции в размерите на предвидените глоби.

Чл. 337. (1) При установяване на нарушенията по чл. 324 - 335 оправомощените по чл. 312, ал. 1 служители съставят актове по реда на Закона за административните нарушения и наказания.

(2) Въз основа на актовете по ал. 1 председателят на комисията или изрично оправомощено от него длъжностно лице - член на комисията, издава наказателни постановления или мотивирани резолюции за прекратяване на административнонаказателното производство.

(3) Установяването на нарушенията, издаването, обжалването и изпълнението на наказателните постановления се извършват по реда на Закона за административните нарушения и наказания.

Чл. 338. Който осъществява обществени електронни съобщения и не уведоми комисията в срок до 30 дни от възникване на изменение в някои от обстоятелствата, посочени в документите по чл. 83, ал. 2, т. 1 и 3, се наказва с глоба в размер от 2000 до 6000 лв.

Чл. 339. (1) Член на експертната комисия по чл. 99, ал. 1, който не декларира писмено пред комисията наличието на съществен търговски, финансов или друг делови интерес, който той и/или икономически свързани с него или с членове на семейството му лица имат при избора на даден кандидат за получаване на разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс, се наказва с глоба от 1000 до 5000 лв.

(2) Член на експертната комисия по чл. 99, ал. 1, който бъде назначен в органи на управление на кандидат, спечелил конкурс или търг за получаване на разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс до една година от издаването на разрешението, се наказва с глоба от 3000 до 8000 лв.

(3) Член на експертната комисия по чл. 99, ал. 1, за когото се установи, че е представил неверни данни в декларацията по чл. 99, ал. 4, в случай че деянието не съставлява престъпление, се наказва с глоба от 500 до 2000 лв.

Чл. 340. За нарушения по чл. 261, ал. 5 се налага глоба от 5000 до 10 000 лв.

Чл. 341. За нарушения по чл. 282, ал. 1 на предприятия, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи, регистрирани по този закон, се налагат имуществени санкции в размер от 500 до 5000 лв.

Чл. 342. (1) (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2008 г.) Който произведе или внесе радиосъоръжение или крайно електронно съобщително устройство по чл. 274 ал. 1, без да го е регистрирал в Главна дирекция "Технически операции" на Държавна агенция "Национална сигурност", се наказва с глоба от 2000 до 5000 лв.

(2) Когато нарушението по ал. 1 е извършено от юридическо лице или от едноличен търговец, се налага имуществена санкция в размер от 5000 до 10 000 лв.

(3) Когато нарушението по ал. 1 е извършено повторно, се налага глоба или имуществена санкция в двоен размер на първоначално наложената.

Чл. 343. Който не предостави информацията по чл. 272, се наказва с глоба от 500 до 1000 лв.

Чл. 344. (1) При установяване на нарушения по чл. 342 служителите по чл. 321 съставят актове по реда на Закона за административните нарушения и наказания.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2008 г.) Въз основа на актовете по ал. 1 председателят на Държавна агенция "Национална сигурност" или изрично оправомощено от него длъжностно лице издава наказателни постановления или мотивирани резолюции за прекратяване на административнонаказателното производство.

(3) Установяването на нарушенията, издаването, обжалването и изпълнението на наказателните постановления се извършват по реда на Закона за административните нарушения и наказания.

Допълнителни разпоредби

§ 1. По смисъла на този закон:

1. "Абонат" е всяко физическо или юридическо лице, което е страна по договор с предприятие, предоставящо обществени електронни съобщителни услуги.

2. (изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) "Абонатна линия" е физическата верига, която свързва крайна точка на обществена фиксирана телефонна мрежа в помещения на абоната с главния репартистор или друго еквивалентно съоръжение.

3. "Адрес" е последователност от цифри и/или символи, използвана за идентифициране на даден елемент или крайна точка на електронна съобщителна мрежа при маршрутизация, с изключение на интернет адрес.

4. "Взаимно свързване" е физическо и логическо свързване на обществени електронни съобщителни мрежи, използвани от едно или от различни предприятия, за да даде възможност на потребителите на едно предприятие да разменят съобщения с потребители от същото или друго предприятие или да имат достъп до услуги, предоставяни от друго предприятие. Услугите могат да се предоставят от съответните участващи страни или от други страни, които имат достъп до мрежата. Взаимно свързване е определен вид достъп, осъществяван между предприятия, осъществяващи електронни съобщения чрез обществени електронни съобщителни мрежи.

5. "Вредно въздействие" е всяко електромагнитно явление, което може да влоши техническите характеристики на радиосъоръжение и/или качеството на услугите, предлагани чрез радиосъобщителни мрежи, или да застраши функционирането на радионавигационните радиослужби, чиято дейност е свързана с живота и здравето на хората или с националната сигурност. То може да бъде електромагнитен шум, нежелан сигнал или изменение в параметрите или характеристиките на средата на разпространение.

6. "Географски номер" е номер от Националния номерационен план, част от цифрите на който имат географско значение и които се използват за маршрутизация на повиквания към физическо местоположение на крайна точка на електронна съобщителна мрежа.

7. "Данни за местоположение" са всякакви данни, обработвани в електронна съобщителна мрежа, които показват географското местоположение на крайното електронно съобщително устройство на потребител на обществена електронна съобщителна услуга.

8. "Достъп" е осигуряване на достъпност на съоръжения и/или услуги за друго предприятие при определени условия за предоставяне на електронни съобщителни услуги. Това включва достъп до елементи и устройства от електронната съобщителна мрежа, които могат да включват и свързването на оборудването по фиксиран или нефиксиран начин (включително достъп до абонатната линия и до устройства, необходими за предоставяне на услуги посредством абонатната линия), битстрийм достъп, достъп до физическа инфраструктура, включително сгради, канали, шахти, кули, мачти и стълбове; достъп до съответните софтуерни системи, включително операционни системи за поддръжка; достъп до фиксирани и мобилни мрежи, включително за осъществяване на роуминг; достъп до системи за условен достъп за цифрови телевизионни услуги; достъп до виртуални мрежови услуги.

9. "Държава членка" е всяка държава - членка на Европейския съюз, както и друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо

пространство, и Швейцария.

10. "Електромагнитна съвместимост" е способността на съоръжението да функционира със задоволително качество в работната му електромагнитна обстановка и да не създава вредно въздействие за нито едно от съоръженията, работещи в същата електромагнитна обстановка.

11. "Електронна поща" е съобщение във вид на текст, глас, звук или изображение, изпратено чрез обществена електронна съобщителна мрежа, което може да бъде съхранено в нея или е получено в крайното оборудване на получателя.

12. "Електронно програмно ръководство" е техническо средство или техническо решение, което дава възможност за избор на програми, предавани посредством цифрови телевизионни системи, като предоставя допълнителна информация за всеки канал и съдържанието на програмите.

13. "Електронна съобщителна инфраструктура" е съвкупност от всички или някои от следните елементи: електронни съобщителни средства, включително линии, кабелни системи, стълбове, кули, канали, шахти, тръби, мачти, кабели, жици и съоръжения, които се използват за осъществяване на електронни съобщения, с изключение на крайни електронни съобщителни устройства.

14. "Електронни съобщителни устройства" са всякакви електронни съобщителни съоръжения и свързаните с тях технически средства, включително антени.

15. "Електронна съобщителна мрежа" е съвкупност от преносни съоръжения и при необходимост оборудване за комутация или маршрутизация и други ресурси, които служат за пренос на сигнали посредством проводник, радио, оптични или други електромагнитни способности, включително спътникови мрежи, фиксирани (с комутация на канали или с пакетна комутация, включително интернет) и мобилни наземни мрежи, електроразпределителни мрежи, доколкото се използват за пренос на сигнали, мрежи, използвани за радио- и телевизионно разпръскване, и кабелни електронни съобщителни мрежи за разпространение на радио- и телевизионни програми, независимо от вида на пренасяната информация.

16. "Електронни съобщения за собствени нужди" е осъществяване на електронни съобщения по нетърговски начин. Използване за собствени нужди е налице, когато мрежата не се използва като средство за предоставяне на електронни съобщителни услуги.

17. "Електронна съобщителна услуга" е услуга, обичайно предоставяна по възмезден начин, която изцяло или предимно включва пренос на сигнали по

електронни съобщителни мрежи, включително услуги по преноса, осъществявани чрез мрежи за радиоразпръскване, без да се включват услуги, свързани със съдържанието и/или контрола върху него. В обхвата на електронните съобщителни услуги не се включват услугите на информационното общество, които не се състоят изцяло или предимно от пренос на сигнали чрез електронни съобщителни мрежи.

17а. (нова - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) "Забранено устройство" е всяко съоръжение, софтуер и/или средство, предназначени или приспособени да дават достъп в разбираема форма до една от защитените услуги без разрешението на доставчика на услугите.

18. "Защита на обществения интерес" е защита на достойнството на гражданите, справедливостта и гражданските права и свободи, признати от правовия ред, както и гарантиране на сигурността, отбраната и обществения ред на страната, както и осигуряване на условия за ефективно използване на ограничените ресурси и стимулиране на ефективната конкуренция.

19. "Идентификация на линията на викация" е функция на мрежата, която позволява на викация абонат да получи информация за номера на викация абонат, преди да започне обменът на информация.

20. "Идентификация на свързаната линия" е функция на мрежата, която позволява на викация абонат да получи информация за номера на викация абонат по време на установяване на връзката.

21. "Име" е последователност от букви, цифри и/или символи, идентифицираща даден елемент от мрежа и предназначена за достъп до услуги, с изключение на интернет име.

22. "Интернет" е система от взаимно свързани мрежи, ползващи интернет протокол, което им позволява да функционират като самостоятелна виртуална мрежа.

23. "Интерфейс" е електрическа, електронна, електромагнитна или оптична система, включваща или не софтуер, която дава възможност за взаимна свързаност или обмен на сигнали между съоръжения, свързани чрез него, при спазване на съответните технически спецификации.

24. "Интерфейс за приложни програми" е софтуерният интерфейс между програмни приложения, предоставяни от създателя и/или разпространителя на радио- и телевизионни програми, както и възможностите за усъвършенстваното оборудване за предоставяне на цифрови радио- и телевизионни услуги.

25. "Интелигентни мрежови услуги" са услуги, предоставяни чрез електронни съобщителни мрежи, с архитектура, осигуряваща гъвкавост при въвеждането на нови възможности и услуги, включително такива, управлявани от потребителя.

26. "Краен потребител" е потребител, който не предоставя обществени съобщителни мрежи или обществени електронни съобщителни услуги.

27. "Крайна точка на електронната съобщителна мрежа" (КТМ) е физическата точка, в която абонатът получава достъп до обществена електронна съобщителна мрежа. Когато мрежите включват комутация или маршрутизация, КТМ се идентифицира с определен мрежов адрес, който може да бъде свързан с номер или име на абоната.

28. "Крайни електронни съобщителни устройства" са продукти или части от тях, предназначени за свързване към интерфейсите на обществени електронни съобщителни мрежи.

29. "Криптографски ключ" е низ от символи, който се използва в алгоритъм за преобразуване на информация от разбираем в шифриран вид (криптиране) или обратно - от шифриран в разбираем вид (декриптиране).

30. "Линии под наем" са електронни съобщителни съоръжения, чрез които се осигурява прозрачен преносен капацитет между крайни точки на електронната съобщителна мрежа без комутация по заявка - комутационни функции, които потребителят може да контролира като част от предоставянето на линиите под наем.

31. "Маршрутизация" е процес на определяне на път или е метод за осъществяване на електронни съобщения между точки от една или повече електронни съобщителни мрежи.

32. "Наземно аналогово радиоразпръскване" е излъчване от земни радиопредаватели на аналогови радио- и/или телевизионни сигнали, предназначени за приемане от населението.

33. "Негеографски номер" е номер от Националния номерационен план, който не е географски и не е обвързан с географско място като номера за мобилни услуги, безплатни телефонни услуги, услуги с добавена стойност и други.

34. "Необвързан достъп до абонатна линия" е осигуряване на самостоятелно или съвместно ползване на достъп до абонатната линия, без това да води до промяна в собствеността на абонатната линия.

35. "Нетни разходи" е разликата между разходите на предприятие със задължение за предоставяне на универсална услуга и разходите без задължение за предоставяне на универсална услуга, като към нея се добавят приходите от предоставянето на универсалната услуга и се отчитат предимствата в резултат на задължението за предоставяне на универсална услуга.

36. "Номер" е последователност от десетични цифри, която еднозначно идентифицира крайна точка в електронна съобщителна мрежа. Номерът съдържа информацията, необходима за маршрутизиране и/или таксуване на едно повикване до тази крайна точка.

37. "Номерационно пространство" е пълният набор от номера, използван в електронните съобщения.

38. (изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) "Обществен телефон" е обществено достъпен телефонен апарат, за използването на който средствата за плащане могат да са монети и/или кредитни/дебитни карти, и/или предварително платени карти, включително карти, използвани чрез набиране на кодове.

39. "Обществена електронна съобщителна мрежа" е електронна съобщителна мрежа, използвана изцяло или частично за предоставяне на обществени електронни съобщителни услуги и/или за осъществяване на електронни съобщения за неограничен кръг потребители по търговски начин.

40. "Обществени електронни съобщителни услуги" са електронни съобщителни услуги, достъпни за цялото общество.

41. "Обществена телефонна услуга" е обществена електронна съобщителна услуга за пренасяне на глас и звук в реално време, чрез която се осъществяват национални и международни повиквания и достъп до услуги за спешна помощ, посредством номер или номера от национален или международен номерационен план, която може да включва една или повече от следните услуги: предоставяне на услуги чрез оператор, справки за телефонни номера, телефонни указатели, предоставяне на обществени телефони, предоставяне на услуга при специални условия, предоставяне на специални средства за хора с увреждания или лица със специални социални нужди, и/или предоставяне на негеографски услуги.

42. "Оперативна съвместимост на услугите" е възможността на електронните съобщителни мрежи за ефективно взаимодействие за осигуряване достъп на потребителите до услугите, предоставяни чрез тези мрежи.

43. (доп. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) "Ограничен ресурс" е ресурсът, ограничен по природни дадености или по технически причини - номера от Националния номерационен план и адреси, радиочестотния спектър съгласно Националния план за разпределение на радиочестотния спектър и позициите на геостационарната орбита, определени за Република България с международни споразумения.

44. "Предоставяне на електронна съобщителна мрежа" е изграждането, експлоатацията и предоставянето на достъп до тази мрежа.

45. "Пазар на услуги на дребно" е пазар за предоставяне на услуги на крайни потребители.

46. "Пазар на услуги на едро" е пазар, на който се предоставят услуги на трети страни, които предоставят или желаят да предоставят услуги на крайни потребители.

47. "Повикване" е свързване, осъществено посредством обществена телефонна услуга, позволяващо двупосочни съобщения в реално време.

48. "Повторно нарушение" е нарушение, което е извършено в едногодишен срок от влизането в сила на наказателното постановление, с което е наложено наказание за същия вид нарушение.

49. "Потребител" е юридическо или физическо лице, което ползва или заявява ползване на обществена електронна съобщителна услуга.

50. "Предприятие, предоставящо обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги" е всяко физическо лице - едноличен търговец, или юридическо лице, което осъществява по търговски начин електронни съобщения при условията на този закон.

51. "Предприятие със значително въздействие върху пазара" е предприятие, което самостоятелно или съвместно с други се ползва от позиция, равностойна на господстваща, т.е. позиция на икономическа сила, позволяваща му да следва поведение до съществена степен независимо от конкуренти, потребители и крайни потребители.

52. "Прихващане" е дейност за осъществяване на достъп до и предоставяне на електронни съобщения на даден абонат и данните, свързани с повикванията му, на компетентните органи по чл. 20, ал. 1 от Закона за специалните разузнавателни средства, извършвана въз основа на законово разрешение.

53. "Прихващащ интерфейс" е входно-изходно програмно-техническо средство

на предприятие, осъществяващо електронни съобщения, където се предоставя достъп до прихващаните електронни съобщения или данните, свързани с повикването. Прихващаният интерфейс може да бъде в повече от една фиксирана точка.

54. "Радиоразпръскване" е излъчване от радиопредаватели на радио- и/или телевизионни сигнали, предназначени за приемане от неограничен брой потребители.

55. "Радиослужба" е съвкупност от технически и организационни правила при предаване, излъчване и/или приемане на съобщения чрез радиовълни за различните специфични случаи за осъществяване на електронни съобщения.

56. "Радиосъоръжение" е устройство или част от устройство за осъществяване на електронни съобщения чрез излъчване или излъчване и приемане на радиовълни, използвайки спектъра, определен за земни или спътникови радиосъобщения.

57. "Радиочестотен спектър" обхваща радиовълни с честоти между 9 kHz и 3000 GHz. Радиовълните са електромагнитни вълни, разпространяващи се свободно в пространството.

58. "Радиочестотна лента" е част от радиочестотния спектър, ограничена от две честоти.

59. "Разходоориентирани цени" са такива цени на услуги, които включват направените разходи по предоставянето им, като отчитат инвестициите и свързания с тях риск, както и приемливо ниво на възвръщаемост на вложения капитал.

60. "Регион" са две или повече съседни населени места.

61. "Роуминг" е услуга в мобилна мрежа, която позволява използване от абонат на предприятие, предоставящо обществени електронни съобщителни услуги чрез обществени електронни мобилни мрежи, на предлаганите от предприятието основни услуги, както и в зависимост от техническите възможности всички или част от допълнителните услуги и режими на повикване в мрежи на друго предприятие, предоставящо обществени електронни съобщителни услуги чрез обществени електронни мобилни мрежи, без да е неин абонат.

62. "Самостоятелно ползване на достъп до абонатна линия" е предоставяне на достъп до абонатната линия или до част от нея от предприятие със задължение за предоставяне на услугата, като се дава възможност на друго предприятие за пълното използване на целия честотен спектър, пренасян по усуканата метална двойка.

63. "Сигурност на електронните съобщителни мрежи" е защита на електронните съобщителни мрежи от нерегламентирани изменения, унищожаване или разкриване. Тази защита позволява на електронната съобщителна мрежа да изпълнява правилно своите функции без никакви вредни странични ефекти, свързани със своевременното и достоверното пренасяне на съобщенията.

64. "Системно неизпълнение" е налице, когато в двугодишен срок са извършени три или повече административни нарушения на този закон или на актовете по прилагането му.

65. "Структурни бариери за навлизане на пазара" са тези, които се явяват като бариера в резултат от необходимите първоначални разходи или условията на търсенето и създават неравноправни условия между предприятията със значително въздействие върху пазара и навлизащите предприятия на пазара, затрудняващи или пречатстващи навлизането на пазара на последните.

66. "Съвместно ползване на достъп до абонатна линия" е предоставяне на достъп до абонатната линия или до част от нея от предприятие със задължение за предоставяне на услугата на друго предприятие, като се дава възможност за използване на честотния спектър извън гласовата честотна лента на усуканата метална двойка. Предприятието със задължение за предоставяне на услугата продължава да използва абонатната линия за предоставяне на обществената телефонна услуга.

67. "Съвместно разполагане" е предоставяне на физическо пространство и технически средства, необходими за разполагане и свързване на съответното оборудване от предприятие със задължение за предоставяне на услугата на другото предприятие.

68. "Съобщение" е всяка информация, обменена или пренесена между краен брой лица посредством обществена електронна съобщителна услуга. Това не включва информацията, пренасяна като част от услуга по радиоразпръскване за обществото по електронна съобщителна мрежа, освен когато информацията е свързана с абонат или потребител, получаващ информацията, който може да бъде идентифициран.

69. "Съществено нарушение" е нарушение, което пречатства постигането на целите по чл. 4 и в резултат на което са настъпили или биха могли да настъпят неблагоприятни последици за нормалното функциониране на електронния съобщителен пазар.

70. "Телефонни справочни услуги" са електронни съобщителни услуги, даващи

възможност на осъществяващия повикване краен потребител да получи информация за телефонния номер на абонат по подадени данни за индивидуализация на абоната - име, а когато е необходимо - адрес.

71. "Трафични данни" са данни, обработвани за целите на преноса на едно съобщение по електронна съобщителна мрежа или необходими за таксуването му.

72. "Условен достъп" е техническа и/или организационна мярка, посредством която достъпът до защитената услуга в разбираем вид се предоставя при условие на предварително индивидуално разрешение.

73. "Услуга с добавена стойност" е услуга, за която потребителят заплаща на предприятието допълнителна цена към цената за ползване на съответната електронна съобщителна услуга.

74. (изм. - ДВ, бр. 69 от 2008 г.) "Услуги за спешни повиквания" са безвъзмездни за крайния потребител електронни съобщителни услуги, даващи възможност за достъп на всеки краен потребител до "Спешна медицинска помощ", Министерството на вътрешните работи, включително до единния европейски номер за спешни повиквания "112".

75. "Устройство за условен достъп" и "Услуга на информационното общество" са съгласно Европейската конвенция за законовата защита на услуги, базирани на или представляващи условен достъп (ДВ, бр. 62 от 2003 г.).

76. "Усъвършенствано цифрово телевизионно оборудване" са външни приставки, предназначени за свързване към телевизионни приемници или интегрирани цифрови телевизионни апарати, способни да приемат цифрови интерактивни телевизионни услуги.

77. "Фиксирана телефонна услуга" е обществена телефонна услуга с определено качество, предоставяна между фиксирани крайни точки на обществена електронна съобщителна мрежа.

78. "Ценова преса" е ситуация на ограничаване на конкуренцията, при която доставчик на услуги няма възможност да предоставя на потребителите рентабилни услуги, които вече се предлагат на съответния пазар от страна на предприятието, което е предоставило мрежата си за това, чрез прилагане на много малка разлика между цените на услугите на едро и на дребно.

79. "Ценови пакет" е пакет от две или повече услуги, чиито цени са различни от цените на всяка от услугите, ако същите услуги се предоставят извън пакета.

80. "Широкоекранна телевизионна услуга" е телевизионна услуга, която се състои в разпространяване изцяло или отчасти на програми, произведени и редактирани за изобразяване във формат 16:9.

81. "Правни или регулаторни бариери за навлизане на пазара" са тези, които не се основават на икономически условия, а са резултат от законодателни, административни или други държавни мерки, които в някаква степен ограничават достъпа до пазара на потенциалните конкуренти или тяхното бъдещо поведение.

82. (нова - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) "Разделно счетоводство" е поддържане на отделни сметки за дейностите, свързани с предоставянето на електронни съобщителни мрежи или услуги.

83. (нова - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) "Данни за идентифициране на абонат и/или потребител" са: за физически лица - трите имена, единен граждански номер и постоянен адрес, а за чуждестранни лица - личен номер, за юридически лица и физически лица - еднолични търговци - наименование, седалище, адрес на управление и съответен идентификационен код.

84. (нова - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) "Идентификатор на потребителя" е уникален идентификатор, определен за лицата при абониране или регистриране за услугата интернет достъп или за интернет електронна съобщителна услуга.

§ 2. (Нов - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) **Член 334б** въвежда разпоредбите на Регламент (ЕО) № 717/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 27 юни 2007 г. относно роуминга в обществени мобилни телефонни мрежи в рамките на Общността и за изменение на Директива 2002/21/ЕО.

Преходни и Заключителни разпоредби

§ 2. Законът за далекосъобщенията (обн., ДВ, бр. 88 от 2003 г.; изм., бр. 19, 77, 88, 95, 99 и 105 от 2005 г., бр. 17, 29, 34, 51, 59 и 82 от 2006 г.) се отменя.

§ 3. (1) Предприятията, които предоставят услугата радио- и телевизионно разпръскване чрез кабелни електронни съобщителни мрежи, разпространяват безвъзмездно в реално време националните и регионалните програми на Българската национална телевизия и на Българското национално радио.

(2) Разпространението на програмите на Българската национална телевизия и Българското национално радио чрез мрежи за наземно цифрово радиоразпръскване се извършва от предприятията по силата на решение на Съвета за електронни медии

въз основа на договор при цени, покриващи разходите за тази дейност, при обичайна печалба по смисъла на Закона за корпоративното подоходно облагане.

(3) Българската телекомуникационна компания се задължава да осигурява наземно аналогово радиоразпръскване и пренос на програмите на Българското национално радио и на Българската национална телевизия качествено въз основа на договор при цени, покриващи разходите за тази дейност при обичайна печалба по смисъла на Закона за корпоративното подоходно облагане.

§ 4. (1) Законът за радиото и телевизията се привежда в съответствие с този закон в срок до 6 месеца от влизането му в сила.

(2) Българската телекомуникационна компания може да разпространява телевизионни програми, лицензирани и/или регистрирани по реда на Закона за радиото и телевизията към момента на приемане на този закон, както и чуждестранни програми на чуждестранни физически или юридически лица, регистрирани като търговци по законодателството на държава - членка на Европейския съюз, или на друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, чрез издадената ѝ лицензия/разрешение за осъществяване на далекосъобщения чрез далекосъобщителна мрежа за наземно цифрово радиоразпръскване на телевизионни сигнали за срока и в териториалния обхват, определен в нея.

(3) Съветът за електронни медии в 6-месечен срок след влизането в сила на измененията по ал. 1 определя с решение две български програми, една от които е Канал 1 на Българската национална телевизия, които могат да бъдат разпространявани чрез мрежата по ал. 2 за срока и в териториалния обхват на лицензията по ал. 2.

§ 5. (1) (Предишен текст на § 5 - ДВ, бр. 17 от 2009г.) Разрешения за индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър за аналогово наземно телевизионно разпръскване, се издават до 31 декември 2008 г. за максимален срок до 31 декември 2012 г.

(2) (Нова - ДВ, бр. 17 от 2009г.) До издаване на разрешения за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър, за осъществяване на електронни съобщения чрез електронни съобщителни мрежи за наземно цифрово радиоразпръскване с национален обхват по реда на този закон Комисията за регулиране на съобщенията може да издава на регистрирани по реда на Закона за радиото и телевизията телевизионни оператори разрешения за ползване на свободен ограничен ресурс - радиочестотен спектър, който не е предоставен по реда

на § 9а от преходните и заключителните разпоредби на Закона за радиото и телевизията.

(3) (Нова - ДВ, бр. 17 от 2009г.) Разрешенията по ал. 2 се издават по ред, определен в правила, приети от Комисията за регулиране на съобщенията.

(4) (Нова - ДВ, бр. 17 от 2009г.) Разрешението по ал. 2 се издава след получаване на положително становище от Съвета за електронни медии.

(5) (Нова - ДВ, бр. 17 от 2009г.) Разрешенията по ал. 2 може да се прекратят, когато ползваният от предприятията индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър, е необходим за реализиране на съответния етап от изграждане на цифрова електронна съобщителна мрежа.

§ 5а. (Нов - ДВ, бр. 17 от 2009г.) (1) В рамките на една процедура по чл. 48, ал. 1 Комисията за регулиране на съобщенията определя едно предприятие, на което издава разрешение за ползване на индивидуално определения ограничен ресурс - радиочестотен спектър, за осъществяване на електронни съобщения чрез електронни съобщителни мрежи за наземно цифрово радиоразпръскване с национален обхват съобразно предвиденото за Първия етап от Плана за въвеждане на наземно цифрово телевизионно радиоразпръскване (DVB-T) в Република България, приет от Министерския съвет.

(2) Едновременно с процедурата по ал. 1 Комисията за регулиране на съобщенията при спазване изискванията на този закон и на процедурата, предвидена в глава пета, открива процедура на конкурс за избор на предприятие, което може да получи разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър, за осъществяване на електронни съобщения чрез електронни съобщителни мрежи за наземно цифрово радиоразпръскване с национален обхват съобразно предвиденото в рамките на Втория етап от Плана за въвеждане на наземно цифрово телевизионно радиоразпръскване (DVB-T) в Република България, приет от Министерския съвет.

(3) Предприятията, на които се издават разрешенията по ал. 1 и 2, не могат да бъдат свързани лица по смисъла на Търговския закон.

§ 5б. (Нов - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) (1) В едномесечен срок от приключване на процедурата по § 5а, ал. 1 Комисията за регулиране на съобщенията последователно открива конкурси за издаване на разрешения за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър, за осъществяване на електронни съобщения чрез електронни съобщителни мрежи за наземно цифрово

радиоразпръскване с регионален обхват съобразно предвиденото за Първия етап от Плана за въвеждане на наземно цифрово телевизионно радиоразпръскване (DVB-T) в Република България, приет от Министерския съвет.

(2) В рамките на конкурса по ал. 1 за един регион се издава едно разрешение на едно предприятие за ползване на индивидуално определения ограничен ресурс - радиочестотен спектър, за осъществяване на електронни съобщения чрез електронни съобщителни мрежи за наземно цифрово радиоразпръскване за съответния регион.

§ 5в. (Нов - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) Издадените от Комисията за регулиране на съобщенията разрешения за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър, чрез използване на налични и/или нови електронни съобщителни мрежи за наземно аналогово радиоразпръскване се прекратяват, когато ползваният от предприятията индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър, е необходим за реализиране на съответния етап от изграждане на цифрова електронна съобщителна мрежа съобразно издадено от Комисията за регулиране на съобщенията разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър, за осъществяване на електронни съобщения чрез електронни съобщителни мрежи за наземно цифрово радиоразпръскване с национален и/или регионален обхват.

§ 5г. (Нов - ДВ, бр. 17 от 2009г.) (1) В срок до 1 март 2009г. се приема закон, който осигурява необходимия индивидуално определен ограничен ресурс за разпространение на обществените радио- и телевизионни програми на Българската национална телевизия и Българското национално радио.

(2) В закона по ал. 1 се определят условията за гарантиране на обществения характер на Българската национална телевизия и Българското национално радио.

§ 6. (1) Задължението по чл. 134, ал. 1, т. 1 и 2 за фиксирани мрежи се прилага от 1 януари 2009 г., а по чл. 134, ал. 1, т. 3 за мобилни мрежи - от 1 януари 2007 г.

(2) Разпоредбата по чл. 135, ал. 1, т. 2 не се прилага за аналогови телефонни постове.

§ 7. Наложеният по реда на отменения Закон за далекосъобщенията задължения на операторите със значително въздействие върху пазара, свързани с достъп и взаимно свързване, съвместно разполагане и съвместно ползване на помещения и съоръжения, специфичен достъп, достъп до абонатните линии, избор на оператор на преноса, предоставянето на линии под наем и на универсална далекосъобщителна услуга, се запазват до влизане в сила на решенията на комисията, с които се налагат

специфични задължения на предприятия, определени за такива със значително въздействие върху съответния пазар по реда на този закон.

§ 8. Членовете на Комисията за регулиране на съобщенията към датата на влизане в сила на този закон довършват мандата си.

§ 9. (1) Операторите, които към влизането в сила на този закон извършват далекосъобщителна дейност въз основа на индивидуална лицензия или регистрация по обща лицензия, а този закон определя, че осъществяването на електронни съобщения е свързано с подаване на уведомление, се вписват служебно в регистъра по чл. 33, ал. 1, т. 1 от комисията в 6-месечен срок от влизането му в сила.

(2) Лицата по ал. 1 осъществяват електронни съобщения до вписването им в регистъра въз основа на издадената им индивидуална лицензия или при спазване на условията на общата лицензия, по която са регистрирани.

(3) На операторите, които към влизането в сила на този закон извършват далекосъобщителна дейност въз основа на индивидуална лицензия, а този закон определя, че осъществяването от тях електронни съобщения са свързани с издаване на разрешение, комисията служебно издава съответното разрешение в 6-месечен срок от влизането му в сила. До издаване на разрешението електронните съобщения се осъществяват въз основа на издадените им индивидуални лицензии.

(4) В случай на постъпило искане до комисията в 6-месечния срок по ал. 1 и 3 за предоставяне на допълнителен ограничен ресурс или за изменение на индивидуалната лицензия по отношение на предоставения индивидуално определен ограничен ресурс комисията се произнася по искането по реда и в сроковете, предвидени в този закон, освен в случаите, когато за предоставянето на индивидуално определен ограничен ресурс се изисква провеждане на състезателна процедура.

(5) Годишните такси, дължими по индивидуалните лицензии по ал. 1 и 3, се заплащат в размера и сроковете, определени в съответните индивидуални лицензии, до прекратяване на действието им, съобразно периода, през който дейността е била осъществявана въз основа на тях.

(6) Годишна административна такса за контрол по чл. 139, ал. 2, т. 1 се дължи от вписването в регистъра по чл. 33, ал. 1, т. 1, а годишна такса за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс по чл. 140, ал. 1 се заплаща пропорционално на периода за ползването му в съответствие с издаденото разрешение.

§ 10. Операторите, които са извършвали далекосъобщения свободно при условията на отменения Закон за далекосъобщенията и за които този закон изисква да извършват електронни съобщения след подаване на уведомление, са длъжни да изпратят уведомление по чл. 66 до комисията в срок до три месеца от влизането в сила на закона.

§ 11. (1) Започналите процедури по издаване на индивидуална лицензия, когато ресурсът е ограничен и този закон определя, че осъществяването на електронни съобщения е свързано с издаване на разрешение, се довършват в съответствие с разпоредбите на този закон, като подадените заявления за издаване на индивидуални лицензии се смятат за заявления по смисъла на чл. 83.

(2) В срок до 30 дни от влизането в сила на закона заявителите привеждат заявленията си в съответствие с изискванията на чл. 83.

(3) В случаите по ал. 1 такса по чл. 139, ал. 2, т. 4 не се дължи.

§ 12. (1) Подадените заявления за регистриране по обща лицензия, когато този закон определя, че осъществяването на електронни съобщения е свързано с подаване на уведомление, се смятат за уведомления по смисъла на чл. 66.

(2) В срок до 30 дни от влизането в сила на закона заявителите привеждат уведомленията си в съответствие с изискванията на чл. 66.

§ 13. Разпоредбите от глава седемнадесета се прилагат и по отношение на електронната съобщителна инфраструктура, изградена преди влизането в сила на този закон.

§ 14. В Закона за бюджета на държавното обществено осигуряване за 2007 г. (ДВ, бр. 105 от 2006 г.) в приложение № 1 на ред с пореден номер 59, в колона "Наименование на икономическа дейност" и в приложение № 2 думата "далекосъобщения" се заменя с "електронни съобщения".

§ 15. В Закона за гражданското въздухоплаване (обн., ДВ, бр. 94 от 1972 г.; изм., бр. 30 от 1990 г., бр. 16 от 1997 г., бр. 85 от 1998 г., бр. 12 от 2000 г., бр. 34 и 111 от 2001 г., бр. 52 и 70 от 2004 г., бр. 88 и 102 от 2005 г., бр. 30, 36, 37, 105 и 108 от 2006 г., бр. 10 от 2007 г.) се създава чл. 16е:

"Чл. 16е. Министърът на транспорта или упълномощено от него длъжностно лице:

1. издава свидетелства за правоспособност на радиооператорите от въздушната подвижна радиослужба и въздушната подвижна спътникова радиослужба, издава разрешения за използване на радиостанции на въздухоплавателни обекти и води публични регистри за издадените свидетелства и разрешения;

2. осъществява международно координиране на радиочестоти и радиочестотни ленти, както и на техническите характеристики на радиосъоръженията, които ги използват, за радиослужбите въздушна подвижна, въздушна подвижна-спътникова, въздушна радионавигация и въздушна радионавигация-спътникова;

3. предоставя за ползване разпределените опознавателни знаци за идентифициране на радиостанциите на въздухоплавателни обекти и води регистър за тях при условия и по ред, определени в наредба на министъра на транспорта, за разпределението на опознавателните знаци в Република България съгласно изискванията на Международния съюз по далекосъобщения."

§ 16. В Закона за данък върху добавената стойност (обн., ДВ, бр. 63 от 2006 г.; изм., бр. 86, 105 и 108 от 2006 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 3, ал. 5, т. 1, буква "а" думата "далекосъобщителни" се заменя с "електронни съобщителни";

2. В чл. 21:

а) в ал. 3, т. 2, буква "з" думата "далекосъобщителни" се заменя с "електронни съобщителни";

б) в ал. 4 думите "доставка на далекосъобщителни" се заменят с "предоставяне на електронни съобщителни".

3. В § 1 от допълнителната разпоредба т. 13 се изменя така:

"13. "Електронни съобщителни услуги" са електронни съобщителни услуги по смисъла на Закона за електронните съобщения. Електронните съобщителни услуги включват и прехвърляне или отстъпване на правото да се използва капацитетът за пренасяне, излъчване, предаване или приемане или предоставянето на достъп до глобални информационни мрежи.

§ 17. В Закона за достъп и разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия (ДВ, бр. 102 от 2006 г.) в чл. 3, ал. 2, т. 11

навсякъде думите "далекосъобщителни оператори" се заменят с "предприятия, осъществяващи електронни съобщения".

§ 18. В Закона за държавната собственост (обн., ДВ, бр. 44 от 1996 г.; изм., бр. 104 от 1996 г., бр. 55, 61 и 117 от 1997 г., бр. 93 и 124 от 1998 г., бр. 67 от 1999 г., бр. 9, 12, 26 и 57 от 2000 г., бр. 1 от 2001 г., бр. 38 от 2001 г. - Решение № 7 на Конституционния съд от 2001 г., изм., бр. 45 от 2002 г., бр. 63 от 2003 г., бр. 24 и 93 от 2004 г., бр. 32 от 2005 г., бр. 17, 30, 36, 64 и 105 от 2006 г.) в § 1 от допълнителните разпоредби думата "далекосъобщителни" се заменя с "електронни съобщителни".

§ 19. В Закона за електронната търговия (обн., ДВ, бр. 51 от 2006 г.; изм., бр. 105 от 2006 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 1, ал. 4, т. 2 думата "далекосъобщенията" се заменя с "електронните съобщения".

2. В чл. 13 навсякъде думите "далекосъобщителна" и "далекосъобщителната" се заменят с "електронна съобщителна".

3. В чл. 15 думата "далекосъобщителна" се заменя с "електронна съобщителна".

§ 20. В Закона за защита на потребителите (обн., ДВ, бр. 99 от 2005 г.; изм., бр. 30, 51, 53, 59, 105 и 108 от 2006 г., бр. 31 от 2007 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 50, ал. 1 т. 2 се изменя така:

"2. сключени с предприятия, предоставящи обществени електронни съобщителни услуги чрез обществени телефонни апарати;"

2. В чл. 169, ал. 1, т. 3 думата "далекосъобщения" се заменя с "електронни съобщения".

§ 21. В Закона за защита при бедствия (ДВ, бр. 102 от 2006 г.) в чл. 30, ал. 2 думите "Далекосъобщителните оператори" се заменят с "Предприятията, осъществяващи електронни съобщения".

§ 22. В Закона за концесиите (обн., ДВ, бр. 36 от 2006 г.; изм., бр. 53, 65 и 105 от 2006 г.) в § 1, т. 13 от допълнителната разпоредба думата "далекосъобщителната" се заменя с "електронната съобщителна".

§ 23. В Закона за Министерството на вътрешните работи (обн., ДВ, бр. 17 от 2006 г.; изм., бр. 30, 102 и 105 от 2006 г., бр. 11 и 31 от 2007 г.) в чл. 112, т. 6 думите "лицензираните далекосъобщителни оператори" се заменят с "предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги".

§ 24. В Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България (обн., ДВ, бр. 12 от 2000 г.; изм., бр. 111 от 2001 г., бр. 24 и 70 от 2004 г., бр. 11 от 2005 г., бр. 45 от 2005 г. - Решение № 5 на Конституционния съд от 2005 г., изм., бр. 87, 88, 94, 102 и 104 от 2005 г., бр. 30, 36, 43, 65, 99 и 108 от 2006 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 15:

а) в ал. 1 думите "упълномощен оператор за далекосъобщения" се заменят с "упълномощено предприятие, осъществяващо електронни съобщения";

б) в ал. 2 думата "далекосъобщения" се заменя с "електронни съобщения".

2. Създава се чл. 60б:

"Чл. 60б. Министърът на транспорта или упълномощено от него длъжностно лице:

1. издава свидетелства за правоспособност на радиооператорите от Световната морска система за бедствия и безопасност на морската подвижна радиослужба и морската подвижна-спътникова радиослужба, на оператори на радиостанции на плавателни съдове по вътрешните водни пътища, издава разрешения за използване на радиостанции и радиолокационни станции на плаващи обекти и води публични регистри за издадените свидетелства и разрешения;

2. осъществява международно координиране на радиочестоти и радиочестотни ленти, както и на техническите характеристики на радиосъоръженията, които ги използват, за радиослужбите морска подвижна, морска подвижна-спътникова, морска радионавигация и морска радионавигация-спътникова;

3. предоставя за ползване разпределените опознавателни знаци за идентифициране на радиостанциите на плаващи обекти и води регистър за тях при условия и по ред, определени в наредба на министъра на транспорта, за разпределението на опознавателните знаци в Република България съгласно изискванията на Международния съюз по далекосъобщения."

§ 25. В Закона за ограничаване на административното регулиране и административния контрол върху стопанската дейност (обн., ДВ, бр. 55 от 2003 г.; попр., бр. 59 от 2003 г.; изм., бр. 107 от 2003 г., бр. 39 и 52 от 2004 г., бр. 31 и 87 от 2005 г., бр. 24, 38 и 59 от 2006 г., бр. 11 от 2007 г.) в приложението т. 39 "Далекосъобщителни дейности" се заличава.

§ 26. В Закона за опазване на околната среда (обн., ДВ, бр. 91 от 2002 г.; попр., бр. 98 от 2002 г.; изм., бр. 86 от 2003 г., бр. 70 от 2004 г., бр. 74, 77, 88, 95 и 105 от 2005 г., бр. 30, 65, 82, 99, 102 и 105 от 2006 г., бр. 31 от 2007 г.) в чл. 85, ал. 1 думата "далекосъобщения" се заменя с "електронни съобщения".

§ 27. В Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България (обн., ДВ, бр. 112 от 1995 г.; изм., бр. 67 от 1996 г., бр. 122 от 1997 г., бр. 70, 93, 152 и 153 от 1998 г., бр. 12, 67 и 69 от 1999 г., бр. 49 и 64 от 2000 г., бр. 25 от 2001 г., бр. 1, 40, 45 и 119 от 2002 г., бр. 50, 86, 95 и 112 от 2003 г., бр. 93 и 111 от 2004 г., бр. 27, 38, 76, 88, 102 и 105 от 2005 г., бр. 30, 36, 56, 82, 91 и 102 от 2006 г., бр. 11 от 2007 г.) в чл. 49а се правят следните изменения и допълнения:

1. В т. 1 думите "пощенската и далекосъобщителните" се заменят с "пощенските и електронните съобщителни", а след думата "сили" се добавя "и".

2. В т. 2 думата "далекосъобщителните" се заменя с "електронните съобщителни".

3. В т. 3 след думите "поддържането на" се добавя "специални обекти с отбранително предназначение и инсталираните мощности за военно време в Националната държавна мрежа за сигурност и отбрана за нуждите на отбраната", а текстът до края се заличава.

§ 28. В Закона за пощенските услуги (обн., ДВ, бр. 64 от 2000 г.; изм., бр. 112 от 2001 г., бр. 45 и 76 от 2002 г., бр. 26 от 2003 г., бр. 19, 88, 99 и 105 от 2005 г., бр. 17, 34, 37 и 86 от 2006 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 3, т. 2 думата "далекосъобщителни" се заменя с "електронни съобщителни".

2. В чл. 64, ал. 2 думите "осъществяване правомощията й по чл. 15, т. 4 от Закона за далекосъобщенията" се заменят с "проекти по чл. 20, ал. 1, т. 1, 6, 9 и 11 от Закона за електронните съобщения".

§ 29. В Закона за радиото и телевизията (обн., ДВ, бр. 138 от 1998 г., бр. 60 от 1999 г. - Решение № 10 на Конституционния съд от 1999 г., изм., бр. 81 от 1999 г., бр. 79 от 2000 г.,

бр. 96 от 2001 г., бр. 77 и 120 от 2002 г., бр. 99 и 114 от 2003 г., бр. 99 и 115 от 2004 г., бр. 88, 93 и 105 от 2005 г., бр. 21, 34, 70, 105 и 108 от 2006 г., бр. 10 от 2007 г.) в чл. 44 се създават ал. 3 - 5:

"(3) Българската национална телевизия и Българското национално радио осигуряват излъчването на националните си програми посредством спътник/спътници върху покритието на териториите на Европа и други континенти, на които има граждани с български произход по данни на Агенцията за българите в чужбина и чрез собствени изследвания.

(4) Средствата за изпълнение на дейностите по ал. 1 се осигуряват от държавния бюджет.

(5) Българската национална телевизия и Българското национално радио предоставят безвъзмездно националните и регионалните си програми на предприятия, осъществяващи електронни съобщения чрез кабелни електронни съобщителни мрежи за разпространение на радио- и телевизионни програми, както и за спътниково и наземно цифрово радиоразпръскване."

§ 30. В Закона за техническите изисквания към продуктите (обн., ДВ, бр. 86 от 1999 г.; изм., бр. 63 и 93 от 2002 г., бр. 18 и 107 от 2003 г., бр. 45, 77, 88, 95 и 105 от 2005 г., бр. 30, 62 и 76 от 2006 г.) в чл. 27 се създава ал. 5:

"(5) За крайните електронни съобщителни устройства и радиосъоръжения надзорът на пазара се осъществява от Комисията за регулиране на съобщенията съвместно с председателя на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор."

§ 31. В Закона за устройството и застрояването на Столичната община (ДВ, бр. 106 от 2006 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 13, ал. 1, т. 9 думата "далекосъобщения" се заменя с "електронни съобщения".

2. В приложението на ред 28, колона първа думата "далекосъобщенията" се заменя с "електронните съобщения".

§ 32. В Закона за устройство на територията (обн., ДВ, бр. 1 от 2001 г.; изм., бр. 41 и 111 от 2001 г., бр. 43 от 2002 г., бр. 20, 65 и 107 от 2003 г., бр. 36 и 65 от 2004 г., бр. 28, 76, 77, 88, 94, 95, 103 и 105 от 2005 г., бр. 29, 30, 34, 37, 65, 76, 79, 82, 106 и 108 от 2006 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 70, ал. 4 думата "далекосъобщителни" се заменя с "електронни съобщителни".

2. В част първа, глава четвърта в наименованието на раздел VI думата "Далекосъобщителни" се заменя с "Електронни съобщителни".

3. В чл. 93:

а) в ал. 1 и 2 думата "далекосъобщителни" се заменя с "електронни съобщителни";

б) в ал. 3 думата "далекосъобщителната" се заменя с "електронната съобщителна".

4. В чл. 94 думата "далекосъобщителни" се заменя с "електронни съобщителни".

5. В чл. 108, ал. 2 думата "далекосъобщения" се заменя с "електронни съобщения".

6. В чл. 137, ал. 1:

а) в т. 1, буква "б" думата "далекосъобщителните" се заличава;

б) в т. 2, буква "б" думата "далекосъобщителните" се заличава;

в) в т. 3:

аа) в буква "б" думата "кабелни" се заличава;

бб) създава се буква "з":

"з) електронни съобщителни мрежи и съоръжения, изградени от магистрален тип на национално ниво;"

г) в т. 4 се създава буква "ж":

"ж) електронни съобщителни мрежи и съоръжения, изградени в урбанизирани територии с високо и средно застрояване;"

д) в т. 5 се създава буква "д":

"д) електронни съобщителни мрежи и съоръжения, изградени в урбанизирани територии с ниско застрояване;"

7. В чл. 205, т. 2 думата "далекосъобщителни" се заменя с "електронни съобщителни".

8. В § 5 от допълнителните разпоредби в т. 31 думата "далекосъобщенията" се заменя с "електронните съобщения".

§ 33. В Закона за управление при кризи (обн., ДВ, бр. 19 от 2005г.; изм., бр. 17, 30 и 102 от 2006 г., бр. 11 от 2007 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 27:

а) в ал. 2 думите "далекосъобщителните оператори" се заменят с "предприятията, осъществяващи електронни съобщения", а думите "обособените информационни мрежи" се заменят с "информационните мрежи за собствени нужди";

б) в ал. 3 думите "Далекосъобщителните оператори" се заменят с "Предприятията, осъществяващи електронни съобщения", а думите "далекосъобщителни услуги" се заменят с "електронни съобщителни услуги";

в) в ал. 5 думата "далекосъобщителни" се заменя с "електронни съобщителни".

2. В чл. 64, ал. 1 думите "далекосъобщителните мрежи за осигуряване на необходимите съобщителни връзки" се заменят с "предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги за действие".

§ 34. (1) Актовете по прилагането на този закон се приемат в 6-месечен срок от влизането му в сила.

(2) Подзаконовите актове, издадени на основание отменения Закон за далекосъобщенията, се прилагат, доколкото не противоречат на този закон.

(3) Подзаконовите актове, приети на основание чл. 14, ал. 1, т. 2, чл. 27, т. 15 и чл. 28 ал. 1, т. 11 чл. 140 ал. 1 и чл. 209 ал. 2 от отменения Закон за далекосъобщенията, се отменят от Министерския съвет в 6-месечен срок от влизането в сила на този закон.

(4) Методиката по чл. 150, ал. 2 се приема от Министерския съвет в тримесечен срок от обнародването на закона в "Държавен вестник".

(5) Документите и информацията по чл. 153 се представят на комисията в едномесечен срок от приемането на методиката по ал. 4.

(6) Проектите на решения, съдържащи анализи на съответни пазари съгласно методиката по ал. 4, се публикуват за обществено обсъждане в тримесечен срок от изтичането на срока по ал. 3.

(7) Инструкцията по чл. 311, ал. 4 се издава в едномесечен срок от обнародването на закона в "Държавен вестник".

Законът е приет от 40-то Народно събрание на 10 май 2007 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

Преходни и Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ДЪРЖАВНА АГЕНЦИЯ "НАЦИОНАЛНА СИГУРНОСТ"
(ОБН. - ДВ, БР. 109 ОТ 2007 Г., В СИЛА ОТ 01.01.2008 Г.)

§ 44. Законът влиза в сила от 1 януари 2008 г.

Преходни и Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОН ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА
ЕЛЕКТРОННИТЕ СЪОБЩЕНИЯ (ОБН. - ДВ, БР. 17 ОТ 2009 Г.)

§ 79. Председателят, заместник-председателят и членовете на Комисията за регулиране на съобщенията запазват правата си до изтичане на мандата по чл. 22, ал. 3, 4 и 5.

§ 80. (1) Предприятията, предоставящи електронни съобщителни мрежи и/или услуги, се задължават от 1 януари 2010 г. да събират данни, необходими за идентифициране на потребител на предплатени услуги по чл. 251а, ал. 1, т. 1 и ал. 5, т. 2.

(2) За потребителите на предплатени услуги преди 1 януари 2010 г. данните по ал. 1, необходими за идентифицирането им, се събират по ред и правила, приети от Комисията за регулиране на съобщенията до 30 септември 2009 г.

§ 81. Предприятията, предоставящи мобилни обществени телефонни услуги, определят местоположението на крайните потребители, повикващи телефонен номер 112, с точност до 100 м в населените места и с точност до 1 км извън населените места, съобразно сроковете и правилата за разпределение на разходите, определени в приложимото европейско право.

Релевантни актове от европейското законодателство

ДИРЕКТИВА 2002/77/ЕО НА КОМИСИЯТА от 16 септември 2002 година относно конкуренцията на пазарите на електронни съобщителни мрежи и услуги

ДИРЕКТИВА 2002/58/ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА от 12 юли 2002 година относно обработката на лични данни и защита на правото на неприкосновеност на личния живот в сектора на електронните комуникации

ДИРЕКТИВА 2002/22/ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА от 7 март 2002 година относно универсалната услуга и правата на потребителите във връзка с електронните съобщителни мрежи и услуги

ДИРЕКТИВА 2002/21/ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА от 7 март 2002 година относно общата регулаторна рамка за електронните съобщителни мрежи и услуги

ДИРЕКТИВА 2002/20/ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТА от 7 март 2002 година относно разрешението на електронните съобщителни мрежи и услуги ("Директива за разрешение")

ДИРЕКТИВА 2002/19/ЕС НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТА от 7 март 2002 година относно достъпа до електронни съобщителни мрежи и тяхната инфраструктура и взаимосвързаността между тях

ДИРЕКТИВА НА КОМИСИЯТА 1999/64/ЕО от 23.06.1999 година за отмяна на Директива 90/388/ЕИО за гарантиране на статут на отделни юридически лица на телекомуникационни и кабелни телевизионни мрежи, притежавани от единствен оператор. (текст отнасящ се за ЕИП)

ДИРЕКТИВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТ 98/10/ЕС от 26 февруари 1998 година за прилагане на подхода на отворената мрежа (ONP) за гласова телефония и за универсалните услуги в далекосъобщенията при конкурентна среда (Директива за гласовата телефония)

ДИРЕКТИВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА 97/66/ЕО от 15 декември 1997 година относно обработката на лични данни и защитата на неприкосновеността на личния живот в телекомуникационния сектор

ДИРЕКТИВА 97/33/ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА от 30 юни 1997 година за взаимно свързване в далекосъобщенията с цел осигуряване на всеобщо предлагана услуга и възможност за взаимно опериране чрез прилагане на принципите на предоставяне на отворени мрежи

ДИРЕКТИВА НА КОМИСИЯТА 96/19/ЕО от 13.03.1996 година за отмяна на Директива 90/388/ЕИО отнасяща се до въвеждането на пълна конкуренция на телекомуникационните пазари

ДИРЕКТИВА НА КОМИСИЯТА 96/2/ЕО от 16.01.1996 година за отмяна на Директива 90/388/ЕИО отнасяща се до мобилни и персонални комуникации

ДИРЕКТИВА НА КОМИСИЯТА 95/51/ЕЕС от 18 октомври 1995 година изменяща Директива 90/388/ЕЕС относно отменянето на ограниченията за използване на кабелни телевизионни мрежи за предоставянето на вече либерализирани телекомуникационни услуги

ДИРЕКТИВА 94/46/ЕО НА КОМИСИЯТА от 13 октомври 1994 година за отменяне на Директива 88/301/ЕИО и Директива 90/388/ЕИО, по-специално що се отнася до спътниковите комуникации

ДИРЕКТИВА НА КОМИСИЯТА от 28 юни 1990 година относно конкуренцията на пазарите за телекомуникационни услуги 90/388/ЕИО

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 2887/2000 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА от 18 декември 2000 година относно отделен достъп до локален контур

РЕШЕНИЕ НА КОМИСИЯТА от 24 юли 2003 година относно минималния пакет от линии под наем с хармонизирани характеристики и свързаните с тях стандарти по член 18 на Директивата за универсалната услуга

РЕШЕНИЕ № 676/2002/ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА от 7 март 2002 година относно регулаторната рамка за политиката в Европейската общност в областта на радиочестотния спектър